Falta una hoja al Caton

V. Teocrito ed. Venetiis 1495 donde se halla el Caton y significados

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Catonis libellus a planude gramatico uersus graece

Εἰ ὁ θεὸς νόος ἔσθ᾽ ὡς τῶν λογίων πυθόμεσθα,
καὶ καθαρῷ νοῒ τόνδε σέβου περιώσια πάντων.

Ἀγρύπνει τὸ πλέον· μὴ δ᾽ ὕπνοις ἔκδοτος ἔσο·
μακρὸν γὰρ πὰν ἀνάπαυμα ζοφερὴν παθέεσσι χορηγεῖ. — Vigilia

Πρωτίστην ἀρετὴν οἴομαι, τὸ γλῶσσαν ἐπίσχειν·
ἐγγύθι δ᾽ ὄντα θεοῦ, τὸν σὺν λόγῳ εἰδότα σιγᾶν. — Lingua

Μὴ δ᾽ ἀντιμάχου σαυτῷ, μὴ σαυτῷ ἐναντίος εἴης·
ὃς γὰρ ἑαυτῷ μὴ συμφωνεῖ, πῶς ἑτέροισιν; — Pugnare secū

Ἢν μερόπων ἐπίδῃς βίον, ἠδὲ καὶ ἤθεα τῶνδε,
οὐδέν᾽ ἀναίτιον εἴσῃ, κἂν μέμφοιντό περ ἄλλους. — Nemo sine crimine

Εἰ βλαβερὸν κατέχεις τι, καὶ εἰ φίλον ἔπλετο, ῥῖψον·
δεῖ γὰρ προκείμενον τό γε συμφέρον ἔσθ᾽ ὅτι πλούτου. — Abiciendū q̄ malū

Ἐμβριθὴς ἔσο πραΰς, ὡς ἂν τὰ πράγματ᾽ ἀπαιτεῖ·
πρὸς γὰρ τοὺς καιροὺς ὁ σοφὸς μεταβάλλεται ἀμέμπτως. — Ex tēpore cōsiliū

Μεμφομένης ἀλόχου δούλους, προπετῶς μὴ ἀκούσῃς·
πολλάκι γὰρ τὸ πόσις φιλέει, συνέχει παράκοιτις. — Vxori nō sēp crede

Εἰ σὺ παραινεῖς μή τινι, κεῖνος δ᾽ οὐκ ἐπακούει,
καί μιν ἂν ἐς τὰ μάλιστα φιλῇς, μὴ ἀφίστασο τοὔργου. — Semp suade

Μὴ ἀμφίστασο, μὴ δ᾽ ἐρίδαινε λάλοις ἀδολέσχαις·
ὅττι λόγος δέδοται πᾶσι· ξύνεσις δ᾽ ὀλίγοισιν. — Cōtra uerbosos ne c

Ὡς ἑτέρους φίλει, ὡς καὶ σαυτῷ φίλτατος εἶναι·
ὡς καλοῖς καλὸς ἴσθ᾽ ὡς, μὴ βλαβερὸν τισὶν ἥξειν. — Sic ames alios ut ō

Θρύλλους φεῦγε· νέος μὴ μυθοπλάστης δόξῃς·
οὐδένα μὲν σιγὴ, τὸ δ᾽ ἐναντίον ἤκαχε πολλούς. — Susurri / Silentiū

Στεῦτο τί σοί τις, μὴ σὺ τόδ᾽ αὖ ἑτέρῳ καθυπόσχῃ·
ἡ πίστις σπανίη γὰρ, πλείστων πλεῖστα λεγόντων. — Fides rara

Εἴ τις αἰνέησε, δικαστὴς ἴσθι σεαυτοῦ·
μὴ δ᾽ ἑτέροις πείθου πλέον ἢ σαυτῷ περὶ σαυτοῦ. — De te tibi crede

Beneficiũ tacendũ

Ἐὐποίην ἑτέροιο, λέξ' ὄχλου πολέεσιν·
ὧδε σὺ ποιήσας ἕτερον, σιγῇ τόδε κεῦθε.

Ἔργα λόγους τε δικήσῃς πολλῶν περὶ γῆρας·
τοιάδε μνῶ νέος ὢν ὅσ' ἔδρας, ὄφρα λέγῃς τὰ σὰ τῆμος.

Ne sis suspitiosus

Μὴ μελέτω σοι εἴ τινι τὶς κρύφα κοινολογεῖται·
πᾶς γὰρ ὑπαίτιος ὤν, αὑτοῦ πέρι πάνθ' ὑφορᾶται.

Fortuna timenda

Εὖ πράττων σύ γε, καὶ τἀναντία πάντα φυλάσσου·
οὐ γὰρ ἀεὶ τὰ τελευταῖα τοῖς προτέροισι συνᾴδει.

Non cōsonat ultima primis

Mors aliena nō sperãda

Ἀμφιβόλου τε καὶ ἀδρανέος κεῖσ' ἄμμι δοθέντος,
ἐν ἑτέρου θανάτῳ μὴ ἐλπίδα σὴν ποτὲ θείης.

Paupertas ferẽda

Εἴ σοι δῶρα πένης φίλος εὐτελῆ ἐγγυαλίξοι,
δέχνυσο ταῦτα σοφῶς, κἀκείνῳ δὴ χάριν ἴσχειν.

Γυμνὸν ἐπεί σε φύσις βρέφος ἔπλασεν ὦ παῖ,
μνώεο μοι πενίης κρατερώτατα φόρτον ἀείρειν.

Mors nō timenda

Μὴ τρομέειν θάνατον, βιοτῆς πέρας ὕστατον ὄντα·
ὃς γὰρ τόνδε δέδοικε καὶ ὃ ζῇ πᾶν ἀποβάλλει.

In ingratos

Εἴ σοι μηδεὶς εὖ τι παθὼν παρὰ σοῦ χάριν ἴσχει,
μὴ σύ γε μέμφεο μοι θεόν, ἀλλὰ γὰρ ἄγχε σεαυτόν·

Parsimonia

Ὄφρα τι μὴ σπανίσῃς, σοῖς χρήμασι φειδόμενος χρῶ·
ὄφρα τὰ ὄντα δὲ τηρῇς, ἀεὶ σπανίσειν τὰ νόμιζε.

Nalẽs dare, ne p(ro)mitte bis

Πᾶν ὃ δύνῃ τινὶ δοῦναι, μήποτε δὶς καθυπόσχου·
μήτε καλὸς δοκέειν ἐθέλων ἀνεμώλιος εἴης.

Talio .i. cōtra crete cretiZare

Τὸν σαίνοντα λόγοισι, μὴ δ' ὄντα φίλον κραδίηθεν·
καὶ σὺ δράσον ὅμοια· τέχνη γὰρ τέχνην παίζει.

Adulatio

Μὴ σφόδρα μαλακοῖσι βροτοὺς ἐπέεσσι μετέρχου·
ὅττι καὶ ἰξευτὴς ὄρνιν ἀπατῶν γλυκὺ μέλπει.

Doce filios

Εἴ σοι τέκνα πενητεύοντι πέλει, τὰ δὲ τέχναις
γυμνάζειν, βίον ὄφρα πένητα χ[illegible]ῶσι.

Neq(ue) parcus neq(ue) auarus

Εἰ τόγε τίμιον εὐτελές, ὡς δὲ καὶ ἔμπαλιν οἴει,
οὔτ' οὖν φειδωλὸς δόξῃς, οὔτ' αὖ πλεονέκτης.

πᾶν

Quod tu facis nō expr

Πᾶν ὃ σὺ μέμφεσθαι ἔθος ἴσχεις, μήποτε ῥέξῃς·
παιδευτῆρσι γὰρ αἶσχος ἐλέγχεσθαι πταίοντας.

Iusta petenda

Αἴτει ἀεὶ τὸ δίκαιον ὄν, τὸ δοκοῦν καλὸν εἶναι·
ὡς ἀμαθὲς αἰτεῖν γάρ, ὃ ἂν τὸ δίκαιον ἀπείπῃ.

Ignotũ nō præferas noto

Μήποτ' ἀγνῶτα προτιμότερον γνωστοῖο λογίσῃ·
τὸν γὰρ γνωστὸν ἔγνως κεῖνον· τὰ δ' ἄγνωστα τυχηρά.

Τοῦ βίου ἀμφιβόλου φανεροῖς ἐπὶ πήμασιν ὄντος,
τὰς μόχθων πρὸς κέρδος, κέρδος ὃ περ ζῇς ἡγοῦ.

Nō semp(er) uince

Ἔσθ' ὅτε νικᾶν οἷός τ' ὤν, ἑτέροις ὑπόεικε·
καὶ γὰρ μετριότητι, φίλοι γλυκεροὶ συνέχονται.

Parua amittẽda ut mag

Μὴ ὄκνει μεγάλ' αἰτίζων, τά γε μικρὰ προέσθαι·
ὅττι χάρεις φιλέοντας ἐν ἀλλήλοισι συνάπτει.

Ne cōtẽdas cũ amicis

Νείκεα τοῖς ἑτάροισι κομίζειν πάγχυ φυλάσσου·
μῖσος γὰρ τρέφει ὀργή, ὁμοφροσύνη φιλίαν δέ.

famulorũ errata tole

Εἴ σε πρὸς ὀργὴν ἀμπλακίη δμώων ὀροθύνει,
σαυτὸν μαλθάσσειν, ὡς τῶν οἰκείων φείσῃ.

Constantia

Οὐ κρατέειν δύνῃ, ἔσθ' ὅτε καρτερίῃ περιγίγνου·
καρτερίη γὰρ ἀεὶ ἀρετάων ἐστὶ μεγίστη.

Cōseruãdæ fortunæ labore quæsitæ

Φρούρει ὅττι μάλιστα τὰ περ καμάτοις ἐπορείσω,
ἐνζημίη γὰρ κάματος, πενίην ἐποφέλλει.

Opitulandũ amicis sed sibi maxime

Εὖ πράττων, δωρητικὸς μὲν πολλάκι γίγνου,
σοῖσι φίλοις· σαυτῷ δ' εὐεργετικώτατος αἰεί.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Εἰ μὲν γηπονίας ἐθέλεις μαθέειν πολυκάρπους,
ἡσίοδον μέτιθι κλυτόν· εἰ δ' αὖ εἰδέναι αἱρῇ,
τὰς βοτανῶν δυνάμεις, νίκανδρος τὰς σε διδάξει·

Εἰ δὲ φρυγῶν ποθέεις δαναῶν τε δαῆναι ἀγῶνας,
δέξεο θεῖον ὅμηρον ὃς ἄρεος ἔργ' ἀγορεύει·

Εἰ δ' ἔραν βούλει, τοῦ ἐρᾶν τε τέχνην ἐπιγνῶναι,

στεῖχε Θεόκριτον ἀμφὶ γυναιμανῆ· εἰ δὲ μέλει σοι,
ὡς σοφίῃ ζώειν, κλῦέ μοι κείνων ἃ μαθεῖν χρή·
ὧν διὰ τοὺς βίοτον παθέων δίχα πάντα διοικεῖ·
δεῦρ' ἴθι γνῶ καὶ τί πέλει σοφίη σύ γε μύθου.

Aliensis succurrendũ

Εἰ δύνασαι καὶ ἀλλοξείοις ὄφελός ποτε γίγνου·
ὅττι φίλους πεποιεῖσθαι κέρδιον ἢ βασιλεύειν.

Mortalia curãda

Λεῖπε θεοῦ μυστήρια καὶ πόλον ὅστις ἐρευνᾷν·
θνητὸς ἐὼν γάρ, καὶ περὶ θνητῶν ἔσο μεριμνῶν·

Mors nõ timenda

Ῥίπτε φόβον θανάτου· ἀλόγιστον γὰρ διὰ παντὸς
πότμον δειμαίνοντα, καὶ οὐ τέρψεις ἀποβάλλειν.

Non irascendũ

Ὀργισθεὶς περὶ πράγματος ἀμφιβόλου μὴ ἐρίζειν.
θυμὸς γὰρ πάντῃ νόον εἴργει τἀτρεκὲς ἀθρεῖν,

Insumptus p tẽpore

Καὶ δαπάναις χρῶ μείζοσιν ὧ τε τὰ πράγματα ἀπαιτεῖ·
πρὸς ὃ τὰ πράγματα καιρὸν καταναλίσκε δέοντος.

Nihil nimis

Φεῦγε ἀεὶ τὸ ἄγαν, τὰ δὲ μέτρια καὶ μάλα βούλου·
βαιῷ γὰρ ποταμῷ, ἀκλυστοτέρη (γαληνοτέρη) φέρεται ναῦς.

Celanda amicorũ pe

Πᾶν ὅ φίλοις σοῖς αἶσχος προσρίψει μάλα κεῦθε·
μὴ μέμψονταί σε πλεῖστοι, ὅ σε μοῦνον ἀνιᾷ.

Nemo fruitur peccatis

Μή τι βροτοὺς ἀλιτροὺς δόκει ἀμπλακιῶν ἀπονᾶσθαι·
πρὸς καιρὸν γὰρ ἔλησαν· καιρῷ δ' αὖ φανερ' ἔμπαι,

Σώματος οὐτιδανοῦ δύναμιν μὴ θῇς παρὰ φαῦλον·
βουλῇ δ' ἐκρατεῖ, ἔσθ' ὅτε τὸν φύσις εἴασε κηδνόν.

Cedendũ ~~potentiori~~ minori

Ὃν νόεις σέο μείονα, τῷ δ' ἐν καιρῷ ὑπείκειν·
πολλάκι γὰρ κρείσσων πρὸς χείρονος ἥσσαν ὑπέστη.

Cũ amicis et minima contentio uitanda

Μὴ νείκει μηδ' ἄν τι λέγειν θέλε σοῖσιν ἑταίροις·
ἐκ τυτθῶν μύθων γὰρ ἔρις μέγα πολλάκις αὔξει.

Magi cauendi

Κληδόσι μὴ ἴχνευε τί βούλεται εἰς σὲ τὸ θεῖον·
ὅττι γὰρ ὤφελος σοῦ πέρι, καὶ σέο νόσφι τελέσει.

In inuidiã

Βασκανίην φυλακῇ πάσῃ τὰ μάλιστα φυλάσσου.
ἡ κἂν μὴ βλάψῃ σε, φέρειν γε μὲν ἐστὶ βαρεῖα.

Καρτερόφρων

Reus iniuste fer. pa

Καρτερόφρων ἔσο κἢν ἀδίκως σὺ περικείσιν ἥλως.
οὐκ εἰς μακρὰν γὰρ γελάσει νικῶν τις ἀθέσμως.

Amnestia

Οἰχομένης ἔριδος, μὴ λοιδορείας ἀνενέγκῃς·
σκαιὸν γὰρ μεμνῆσθαι μηνιθμοῖο μετ' ἔχθραν,

Te nec lauda nec uitu

Μήτε σεαυτὸν ἐπαίνει, μήτ' αὖθις ψέγε· καὶ γὰρ
τοῦτ' ἀνόητοι δρῶσι κενὴ τοὺς δόξα ταράσσει,

Parce utẽdũ bonis

Ἔστ' ἂν ἀνάλωμα μένῃ, χρῶ χρήμασι σοῖς ὀλιγοστῶς·
βαιῷ γάρ τε χρόνῳ, τὸ μακρῷ πεποιεσμένον ἔρρει.

Simula in tẽpore stultitiã

Ἄφρων γίγνου· ὥστε τὸ πρᾶγμα ἢ ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ·
ἀφροσύνην γάρ που πλάττειν, ἄκρη ἐστὶ φρόνησις.

Neque prodigus neque sordidus

Φεῦγε ἀσωτίην καὶ σμικρολόγου κακότητα·
αἱ δὲ γ' ἀντίπαλοι φήμης ἀγαθῆς τελέθουσι.

In Credulos

Μὴ πίστευε ἀεὶ τῷ ἀπαγγέλλοντί σοι ἄττα·
τὴν πίστιν δ' ὀλίγην νέμε πλείστων πλεῖστα λεγόντων.

Ebrietas

Ἤλιτες οἴνῳ σφαλλόμενος, μὴ σαυτὸν ἀθῴου·
πλημμελίη τις γὰρ ποτοῦ [illegible]· τοῦ δὲ πίοντος,

Arcanũ taciturno cõmittendũ

Βουλὴν κοινοῦ ἀπόρρητον γνωστῷ ἐχεμύθῳ·
πιστῷ δ' ἰητρῷ πίστευε χροὸς θεραπείην,

ferendae malorum pspita

Μὴ φέρε μοι βαρέως εὐημερίας ἀκολάστων·
εὐμενέει δὲ τοῖς τύχη ὄφρα κακῶσαι χοίη

Mors praeuidenda ut minus laedat

Πρόβλεπε μοῖραν ἐπερχομένην· ἵνα τὴν εὖ ὑπομείνῃς·
κουφότερον γὰρ λυπεῖ, πᾶν ὃ προείδομεν ἥξειν,

Nõ despondendũ in aduersis

Μὴ καταπίπτ' ἀπογινώσκων ἐν δυσπραγίῃσιν.
ἀλλ' ἔχου ἐλπίδος, οὐδενὶ πότμῳ ἄνδρας ἐῶσης.

Vtilia tibi ne differas

Πᾶν ὅ σεαυτοῦ πρόσφορον οἶδας, μή τι παρέλθῃς·
ὅττι μέτωπα κομῶντα, μετοῦ πολὺ τέτμε φαλακρή.

Attẽde praesentia & futura

Δέρκεό μοι τὰ πεόντα τά τ' ἐσσόμεν' ὕστερον αὖθις·
ζηλῶν ἐν τούτῳ θεόν, ὃς δύο ταῦτα δοκεύει.

Diaeta ut ualeas

Ἔσθ' ὅτε γίγνου καὶ ὀλιγαρκής, ὄφρ' ὑγιαίνοις·
παῦρα τρυφῇ ἡδυδόου· τῷ δ' εὐεκτεῖν γε τὰ πλείω.

Μὴ ψήφου δήμοιο μονώτατος ἐξολιγώρει.
Μήποτε οὐκ ἀρέσῃς τινί, πολλοῖς ἀντία βάζων.
Ἔσω σοι μελεδώνων πρώτη φροντὶς ὑγείας·
καὶ μὴ καιροὺς αἰτιῶ, ἤν σοι νοῦσος ἐπέλθῃ.
Ῥίπτεε ἐνύπνια· νοῦς μερόπων γὰρ ἀβούλεται αἰεί·
ἐγρήσσων τ' ἐλπίζει, καὶ ἐν ὕπνοισι θεᾶται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ὅς
Ὡς δὴ ταῦτ' ἔπεα ξυνετῶς ποθέεις ἀναγνῶναι·
τὰς δ' ὑποθημοσύνας μετιών, ὄφελος βίου οὔσας.
Σὸν ῥύθμιζε διδάγμασι νοῦν, καὶ μήποτε παύσῃς·
εἰκὼν γὰρ θανάτου βίος ἄμμορος ὢν διδαχάων.
Ἔνθεν δὴ πολὺ κέρδος ἀποίσεαι· εἰ δὲ μελήσεις,
οὐκ ἐμὲ τὸν γράψαντα, σεαυτὸν δ' ἐξαθερίσεις.
Ὀρθῶς ζῶν, μύθων μὴ ἐπιστρέφου ἀφρονεόντων·
οὐδὲ γὰρ ἡμέτερον διερευνᾶν μῦθον ἑκάστου.
Κληθεὶς μάρτυς, σωζομένης πρότερον σέο τιμῆς,
ὅσσον ἔνεστι κάλυψον ἁμαρτάδας σοῖο φίλοιο.
Μύθους μειλιχίους τε καὶ αἱμυλίους πεφύλαξο·
νημερτὴς ἁπλότης ἀγαθή· δολίη δ' ἢ ἐπακτή.
Νωθρείην φύγε· ἀργίην τοῦ ζωτικοῦ οὖσαν·
ψυχῆς ἀσθενέος γὰρ χαύνωσις χρόα τήκει.
Ἔσθ' ὅτε παραβολάδην φροντίσι μίγνυε τέρψεις·
ὄφρα φέρειν θυμὸς φίλος ὅντινα οὖν πόνον ἴσχῃ.
Μήτε λόγου μήτ' ἔργου ἐπιδράξῃ ἑτέροιο·
μὴ τῷ σῷ παραδείγματι καὶ σέ τις αὖθι γελάσῃ.
Κλῆρον ὃν ἔσχες πατρόθεν, ἐγγραφέ μοι πινάκεσσιν,
καί μιν ἀέξων φρούρει, μή τι κακῶς ἐπακούσῃς.
Ἢν ἀφενός τοι πλεῖστος ἔοι ποτὶ γήραος οὐδῷ,
σμικρολόγος μὴ ἴσθι· φίλοισι δὲ πλουσιόδωρος.
Ὠφέλιμον θεράποντος βουλὴν μή τι παρέλθῃς·

μὴ

Populi sententiã ne solus repudies
Valetudo curanda
Insomnia neglige
Morti par inscitia
Cum uiuas recte ne cures
Celanda amicorum peccata in iudicio
Blandos sermones fuge
Pigritiam uita
Interpone tuis &c.
Ne culpes dictum aut factum alterius
Hereditaria bona augenda
Vitandæ in senectute sordes
Serui consilium nõ spernendum neq3 ulli9

μηδ' ἑτέροιο τινὸς γνώμην εἰ σύμφορος εἴη.
Εἰ μὴ χρήματά σοι καὶ κτήματα ὡς πάρος εἴη·
ζῆσον τοῖς δ' ἀγαπῶν, ἅ τέως σοι ὁ καιρὸς ὀπάζει.
Μήποτε κυεδνὴν ἄλοχον ἀγλαΐης διὰ φέρνης·
ὡς μὴ ἀνάγκην ἔχῃς κατέχειν ἐπαχθῆ περ ἐοῦσαν.
Τῷ πολλῶν παραδείγματι μάνθανε τί πρέπει ῥέξεις,
ἢ φεύξῃ· βίοτος γὰρ τῶνδε διδάσκαλος ἄμμιν.
Τοῖς δυνατοῖς ἐπιχείρει· μήποτε τοῖς δ' ἐπιπειθείς,
μαψίδιον προλίπῃς τοὔργον, καμάτοισιν ἀπείρω.
Μὴ σίγα τὸ περὶ γνωτοὺς οὐκ ὀρθῶς διαπραχθέν·
μὴ σκαιοὺς ζηλῶν δόξῃς τὰ τοιαῦτα σιωπῶν.
Ἴστεο συμμαχίην κριθεὶς περὶ θεσμὰ δικαστοῦ·
καὐτοὶ γάρ τε νόμοι ποθέουσι δίκην δὲ ἕπεσθαι.
Ἤν τι δικαίως πάθῃς, καρτερικῷ φέρε θυμῷ·
καὶ σαυτῷ παίσας, σαυτῷ σὺ τίνυε δικαστήν.
Βιβλία πάνυ μετέρχεο πολλὰ μετέρχεο πλεῖστα·
ποιηταὶ θαυμαστὰ γάρ, ἀλλ' οὔπιστα λέγουσι.
Συνατῶν ἑτάροις καὶ μέτριος λόγον ἴσθι·
μὴ κόβαλος (λάλος) δόξῃς, ὅτι κόσμιος ἔμμεν ὀφείλεις.
Σῆς ὀργιζομένης ἀλόχου μὴ δείδιθι φωνάς·
τῆμος γάρ σοι τεύχει ἐνέδρας γυνὴ ὅτε κλαίει.
Χρῶ σοῖς χρήμασι καὶ μὴ ἀπλήστως τοῖς δὲ κατασχῶ·
τῶν σῶν γὰρ δαπανηθέντων, τὰ ξεῖνα μαστεύσεις.
Ἀσφάλισαι τεὸν ἦτορ, μὴ ταρβεῖν ποτε πότμον·
ὃς κἂν μὴ καλὸς ᾖ, πλὴν τῶν γε κακῶν τέλος ἐστί.
Μὴ ψυχῆς ὀργῇ σοὺς ἀμφατὲ πάξει τοκῆας·
μητέρι μὴ προσκερύειθέλων ἀρέσαι γενετῆρι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀσφαλέα ζωὴν ὅστις διάγειν ἔρον ἴσχεις·
καὶ παθέων ἀμιγὲς φρουρεῖν κέαρ ὀλεσιθύμων.

ZZ.ζζ iiiii

.: i. miseriarum

Boni consule quæ habes
Vxor nõ ob dotem ducenda
Multorum exemplo disce qd factum sis
Possibilia aggredere
Ne celes quæ male facta sint
Quæ iuste pateris fortiter fer.
Libri legendi
In conuiuio modestus esto
Vxoris querelæ nõ audiendæ
Pecuniæ parce infimendæ
Mors nõ timenda cum sit finis malorum
Parentes æquo amore prosequendi

Τὰς δὲ παραιφασίας ἀναγινώσκοις ὅσα κῶραι
δήεις γάρ τι παρ' αὐτοῖς τῷ, προσέχειν σε ἀνώγει.

Diuitiæ contemnendæ

Πλοῦτον ὑπερφρόνει, ἢν ἐθέλῃς νόον ὄλβιος εἶναι·
οὐ ὁ ἐελδόμενος, τητώμενος αἰὲν ἀπαιτεῖ.

Necessaria nō desunt parco

Τὰ χρειὰ τῆς φύσεως οὐκ ἄν ποτέ σοι ἐπιλείψει,
ἢν ἀρκῇς κέρμοις, ἐς ἅπερ χρεῖος κατεπείγει.

Ob culpā tuā ne appelles fortunā cæcā

Ἢν ἀφύλακτος ἐὼν ἀλόγως τὰ σὰ πάντα διολέσῃς,
μή τι τύχην λέγε τυφλήν, μὴ κρίνειν ὥσπερ ἐοῦσαν.

Pecunijs utendū, illarū amor uitandus.

Ἀργυρίῳ χρῶ· ἀργυρίου φιλίην δὲ ἀπόλειπε,
ἣν οὐδεὶς σοφὸς οὐδεὶς τίμιος ἠγάσατ' ἀνήρ.

Valitudo ob diuitias nō contemnenda

Ἀφνειὸς γεγαὼς ὑγιῆ σεό τὸν χρόα τήρει·
ὄλβον ἔχει νοσέων γὰρ πλούσιος, οὐχὶ καὶ αὐτόν.

Plagæ officiose ferēdæ

Πληγὰς ἔσθ' ὅτε μυστιπόλοιο φέρων παρὰ χειρός,
τλῆθι καὶ ἐμβρίμημα χολωομένοιο τοκῆος.

Constantia

Πρᾶττε τὰ ὠφέλιμα· προσεχῶς δὲ φύλασσε ἐκεῖνα,
οἷς τισιν ἀμφίβολος πέλει ἡ τοῦ κέρδους ἐλπίς.

Gratificandū

Πᾶν ὃ δύνῃ δοῦναι χάριν αἰτίζοντι χαρίζου·
τοὺς ἀγαθοὺς γὰρ ὀρέξαι ἐν μέρει ἔπλετο κέρδους.

Suspecta abijcienda

Πᾶν ὅ τι οὖν ὑποπτεύοις, ταχέως ἀποσείου·
ὅ, τι φιλεῖ τὰ πάρος ὀλιγωρηθέντα λυμαίνειν.

Venus cōpescēda

Ἢν ἀκόλαστος ὄρεξις ἐνοχλοίη σε Κυθήρης,
μὴ θελχθῇς εὐπαθίαις λαιμῷ γαστρὸς ἑταίρῳ.

Ante omnes feras time hominem.

Ἢν προκέηται θηρία πάντ' ἔχειν διὰ δεῖμον·
ἐγκέλομαι τρομέειν σε τὸν ἄνθρωπον πέρι πάντων.

Fortitudo cū prudētia

Εἰ σθένος εὐπάλαμον σεό τὸν χρόα συμπεριφράττει,
σπεῦδε καὶ εὐφρονέειν, ὡς γὰρ δόξεις ἀνδρεῖος.

Amico fido nil melius

Συμμαχίην παρὰ γνωστῶν αἴτει, εἴ ποτε κάμνῃς·
πιστοῦ γὰρ φίλου ἰητὴρ προφερέστερος οὐδείς.

Εἰ σὺ πταίεις, τί θνήσκει σοῦ ἐκεῖ τὸ θῦμα·
ἀφραδέες εἰν ἑτέρου μόρφῳ ἐλπίδα σωθῆναι.

Amici diligēter explorandi

Εὖ γὰρ ἑταῖρον, ἢ αὖ πιστὸν φίλον ὧ φιλέοιζῃ,
οὐχὶ τύχῃ μερόπων, ὁ βίος δ' ἰχνευτέος ἤτω.

Vtere pecunijs

Χρῶ τοῖς κερδηθεῖσι, κνιπότητος ὄνομα φεῦγων·
τί ποτ' ὄφελος πλούτου, εἰ πλουτεῖς αἰὲν ἀπαιτῶν.

Τίμιον εἰ φήμην ἐθέλοις βιόων προφυλάσσειν,
σπεῦδε φυγεῖν κραδίηθε κακὰς τέρψεις βιότοιο.

Senectus honorāda

Ἀρτίφρων τελέθων νόσα μὴ χλεύαζε γεραιόν·
πάντεσι γὰρ πολιοῖς παίδων φρένες εἰσὶ νεογνῶν.

Disce artē

Καὶ τέχνην μάθε· ὅτι τύχης τροχαλῶς ἀπιούσης,
τέχνη μίμνει, καὶ μερόπων βίον οὐκ ἀπολείπει.

Verba ostēdūt hominem

Φράζεο πάντα σιωπῇ τί περ λέγουσιν ἕκαστοι·
ἤθεα γὰρ μερόπων γυμνοῖ λόγος ἠδὲ καλύπτει.

Exerce artē tuā

Ἄσκει σὴν τέχνην, καίπερ τινὰ δ' ἐκμελετήσας·
ὡς μελέτη γὰρ νῷ, ταῖς χερσὶν ἐθισμὸς ἀρήγει.

Μή ποτ' ἐπερχομένης ὥρης ἐμπάζεο πότμου·
οὐ γὰρ δείδιεν οἶτον, ὅς οἶδε βίον διαπαίζειν.

Disce a doctis & doce indoctos

Μάνθανε πρῶτα πρὸς εἰδότας, αὖ δὲ σόφιζ' ἀδαήμονας,
τῶν ἀγαθῶν διὰ γὰρ δόσιμον τελέθει τὸ δίδαγμα.

Parce bibendū

Τόσσον πῖν' ὅσσον δύνῃ, ἢν ἐθέλῃς ὑγιαίνειν·
πᾶσα γὰρ οὖν ἀτέλη ἡδυνὴ νόσου ἐστὶν ἀφορμή.

Parce laudandū

Αἰνεῖς ἀμφαδίην τι, καὶ ὡς καλὸν δοκιμάζεις·
ἄθρει μὴ τοῦτ' αὖ πάλιν εὐκολίῃ καταμέμφῃ.

In prosperis time aduersa

Ἐν εὐημερίῃ τἀναντία πάντα φυλάσσου·
ἔμπαλι δύς πραξέων, ὃ τὰ κρείττονα προσδόκα ἥξειν.

Exerce quæ didicisti.

Μάνθανε μὴ λήγων· μελέτῃ σοφίην γὰρ ἀέξει·
ἢ μακρῇσι βίβλοις ὀλίγη σύνεσις ἐπορίσθη.

Parce lauda

Αἴνει φειδόμενος, ὃν πολλάκι γὰρ δοκιμάζεις·
ἦμαρ ἓν ἐμφανίσει σοι ποῖός τις φίλος ἦεν.

Ne erubescas discere

Μὴ αἰσχυνθῇς ταῦτα μαθεῖν, ἅπερ οὐ δεδάηκας·
αἶσχος μή τι μαθεῖν ἐθέλειν, τὸ δ' ἐναντίον αἶνος.

Vinū lætitia & lis

Εὐφροσύνη καὶ ἔρις Βάκχου πάρα· φίλη τε σύνεσιν.
ὧν τὸ μὲν ἀσπάζου· φεῦγε δ' ἔριδας κέλομαί σε.

Taciturni uitandi

Τοὺς θυμῷ μαλακοὺς καὶ σιγαλέους περιφύλαξο.
ὡς κοῖλος ποταμὸς γὰρ ἀεὶ τάχα βένθεα κεύθει.

Aliena mala leuāt p̄p̄riū

Εὖτ' ἂν τῇ τῶν σῶν ἄχθῃ χαλεπῶν φίλος αἴσῃ.
βλέψον ἐς ἄλλου δυσπραγίαν πόσον ἔπλετο χείρων.

Possibilia aggredere

Τοῖς δυνατοῖς ἐπιχείρει, ἀπ' ἐλπίδων γὰρ ἐρετμοῖς,
θῖνα βεβαιότερον ἢ λαῖφος ἐς ὕψος ἀείρειν.

Iusto ne aduerseris

Ἀντίον ἀνδρὶ δικαίῳ μὴ φλαύρως ποτ' ἐλάσῃς.
τοὺς ἀδίκους ὀργὰς γὰρ ἀμύνεται ἶφι τὸ θεῖον.

Ne te afflictes in calamitate

Γυμνωθεὶς τῶν σῶν μὴ ἀνιῶ· μηδ' ὀλοφύρου.
χαῖρε δὲ μᾶλλον ἐπεὶ συνέβη σοι ἔχειν ἀπολέσαι.

Bonorū iactura torquet

Ἔστι μὲν ἄλγος ἐπαχθές, ἅ τις κέκτητ' ἀποβάλλειν.
ἔμπης δ' εἰσὶν ἃ τὸν φρονέοντα φέρειν ἐπέοικεν.

Ne tibi p̄mitte logā uitā

Μὴ μακροὺς σαυτῷ καιροὺς βιοτῆς καθυπίσχου·
ὡς σκιὰ σώματι γὰρ μόρος ἕσπεται ἥπερ ἀφίξῃ.

Ne sacrifices hostijs

Ἱλάσκου θυέεσσι θεόν· λίπε μόσχον ἀρότρῳ
μηδέ μιν ὠμενίσαι δόκει αἵματι καὶ σφαγίοισι.

Cedendū fortunæ

Δὸς τόπον ἠνορέηφι τύχης, καὶ ὕπεικε κακωθείς.
ἥτε γὰρ ἔχει λυμῆναι· οἵη καὶ τότ' ὀνῆναι.

Cū erraris corripe te ipsum

Εἴ ποθ' ἁμαρτήσῃς, παίδευε σὺ σαυτὸν ἔπειτα,
τραύματα γὰρ θεραπεύομεν ἄλλο σ' ἄλλος ἀκεῖται.

Amici antiq̄ nō abijciēdi

Μή ποτε πρὸ λυχονίοιο φίλου φιλίην ἀποσείου.
ἤθεα κεῖνος ἄμειψε, σὺ μνώεο τῶν πρὶν ὁμήρων.

In magistratu humanus esto

Ἴσθ' ἐν προστασίῃ χαρίεις, ἵνα φίλτερος εἴης
καὶ μὴ φῶσί σε τῆς ἀρχῆς ὀλετῆρα κάκιστον.

Ne esto suspectus aut ~~trepidans~~ timidus

Φράζεο μήποθ' ὕποπτος ἐὼν ἀεὶ ἄθλιος εἴης.
δειλοῖς γὰρ καὶ ὑπόπτοις λωΐτερος μόρος ἢ ζῆν.

Serui bene tractandi

Ἢν ὠμήσῃς σαυτῷ δμῶας πρὸς θεραπείην.
σφᾶς τε καλεῖς δούλους, κἀνθρώπους ὄντας ἐπίσω. *f. ἐπίσ*

Occasio arripiẽda

Ἅρπασον ἀσφαλέως τὴν πρωτίστως ἐπιοῦσαν καιρόν.
μή σ' ἴδωκε παλίνδρομος ὢν πάρος ἐξαθέριστας.

Malorū morti ne insultes.

Μὴ ἐπίχαιρε κακῶν θανάτοις φίλος ἐξαπιναίοις.
ὅτι καὶ ἐσθλοὶ θνήσκουσιν ὧν βίος ἄμμορος αἴσχους.

Vxorẽ pulchrã inops caueas

Πτωχὸς ἐὼν ἀλέχων κάλλει περίπυστον ἄκοιτιν,
πλαττόμενος φιλίην κακὸν ἐχθρὸν πάγχυ φυλάσσου.

Didicisti aliqua disce plura

Εἰ συνέβη σοι μαθεῖν μακρὸν ἐσπουδακότα πολλά·
σπεῦδε μαθεῖν καὶ πλείονα· φεῦγέ τε τὴν ἀμέλειαν.

Θαυμάσεις ἔπεσι στιχουργήσαντα μεγυμνοῖς.
τοῦ τοῦ, νοῦ βραχύτητι φρασὶ σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσαι :~

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ.

Πᾶσιν ἀρέσκε.
Καλὸν ἡσυχία.
Ἐπισφαλὲς προπέτεια.
Ἀεί, αἱ μὲν ἡδοναὶ θνηταί.
Αἱ δὲ τιμαὶ ἀθάνατοι.
Φίλοις ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι.
Κέρδος αἰσχρόν, κάκιστον.
Ὃ ἂν ὁμολογήσεις, ποίει.
Ἀτυχίαν κρύπτε ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνῃς.
Ἀλήθειαν ἔχου.
Πρᾶττε δίκαια.
Ὕβριν μίσει.
Ἄρχουσιν εἶκε.
Ἡδονῆς κράτει.
Ὅρκῳ μὴ χρῶ.
Εὐσεβίας ἔχου.
Ἐπαίνει τὰ καλά.
Κακίας ἀπέχου.
Χάριν ἀπόδος.
Ἱκέτας ἐλέει.
Υἱοὺς παίδευε.
Σοφοῖς χρῶ.
Ἔριν μίσει.
Ἀγαθοὺς τίμα.
Ἄκουε τὰ προσήκοντα.
Αἰσχύνην φεῦγε.
Ἀπόκρινε ἐν καιρῷ.
Πρᾶττε ἀμεταμελήτως.
Μηδενὶ φθόνει.
Ὀφθαλμῶν κράτει.
Τὸ δίκαιον μιμοῦ.
Εὐεργέτας τίμα.
Ἐλπίδας νέμε.
Διαβολὴν μίσει.

Speculū consilēdū

Εὐπροσήγορος γίνου.
Ἁμαρτὼν μεταβουλεύου.
Χρόνου φιλίαν φύλαττε.
Πᾶσιν ἀποστρέφου.
Ὁμόνοιαν δίωκε.
Τοὺς ἡγεμόνας φοβοῦ.
Μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν.
Μὴ πίστευε χρόνῳ.
Σαυτοῦ μὴ ἀμέλει.
Πρεσβύτερον αἰσχύνου.
Θνῆσκε ὑπὲρ πατρίδος.
Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ.
Ἐξ εὐγενῶν γέννα.
Ἔλπιζε ὡς θνητός.
Φείδου ὡς ἀθάνατος.
Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ δόξῃ.
Μυστήριον κρύπτε.
Εἶκε μεγάλοις.
Καιρὸν πρόσμενε.

Temp⁹ obserua

Θνητὰ φρόνει.
Δωροδόκει χρησίμως.
Μὴ ἄρχου ἀδικεῖν.
Λύπην φυλάττου.
Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα.
Φίλοις χρῶ.
Συμβούλευε ἀναιτίως.
Εὔφραινε φίλους.

ΒΙΑΝΤΟΣ.

Εἰς κάτοπτρον ἐμβλέψας, θεώρει· καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνῃ, ἄξια τούτου πράττε· εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὄψεως ἐλλιπὲς ὡραΐζε καλοκαγαθίαις.
Περὶ θεοῦ μὴ λέγε κακῶς, ὅτι δ' ἐστὶν ἄκουε.
Ἄκουε πολλά.
Λάλει ὀλίγα.
Νόει καὶ τότε πράττε.
Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ πλοῦτον.
Πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος.
Στῆσαι, ἐν μὲν νεότητι εὐπραξίαν, ἐν δὲ γήρᾳ σοφίαν.

ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Ὃ μέλλεις ποιεῖν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ.
Παρακαταθήκην ἀπόδος.
Ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος.
Τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε.
Μηδὲ τὸν ἐχθρὸν φίλον ἡγοῦ.
Γυναικὸς ἄρχε.
Ὑπὲρ αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσεις, τὰ αὐτὰ προσδέχου παθεῖν καὶ αὐτός.
Ἀργὸς μὴ ἴσθι.
Φίλων κριτὴς μὴ γίνου.

κτ. πλοῦσι uel cert... πλησίον

γυναικὸς ἄρχε

Μὴ ἔριζε γονεῦσι, κἂν δίκαια λέγῃς.
Μὴ ἄρχε, πρὶν ἄρχεσθαι μάθῃς.
Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα.
Ἡ γλῶττα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.
Μὴ ἐπιθύμει ἀδυνάτων.
Μὴ σπεῦδε λαλῶν.
Νόμοις πείθου.
Γνῶθι σαυτόν.
Μηδὲν ἄγαν.
Πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον.
Γονέας αἰδοῦ.
Φιλικὸς ἔσο.
Ἡδονῆς κράτει.
Ἔχθραν διάλυε.
Γάμει ἐκ τῶν ὁμοίων· ἢν γὰρ ἐκ τῶν κρεισσόνων γήμῃς, δεσπότας, οὐ συγγενεῖς κτήσῃ.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Μὴ ὑπερήφανος γίνου ποτέ.
Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ.
Τὰς βίβλους διέρχου.
Τὰ φίλτατα παίδευε.
Τὰ δίκαια κρίνε.
Τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθὰ ποίει.
Κακολογίας ἀπέχου.
Τὴν ὑπόνοιαν ἄπεχε.
Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα.
Εὐποιίας ἧς ἔτυχες, μνημόνευε.

Minorē ne cōtemne

Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκικαλίσῃς.

Ne quære res alienas

Ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει.
Μὴ ῥιψοκίνδυνος ἔσο.
Ἀγάπα τὰ τοῦ πλησίον σου· καὶ τήρει ὡς τὰ σαυτοῦ.

Et Quod tibi nō uis

Ὃ σὺ μισεῖς, ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς.

Minari

Μὴ ἀπείλει μηδενί· γυναικῶδες γάρ.

Amici

Θᾶττον ἐπὶ τὰς ἀτυχίας τῶν φίλων, ἢ τὰς εὐτυχίας πορεύου.

Nuptiæ

Aurū

Λίθος χρυσοῦ βάσανος· χρυσὸς δ' ἀνθρώπων.
Εὐχῆς γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τιμιώτερον.

Calumnia

Ψευδὴς καταβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.

Mendaciū

Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς φρόνιμος καὶ σοφός.

ΧΙΛΩΝΟΣ.

Γνῶθι σαυτόν.
Μὴ φθόνει θνητῷ.

Constantia

Ἐγκράτειαν ἀσκεῖ.
Αἰσχρὰ φεῦγε.
Χρόνου φείδου.
Δικαίως κτῶ.
Πλῆθος ἄρεσκε.
Σοφίᾳ χρῶ.
Ἤθει δοκίμαζε.
Ὑφορῶ μηδέν.
Μίσει διαβολάς.
Μὴ ἧς ἐπαχθής.

ΣΟΛΩΝΟΣ.

Θεὸν σέβου.
Γονεῖς αἰδοῦ.
Φίλοις βοήθει.
Μηδενὶ φθόνει.
Ἀλήθειαν ἀνέχου.
Ὅρκῳ μὴ χρῶ.
Νόμοις πείθου.
Νόει τὸ δίκαιον.
Θυμοῦ κράτει.
Ἀρετὴν ἐπαίνει.
Κακοὺς μίσει.

ΘΑΛΟΥ.

Τὸν κρατοῦντα τίμα.

πειρῶ
Δοκίμαζε φίλους.
Ὅμοιος σαυτῷ γίνου.
Ἐπαγγέλλου μηδενί.
Πολίταις μὴ θρασύνου.
Τὸ παρὸν εὖ ποίει.
Κακίας ἀπέχου.
Δόξαν δίωκε.
Ἐπιμελοῦ βίου.
Εἰρήνην ἀγάπα.
Ἐπαινοῦ παρὰ πᾶσι.
Ψίθυριν σφόδρα ἔκβαλε ἐκ τῆς οἰκίας.

Ὁ ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

Δεῖ φυγαδεύειν παντὶ τρόπῳ, καὶ ἐκκόπτειν.
Τὴν νόσον ἀπὸ τοῦ σώματος
Τὴν ἀπαιδευσίαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς.
Τὴν ἀσέλγειαν ἀπὸ γαστρός.
Τὴν στάσιν ἀπὸ πόλεως.
Τὴν διαφωνίαν ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Καὶ κοινῇ, ἀπὸ πάντων τὸ ἀκρατές.

Ἐκέλευσεν ὁ Σωκράτης τῶν ἐσοπτριζομένων νεανίσκων τοὺς μὲν αἰσχροὺς, ἐπανορθοῦσθαι τῇ ἀρετῇ· τοὺς δὲ καλοὺς, μὴ καταισχύνειν τῇ κακίᾳ τὸ εἶδος.

Ἰσοκράτης ἔφη, χρὴ τοὺς διδασκάλους πολλοὺς μισθοὺς λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν· παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν, ὅτι πολλὰ μανθάνουσι· παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν, ὅτι πολλοὺς κόπους παρέχουσιν:~

Περὶ φθόνου.

Ὥσπερ ἡ ἐρυσίβη ἴδιόν ἐστι τοῦ σίτου νόσημα, οὕτως ὁ φθόνος φιλίας ἐστὶν ἀρρώστημα.

Ὥσπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναψήχει. (τρίβει)

Ὥσπερ τῶν βελῶν τὰ βιαίως φερόμενα ἐπειδὰν καρτερῷ τινὶ καὶ ἀντιτύπῳ προσπέσῃ, ἐπὶ τὸν προϊέμενον ἐπανέρχεται· οὕτω τὰ τοῦ φθόνου κινήματα, οὐδὲν λυποῦντα τὸν βασκαινόμενον, αὐτοῦ πληγαὶ γίνονται τοῦ βασκάνου.

Pulchre

Τί στενάζεις ὦ φθονερὲ, τὸ ἴδιον κακὸν, ἢ τὸ ἀλλότριον ἀγαθόν; Τοὺς μὲν κύνας τρέφοντες ἡμεροῦμεν, τοὺς δὲ βασκάνους εὐεργετοῦντες, χαλεπωτέρους ἀπεργαζόμεθα.

Ὥσπερ τὰς ἐχίδνας φασὶ τὴν κυήσασαν αὐτὰς γαστέρα διεσθιούσας ἀπογεννᾶσθαι, οὕτω καὶ ὁ φθόνος τὴν ὠδίνουσαν αὐτὸν ψυχὴν πέφυκε δαπανᾶν.

De inuidia

Τὸ μόνον τῶν παθῶν ἀδικώτατόν τε ἅμα καὶ δικαιότατον· τὸ μὲν, ὅτι πᾶσι διοχλεῖ τοῖς καλοῖς· τὸ δὲ, ὅτι τήκει τοὺς ἔχοντας.

Ὁ δαίμων φθονεῖ μὲν, ἄλλοις δὲ· δαίμονι δὲ οὐδενί· σὺ δὲ ἄλλος ὢν, ἄλλοις φθονεῖς· καὶ ποίας τεύξῃ συγγνώμης;

Ὅσῳ γὰρ ἂν φθονῇς, τοσούτῳ μειζόνων γίνῃ πρόξενος (βοηθός) ἀγαθῶν τῷ φθονουμένῳ.

Ἡσίοδος

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Θεόφραστος εἶπε, μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἥδεσθαι περὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.

Πλάτων, ἀγαθὸς ἦν, ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίνεται φθόνος.

Τοῦ πολεμεῖν, χεῖρόν ἐστι τὸ βασκαίνειν. ὁ μὲν γὰρ πολεμῶν τῆς αἰτίας λυθείσης, δὴν ὁ πόλεμος, ἃ τὴν ἔχθραν κατέλυσεν, ὁ δὲ βασκαίνων, οὐδέποτε ἂν γένοιτο φίλος. καὶ ὁ μὲν φανερὰν τὴν μάχην ἐπιδείκνυται. ὁ δὲ συνεσκιασμένην. καὶ ὁ μὲν αἰτίαν ἔχει πολλάκις εἰπεῖν εὔλογον τοῦ πολέμου. ὁ δὲ, οὐδὲν ἕτερον, ἢ μανίαν, καὶ γνώμην σατανικήν.

Φθονερῷ ἀτύχημα μέν ἐστιν, οὐ τὸ ἴδιον κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀλλότριον ἀγαθόν. κατόρθωμα δὲ πάλιν, οὐ τὸ οἰκεῖον καλὸν, ἀλλὰ τὸ τοῦ πέλας κακόν.

Τὰ καλὰ κἂν φθόνῳ πρὸς ὀλίγον ἐπισκιασθῇ χρόνον, ἐπὶ καιρῷ λυθέντα αὖθις ἀναλάμπει.

Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις, ἕπεται κατ᾽ ἀνάγκην σκιά. τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.

Χάριεν ἀληθῶς τὸ παρὰ Διογένους εἰρημένον πρὸς τὸν ἐρόμενον, πῶς ἀμυνοῦμαι τὸν ἐχθρόν, αὐτὸς καλὸς κἀγαθὸς γενόμενος. εἰ γὰρ ἵππους ἐχθρῶν ὁρῶντες εὐδοκιμοῦντας ἀνιῶνται. καὶ χωρίον ἐκπεπονημένον, καὶ κύνας ἐπαινουμένους, τί ἂν οἴει τούτους παθεῖν εἰ ἑαυτὸν ἐπιδείξεις ἄνδρα δίκαιον καὶ χρηστόν.

Ζηλοτυπία γὰρ ἅπαξ ἐμπεσοῦσα ψυχῇ δυσέκλειπτόν ἐστιν.

Κλεόβουλος ὁ Λύδιος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τίνα δεῖ μάλλιστα φυλάττεσθαι, εἶπε, τῶν μὲν φίλων, τὸν φθόνον, τῶν δὲ ἐχθρῶν, τὴν ἐπιβουλήν.

Βίων σοφὸς, ἰδὼν τινὰ φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα, εἶπεν, ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν, ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν.

Τούτων δ᾽ αἴτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο μόνον πρόσεστιν ἀγαθὸν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσίν ἐστιν:~

ΤΕΛΟΣ.

Α.Α.
Τὰ δὲ ἔνεστι
Θεοκρίτου.
Φατί
Ἄρχεται.
Β.Β.
β. καὶ πόκα
Εἰδύλλιον
Λ. ἢ μάν.
Λ. τοὶ τέτ
Γ.C.
Ταύτην
Τὰ βοῖ
Εἰδύλλιον.Κ
Ἄρχεται.
Δ.D.
Κεῖμαι
Τοῦτο

Πλὰν
Εἰδύλλιον.Π.
Ε.Ε.
Χρισαμέναις
Οὐκέτι
Κεῖνος
Ὤισατ᾽.
Ζ.F.
Κηριοκλέπτης.
Δυσπότμη.
Βουκολίσκοι.
Ἰχθύος.
Θ.G.
Ὑμνέομες.
Γᾶν συνέ
Νεῖκος
Ἀλλά.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑΚΑΙ.

Ὦ ἄνα λητοῦς υἱὲ διὸς τέκος, οὔ ποτε σεῖο — Apollo
Λήσομαι (oblivis[car]) ἀρχόμενος, οὐδ' ἀποπαυόμενος.
Ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
Ἀείσω· σὺ δέ μευ κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια λητώ, — Partum latonae nota
(palmae) Φοίνικος ῥαδινῆς (subtilis) χερσὶν ἐφαψαμένη,
Ἀθανάτων κάλλιστον ἐπὶ τροχοειδεῖ λίμνῃ, — Latona
Πᾶσα μὲν ἐπλήσθη δῆλος ἀπειρεσίη — Delus insula
Ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
Γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνη θύγατερ διὸς ἣν ἀγαμέμνων — Diana, Agamemnō
Εἴσαθ' ὅτ' ἐς τροίην ἔπλει νηυσὶ θοαῖς.
Εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε.
Σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ χάριτες κοῦραι διὸς, αἵ ποτε κάδμου — Musae, Gratiae
Ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος. — Cadmus
Ὅττι καλὸν φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστί.
Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

Κύρνε σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω — Cyrnus
Τοῖσδ' ἔπεσι, λήσει δ' οὔ ποτε κλεπτομένη

Οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοὐσθλοῦ παρεόντος.
Ὧδε δὲ πᾶς ἐρέει· Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη
Τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστοῦ.
Ἀστοῖσιν δ' οὔπω πᾶσιν ἁδεῖν δύναμαι.
Οὐδὲν θαυμαστὸν πολυπαΐδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
Οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.
Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷάπερ αὐτὸς
Κύρν' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
Πέπνυσο· μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισι
Τιμὰς, μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο, μηδ' ἄφενος.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
Ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο.
Καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
Ἷζε· καὶ ἅνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσι
Συμμιχθῇς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖς ὁμίλεε· καί ποτε φήσεις
Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.
Κύρνε κύει πόλις ἥδε· δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
Εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
Ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἵδε σαόφρονες· ἡγεμόνες δὲ
Τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.
Οὐδεμίαν πω Κύρν' ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
Ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἁδῇ.
Δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν
Οἰκείων κερδῶν ἕνεκα καὶ κράτεος.
Ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμέεσθαι.
Μηδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ.
Εὖτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται
Κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.

Ἐκ

πολυπαΐδη
ἔργμασι
Bona a bonis, mala a malis
σαόφρονες pro σώφρονες
ἁδῇ
Priuatu commodu euertit publicu

Ἐκ τῶν γὰρ στάσις ἐστὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν·
Μούναρχος δὲ πόλει μήποτε τῇδε ἅδοι.
Κύρνε πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι.
Οἳ πρόσθ' οὔτε δίκας ᾔδεσαν, οὔτε νόμους,
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον.
Ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλιν.
Καὶ νῦν εἰσ' ἀγαθοὶ πολυπαΐδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
Νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν·
Ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες
Οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες, οὔτ' ἀγαθῶν.
Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ πολυπαΐδη ἀστῶν
Ἐκ θυμοῦ χρείης ἕνεκα μηδεμιῆς.
Ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι.
Χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν
Σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ ὀιζυρῶν φρένας ἀνδρῶν
Ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔσ' οὐδεμία
Ἀλλὰ δόλους ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν.
Οὕτως, ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.
Μήποτε Κύρνε κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρὶ
Εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι.
Ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλευεο πολλὰ μογήσας
Καὶ μακρὴν ποσὶν Κύρνε ὁδὸν ἐκτελέσας.
Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι
Παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.
Παύροισι πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει.
Μήποτ' ἀνήκεστον Κύρνε λάβῃς ἀνίην.
Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
Ἄξιος ἐν χαλεπῇ Κύρνε διχοστασίῃ.
Παύρους εὑρήσεις πολυπαΐδη ἄνδρας ἑταίρους
Πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γιγνομένους.

ἅδοι
πολυπαΐδη
πολυπλοκίας
πίσυνος
Arcana nō omnib[us] amicis cōmittenda
Fidelis amici preciu
ἀντερύσασθαι
Pauci in aduersis amicis

Οἵτινες ἂν τολμῷεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες
ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
Τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγει.
Οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.
Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλῃ,
εἴ με φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.
Ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἤ μ' ἀποειπὼν
ἔχθαιρ' ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
Ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δεινὸς Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.
Εἴ τις ἐπαινήσει σε τόσον χρόνον ὅσσον ὁρῴης,
νοσφισθεὶς δ' ἄλλην γλῶσσαν ἱῇσι κακήν,
τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔ τι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἴπῃ γλώσσῃ λῷστα, φρονῇ δ' ἕτερα.
Ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον
γιγνώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι φίλε ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καί ποτέ μου μνήσεαι ἐξοπίσω.
Μηδείς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὤν;
Οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλει.
Δειλοὺς δ' εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστί·
ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
Οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήιον ἀμῷς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν, εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
Ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἢν δ' ἓν ἁμάρτῃς,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.

Οἱ δ' ἀγαθοὶ

Malis ne benefac

Οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.
Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.
Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.
Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.
Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥᾴδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
Εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λέληθε
ψυδνὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχει,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
Οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικὸς
πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑποζυγίου.
Οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὥριον ἐλθών,
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.
Μήτ' ἀρετὴν εὔχου, Πολυπαΐδη, ἔξοχος εἶναι,
μήτ' ἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλετ', ὅσοις ὁσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.
Οὐδείς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.
Οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς
ἐς τέλος, εἴτ' ἀγαθὸν γίγνεται εἴτε κακόν.
Πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκε,
καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.
Οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσσ' ἐθέλῃσι,
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.

i. magnis beneficiis affecti fruuntur illis sed sunt grati

ΑΑ·αα iii

Ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν εἰδότες οὐδέν·
Θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.
Οὐδείς πω ξεῖνον Πολυπαΐδη ἐξαπατήσας
Οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθε.
Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν
Ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στι
Πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός Κύρνε δίκαιος ἐών.
Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν·
Ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι Κύρνε ἕπεται.
Ὕβριν Κύρνε θεὸς πρῶτον κακῷ ὤπασεν ἀνδρὶ
Οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμενος.
Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.
Μήποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεὶς
Μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε.
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλῳ,
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.
Μήποτε Κύρν' ἀγοράασθαι ἔπος μέγα, οἶδε γὰρ οὐδεὶς
Ἀνθρώπων ὅ τι νὺξ χἠμέρα ἀνδρὶ τελεῖ.
Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
Οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίγνεται εἰς ἀγαθόν.
Εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι φαύλῳ
Μοχθίζουσι· τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται.
Οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὔτ' ὄλβιος, οὔτε πενιχρός,
Οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος, οὔτ' ἀγαθός.
Ἄλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι· τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδεὶς
Ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.
Ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
Ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς

Θεοῖς εὔχου, θεοῖς ἐστὶν ἔπι κράτος, οὔτι ἄτερ θεῶν
Γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγαθ' οὔτε κακά.
Ἄνδρ' ἀγαθὸν, πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα.
Καὶ γήρως πολιοῦ Κύρνε καὶ ἠπιάλου.
Ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον
Ῥιπτεῖν, καὶ πετρῶν Κύρνε κατ' ἠλιβάτων.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος, οὔτε τι εἰπεῖν,
Οὔτ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.
Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίζεσθαι χαλεπῆς Κύρνε λύσιν πενίης.
Τεθνάναι φίλε Κύρνε πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ
Ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.
Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα Κύρνε καὶ ἵππους
Εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
Βήσεσθαι, γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
Ἐσθλὸς ἀνὴρ ἤν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
Οὐδεμία κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
Πλουσίου· ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
Χρήματα μὲν τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημε·
Καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.
Οὕτω μὴ θαύμαζε γένος Πολυπαΐδη ἀστῶν
Μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.
Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν.
Εἰς οἴκους ἄγεται χρήμασι πειθόμενος
Εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη
Ἐντύνει ἥ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.
Χρήματα δ' ᾧ Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται,
Καὶ καθαρῶς, ἀεὶ γὰρ μόνιμον τελέθει.
Εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
Κτήσεται, εἴθ' ὅρκῳ πὰρ τὸ δίκαιον ἑλών,

... punire a beatis .i. a diis sed aliqs soluit quidem ipse malum debitum ... expers divinam ultionem aliis autem non ipse ipse soluit sed per filios alii autem evasit omnino quod prius quam eum divina puniret ira obiit diem suum. potest suspicari & ἀλλὰ τάδε .i. hae res quae contingunt ...

Αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
Αὖθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ᾽ ὑπερέσχε νόος. — ἔγεντο. & per syncopa ἐγένετο
Ἀλλὰ τάδ᾽ ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ᾽ αὐτοῦ — contra ipsos — γρ. αὐτοῖς
Γίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν αὐτὸς τίσε κακὸν χρέος, ὁ δὲ φίλοισιν — soluit, debitum — χρέος
Ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
Ἄλλον δ᾽ οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
Πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἕζετο κῆρα φέρων.

De exilio
Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
Τῆς δὲ φυγῆς ἐστι τοῦτ᾽ ἀνιηρότερον.

De usu vini
Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
Γίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸς ἀλλ᾽ ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
Ὀργὴν συμμίσγων ἥντιν᾽ ἕκαστος ἔχει.
Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ — ὀργή· τρόπος· θυμός
Τῇ προσομιλήσει, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
Νῦν μὲν τῇδ᾽ ἐφέπου, ποτὲ δ᾽ ἀλλοῖος χρόα γίγνου.
Κραιπνόν τοι σοφίη γίγνεται ἀτροπίης. — κραιπνόν· velox
Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητῶν, — πολιητῶν — ἀσχάλλω· tristor
Κύρνε, μέσην δ᾽ ἔρχευ τὴν ὁδὸν ὥσπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν, — γρ. τοι. ut sit completum
Ἀλλ᾽ αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε᾽ ἔχειν, — δήνεα
Κεῖνός γ᾽ ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ· — βεβλαμμένος
Ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ᾽ ἐπιστάμεθα.
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείῃσιν ἕπεσθαι,
Τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἅδον. — ἅδον

De Cupiditate divitiarum
Πλούτου δ᾽ οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν· — γρ. ἀνδράσι κεῖται
Οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
Διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
Χρήματά τοι θνητοῖς γίγνεται ἀφροσύνη.

Ate
Ἄτη δ᾽ ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
Πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ, — nullus honor tribuitur sapienti viro sed ... & minime ...
Κύρν᾽, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.
Οὐδέν τι πρέπει ἡμῖν ἅτ᾽ ἀνδράσι σωζομένοισιν,
Ἀλλ᾽ ὡς πόλεως πάγχυ ἁλωσομένης.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ᾽ ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ᾽ ἀπείρονα πόντον
Πωτήσῃ, κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
Ῥηιδίως· θοίναις δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ
Ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν.
Καί σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
Εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
Ἄσονται· καὶ ὅταν δνοφεροῖς ὑπὸ κεύθμασι γαίης — δνοφεροῖς
Βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους, — latebris
Οὐδέποτ᾽ οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
Ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ᾽ Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος, ἠδ᾽ ἀνὰ νήσους
Ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον,
Οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει
Ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
Πᾶσι γὰρ οἷσι μέμηλε καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴ — μέμηλε
Ἔσσῃ ὁμῶς, ὄφρ᾽ ἂν γῆ τε καὶ ἠέλιος.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ τυγχάνω αἰδοῦς,
Ἀλλ᾽ ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ᾽ ἀπατᾷς.

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· λῷστον δ᾽ ὑγιαίνειν·
Πρᾶγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον — ... ὁ δὲ ὄρνις
Ἄνδρα φέρω, καί μοι τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.
Πολλάκι δὴ μέλλησα διαρρήξασα χαλινὸν
Φεύγειν ὠσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

κράτω ἐπε... itaque ex hoc loco theognidis percipitur ille theocriti & ex illo theocriti hic theognidis sic uersus est illud quod solet dici liber librum aperit.

Vinum in amore .i. coitus

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνῃ
Ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων· (prohibet me)
Ψυχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
Ὥσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καί με γοῶσα φέρει·
Ἔνθα μέσην παρὰ παῖδα λαβὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
Δειρήν, ἡ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

δειρὴν

Γνωτή τοι πενίη καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα·
Οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
Πάντῃ γὰρ τοὔλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμικτος,
Πάντῃ δ' ἐχθρὰ ὁμῶς γίνεται ἔνθα περ ἦ.

Sensus horum uersuum est: ...ta est tibi paupertas... omnia mala que accidere possunt mortalibus ... & alia ... omnia tamen hec nullum est quod sit ... quam educare filios & necessaria illis ... & bonis illos ... res ... beneficijs ... habent ... mendicum ... nementem ... stantur

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
Γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν·
Τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις θανάτου τε
Καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον·
Παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
Χρήματα δ' ἐγκαταθῇς πόλλ' ἀνιαρὰ παθών,
Τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
Καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

ἄρμενα

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
Μηδεμίαν κατόπιν ἀζόμενον νέμεσιν. (in futurum)
Δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι,
Παρ ποδὸς ἡγεῖσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

κατόπιν
ἀζόμενον
Nemesis
ἀπάλαμνα

Ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τόνδε πρόβαινε,
Μήθ' ὅρκῳ πίσυνος μήτε συνημοσύνῃ· (ὅρκῳ· συμβολαίῳ)
Μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον (& perfecisset potuisset)
Ἔγγυον ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

συνημοσύνη
πίσυνος
συνημοσύνη
ἐγγύη

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἁνδάνει οὐδέν·
Ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι· (.i. ad saluandum te multi potentes sunt ne...)
Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
Ἀνδρῶν· γίνονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοι. (diuites ... lingua ... sunt & potentissimi)

ἐκτραπέλοισι

Αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
Νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
Καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἱρεῖ ἀμηχανίη.

a comparatione ostendit futurum aliquando ut ab iis malis reges liberi detur

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
Φθεγγόμενος δ' ἀδαὴς οἷσι πάρῃ μέλεται·
Ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαίη δ' ἐπιμιξὶς
Ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

κωτίλῳ
ἀδαὴς
μέλεται
ἀναγκαίη

Οὐδεὶς ἐθέλει φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται, (aduersitas)
Οὐδ' ἣν ἐκ γαστρὸς Κύρνε μιᾶς γεγόνῃ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνὴς
Λάτροισι δμωσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροις.

λάτροισι

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
Τὸν δὲ κακὸν κινεῖν ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ λάβῃς.

Suidas ἀτρεμίζειν ἐδράζειν

κιγκλίζειν
ἐδράζειν

Οἱ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
Ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην
Ἔργα τε δείλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν
Ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσιτίοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος ἴσθι,
Πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκεῖ·
Εἰ δὲ φέρειν τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴης,
Γινώσκων ὀργὴν ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.

& omne ipsum .i. omnino uirum prudentem & existima absente sermonum obliuione / sed non placet

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
Πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
Ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
Τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Citat hunc locum basileus

Κύρν' ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
Τολμᾷ δ' ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς.

Δ γέγραφεν [illegible]

Ob leuē occasione non negligendi amici

Tardus boni cōsilij tamē uincit uelocē

Nihil cupide agas

Ultione precatur ad iis

καίριος εὐχή

αἶσα

Paroemia

Εἰ δ' ὁ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει
ἀφραίνων, κακίην οὐ δύναται κατέχειν.
Μήποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσῃς
πειθόμενος χαλεπῇ, κύρνε, διαβολίῃ.
Εἴ τις ἁμαρτωλῇσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
οὔποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἕπονται
θνητοῖς κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.
Καὶ βραδὺς εὔβουλος εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
κύρνε, σὺν εὐθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.
Ἥσυχος ὥσπερ ἐγὼ μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσί,
μηδ' ἑτέροισι διδοὺς κύρνε τὰ τῶν ἑτέρων.
Μήποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι κύρνε φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.
Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως
κύρν' ἕξεις ἀρετήν, ἥν τε λαβεῖν χαλεπόν.
Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἵ με φιλοῦσι,
τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον κύρνε δυνησόμενον.
Χοὕτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
ἤν μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχῃ θανάτου.
Ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι, ὀλύμπιε, καίριον εὐχήν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν·
τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνῶν
εὑροίμην· δοίην τ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.
αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρης
χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπί τ' ἐσθλὸς ὄροιτο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ὦ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δή μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει,
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμῶν
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.
Τόλμα κύρνε κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὣς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδῦναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι κύρν' ἐπιφαίνειν·
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.
ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
κύρν' ἀποτινυμένου δ' αὔξετ' ἐς ὀπίσω.
Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν, ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τῖσαί νιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.
Ἴσχε νόον, γλώσσης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέσθω·
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.
Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν ὅντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἁνδάνω οὔτε κακῶς.
μωμῶνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.
Μή μ' ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ' ἅμαξαν ἔλαυνε
εἰς φιλότητα λίην κύρνε προσελκόμενος.
Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου,
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον βασιλεῦ.
πῶς δή σευ κρονίδη τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτρούς
ἐν ταὐτῇ μοίρᾳ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
ἤν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος, ἤν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκοις ἔργμασι πειθομένων.

μινύθω minuo

ἀποτινυμένου

Compescenda lingua

Neq; bene faciens neq; male ciuibus placeo.

Queritur quod æqui & iniqui in eodē ordine sint

ἔργμασι

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονος ἔστι βροτοῖσιν,
Οὐδ' ὁδὸς ἥντιν' ἰὼν ἀθανάτοισιν ἅδοι.
Ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
Ἔργων ἴσχοντες θυμὸν, ὁμῶς πενίην
Μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον τὰ δίκαια φιλοῦντες,
Ἥ τ' ἀνδρῶν προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην·
Βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
Τολμᾶ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν·
Χρημοσύνη εἴκων ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
Ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
Ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
Ἣ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.
Ἐν πενίῃ δ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ ὅτε πολλὸν ἀμείνων
Φαίνεται, εὖτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχῃ.
Τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὗτινος αἰεὶ
Ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύῃ·
Τοῦ δ' αὖ, οὔτε κακοῖς ἕπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσι.
Τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν,
Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήνορας ὅρκους,
Ἔντρεπε δ' ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.
Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
Ἔργμασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
Σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὅντινα δαίμων
Πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει·
Καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν ἃ μὲν ᾖ κακὰ, ταῦτ' ἀγαθ' εἶναι
Εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ᾖ χρήσιμα, ταῦτα κακά.
Φίλταρος ὢν ἥμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδὲν,
Ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.
Οὐδένα θησαυρὸν παισὶ καταθήσῃ ἀμείνω
Αἰδοῦς, ἥ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρν' ἕπεται.

Margin notes (left): ὁμῶς — Χρημοσύνη — ἰθεῖα — mali — mali — .i. in neutra fortuna scit modum tenere — Quid φρένες [?] — ὀλεσήνορας — μηδ' ἄγαν σπεύδειν ἔρχεσιν [?]. Nihil nimis — Quę deus uult pdere facit ut illi bona uideantur quę mala sunt & quę mala bona — Verecundia pueris optimus thesaurus

Hypallage .i. nemo hominum est peior amico

Μηδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
Ὧ γνώμη θ' ἕπεται Κύρνε καὶ ᾧ δύναμις.
Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρύξομαι, οὐδέ με οἶνος
Ἐξάγει ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.
Οὐδὲν ὅμοιον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
Πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος.
Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν, παρατριβόμενός τε μολίβδῳ,
Χρυσὸς ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι νόος.
Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Σιγῶ γινώσκων ἡμετέρην δύναμιν.
Πολλοῖς ἀνθρώποις γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
Ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.
Πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
Ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν λώιον ἢ τὸ κακόν.
Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
Μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου·
Φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι,
Καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.
Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτὸν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
Ἐνθέμεν· οὐδείς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
Ὅς τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, κἀκ κακοῦ ἐσθλόν.
Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεὸς,
Ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
Πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
Εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
Οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακὸς,
Πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
Οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.
Νήπιος ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσι,
Τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Margin notes (right): qa dissimilitas [?] disrumpit amicicia — [illegible] — θωρύξομαι — Multa sunt quę nō audet homines [illegible] dicere lena — De lingue intemperantia — Optimū nō nasci, aut quā ocyssime aboleri — ἐπαμησάμενον, hesychi. ἐπαμήσατο ἐπεβάλετο, ἐπαμησόμεθα ἐπιφορήσομεν — traduxit differuit — Stultus qui aliena initia emendat sua negligit

sed hec est differentia .f.

Nemo ex omni parte beatus

Οὐδεὶς τοι πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
τολμᾷ ἔχειν τὸ κακόν, κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως·
δειλὸς δ' οὔτε κακοῖσιν ἐπίσταται οὔτ' ἀγαθοῖσιν
θυμὸν ἔχων μίμνειν. ἀθανάτων δὲ δόσεις

Diversa diversis ~~dona~~ dat deus

παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν.
Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·

ἄπεφθον χρυσόν

εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,

ἔργμασιν

ἰὸς rubigo

τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰὸς
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.
Ἄνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνίης,
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,

ἀνοίης .f. [illegible] esse legend[illegible]

πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Nō expedit homini seni uxor iuvencula

Οὔτοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,

ἄκατος .i. navis

οὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Inutilia ne sectare

Μήποτ' ἀπρήκτοισιν νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα
χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίγνεται οὐδεμία.
Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν, ὅτι τι δειλὸς
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔχει.

κῦδος

Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβου καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδέ σε νικάτω κέρδος ὅτ' αἰσχρὸν ἔοι.

Nemo cogendus. ~

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,

f. ὑμῖν · [illegible] congruit [illegible] tis futuri

Simonide nomē esse puto puelle

μηδ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅντινα ἡμῶν
θωρυχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλοι.

θωρυχθέντα, οἴνω

μηδὲ τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιαρὸν ἔφυ.

Pulchrum de necessitate

Τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω·
οὐ πάσας νύκτας γίγνεται ἁβρὰ παθεῖν.
Αὐτὰρ ἐγώ (μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου)
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών.
Δείξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτε τι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.

Ebrius nō imperat linguæ

Ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·

f. lingue

f. γλώττης

μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά,
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γιγνώσκων μὴ πῖνε οἶνον ὑπερβολάδην,

Contra ebrietatem

ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο, μή σε βιάσθω
γαστὴρ ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον·

ἐφημέριον

ἢ παρεὼν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον·
κοτύλης αἰεί, τοὔνεκά τοι μεθύεις·
ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται,

φιλοτήσιος

τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις,
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δέ τοι οὗτος
ὃς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.

laudat modestiam cyrni in conviviis

Ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
ἀλλήλων ἔριδας δὴν ἀπερυκόμενοι,
εἰς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἑνὶ καὶ συνάπασι·
χοὔτως συμπόσιον γίγνεται οὐκ ἄχαρι.
Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
πίνῃ ὑπὲρ τὸ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.
Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
γιγνώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.

BB·66

Onomacritus

De Vini potu temperato

Cleoristus

Καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρετο πίνων.
Ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.
Οἰνοβαρῶ κεφαλὴν Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
Οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης.
Ἡμετέρης· τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλά γ' ἀναστὰς
Πειρηθῶ μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχῃ,
Καὶ νόον ἐν στήθεσσι. δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
Ἔρξω θωρυχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.
Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
~~Αὐτὸν~~ πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.
Ἦλθες δὴ Κλεάριστε βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας
Ἔνθα δ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ', ὦ τάλαν, οὐδὲν ἔχων.
Νηός τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς.
Κλεάρισθ' οἷ' ἔχομεν χοἷα διδοῦσι θεοί.
Τῶν δ' ὄντων τὰ ἄριστα παρέξομεν, ἢν δέ τις ἔλθῃ
Σοὶ φίλος ὤν, κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις.
Οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
Σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
Ἢν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν.
Ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ.
Ὥσθ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν.
Ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.
Οὔ σε μάτην ὦ Πλοῦτε βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα.
Ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.
Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν.
Ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.
Ὤ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο.
Τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.
Οὔ τινά πω προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον.
Οὔτ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεί μοι

ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ
Pulcherrime
pro me.

Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται ὁππότ' ἀκούσω
Αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα.
Χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος ἀκούων.
Χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.
Οὔποτε δουλίη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν.
Ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὐχένα λοξὸν ἔχει.
Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὐδ' ὑάκινθος
Οὐδέ ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.
Οὗτος ἀνὴρ φίλε Κύρνε πέδας χαλκεύεται αὐτῷ.
Εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.
Δειμαίνω μὴ τήνδε πόλιν Πολυπαΐδη ὕβρις
Ἥπερ κενταύρους ὠμοφάγους ὀλέσῃ.
Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμην τήνδε δικάσσαι
Κύρνε δίκην, ἶσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.
Μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
Ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.
Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
Τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.
Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει.
Κύρν' ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
Ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτερύγεσσι χαλινούς.
Δηΐων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
Οὐ πολλὸν τὸ μεσηγὺ διαπρήξουσι κέλευθον.
Εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.
Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
Πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.
Φράζεο κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς.
Ἄλλοτε πλεῖ' ἕξεις, ἄλλοτε παυρότερα.
Ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι
Μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.

BB.66 ii

ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.
Κεκλῆσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν
ἄνδρα χρεὼν σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
Τοῦ συνιεῖν ὁπόταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῇς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίῃς.
Ἥβῃ τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς, ὀλέσας ψυχήν, κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο·
ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Opinio hominib(us) maximum malum

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· πεῖρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.
Εὖ ἔρδων εὖ πρᾶττε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς δ' εὐεργεσίης ῥηιδίη ἀγγελίη.
Οἱ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι,
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

ἀλεύομαι i. evito & ἀλέομαι

Ῥήδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακόν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὔτοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Facilius ex bono hominem malum facias quam e contrario

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι
μικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.
Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον, ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἔργα· τὰ δ' ἐξοπίσω τῆς φυλακῆς μελέτω.
Πᾶσί τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδε
ποῖ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου·
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησι
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Periculum esse in omnibus rebus, & incertum esse exitum illarum.

Τολμᾶν

Utraq: fortuna patienter ferenda

Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι,
ῥηιδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσι νοσῶν λυποῦ φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι
τερφθῇς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι·
πλὴν πλούτου, παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.
Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

i. praeter hoc quod non simul vivamus vel versemur cetera simus amici

Οὔ με λάθεις φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἣν ἄρα καὶ πρὶν
ἠλάσκες, κλέπτων ἡμετέρην φιλίην.
Ἔρρε θεοῖσί τ' ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.
Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τανῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Magnetum mala

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Avaritia multos perdidit

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις, ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφότερον
γίνεται· οὐδέ τι καλὸν ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτεῖ
ἀνδρί, κἂν ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

Mendacium

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.
Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

Nemo mea aetate bonus

Οὔ τι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.
Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἀκρην γὰρ πενίην οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Non omnib(us) hominibus omnia ad votum fiunt.

Citat hunc versu[m] ... dionysi[us] ... no[n] intellexis nisi usq[ue] ad ...

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.
Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασι,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι. — *παλάμαι*
Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πολλὰ λέγειν,
καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.
Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων πὰρ μεθύουσι μένει.
Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός, — *Iuventutis inscitia impellit multos in errorem.*
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.
Ὧι τις μὴ θυμοῦ κρείσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις
Κύρνε κεῖται καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.
Βουλεύου δὶς καὶ τρίς, ὅ τοι κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθοι· — *Moderanda ira*
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει. — *ἀτηρός· βλαβερός hesy.*
Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς· — *λάβρος· hesychi. ἀθρόος ... ταχύς ... φοβερός ... σφοδρός*
οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.
Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.
Πολλάκι γὰρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίγνεται εὑρεῖν — *Bis & ter consultandu[m] ante q[uam] ad rem accedas*
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.
Οὔ τοι κ' εἰδείης οὔτ' εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.
Πολλοὶ πὰρ κρητῆρι φίλοι γίγνονται ἑταῖροι, — *Spes & periculu[m] inter homines similes dij, graues & molesti.*
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.
Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.
Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν, — *Amigo de Tata de nino a*
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.
Ἆ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;

αἰσχρὰ

Αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ πολλὰ διδάσκεις
ἐσθλὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ καλ' ἐπιστάμενον.
Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.
Σύν σοι, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον. — *ἐφημέριος di breve ... ephe... ton homini*
Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα, μηδ' ἀγαθοῖσι
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.
Οὐδ' ὀμόσαι χρὴ τοῦτο, τί μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τοι νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος. — *... ut herodot[us] ... — Chi sa del bueno passa malo ... no*
Καὶ πρῆξαι μέν τοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καί τε πενιχρὸς ἀνήρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε, καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαται — *πέπαται*
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιᾷ·
καὶ σώφρων ἥμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.
Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷα πάρ' ἤδειν, — *o cyrne fili simonis ... est pater cyrnici*
οὐκ ἂν ἀνιῴμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών.
Νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφωνος
χρημοσύνῃ, πολλῶν γνοὺς ἂν ἄμεινον ἔτι, — *χρημοσύνη paupertas*
οὕνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἱστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν, ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων. ἦ μάλα τις χαλεπῶς
σῴζεται· οἷ' ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν — *permanserunt*
ἐσθλόν, ὅ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἁρπάζουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλε,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίγνεται ἐς τὸ μέσον· — *Hec omnia allegoria*
φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
δειμαίνω μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.

Χρημοσύνη
paupertas

Aenigmatica sunt

Ταῦτά μοι αἰνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσι·
Γιγνώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακὸν ἂν σοφὸς ᾖ.
Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀΐδριες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
Ζητοῦσι χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
Εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.
Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
Οὐδὲ δίκην εἰπεῖν, οὐδενὶ τοῦτο θέμις.
Οὐ χρὴ πημαίνειν, ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
Οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λῷον ᾖ τελέσαι.
Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου
Καί σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι.
Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφρονέοντας·
Γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.
Οὐ δύναμαί σοι θυμὲ παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
Τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.
Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ, πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινὸν
Ἐγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.
Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
Πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος.
Οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
Πλείονα δ' εἰδείης Αἰολίδου Σισύφου,
Ὅς τε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυϊδρίῃσιν ἀνῆλθεν,
Πείσας Περσεφόνην αἱμυλίοισι λόγοις,
Ἥ τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόημα·
Ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
Ὅντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων·
Κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἵ τε θανόντων
Ψυχὰς εἴργουσιν, καίπερ ἀναινομένας·

Pulchru(m)

Nihil faciendu(m) praeter opportunitate(m)

Tempore felici multi amici

Omnes curant divitias ceteris posthabitis

Sisyphus ab inferis redijt ad superos

Ἀλλ' ἄρα κἀκεῖθεν Σίσυφος πάλιν ἤλυθεν ἥρως
Ἐς φάος ἠελίου σφῇσι πολυφροσύναις·
Οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
Γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
Ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἁρπυιῶν
Καὶ παίδων Βορέου, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
Ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
Ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.
Ἴσον τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστι,
Καὶ χρυσὸς, καὶ γῆς πυροφόρου πεδία,
Ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστι
Γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
Παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
Ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίγνεται ἁρμόδιος.
Ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
Χρήματ' ἔχων, οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην,
Οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρείας
Νούσους, οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.
Ζεῦ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα, τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
Ὕβριν ἁδεῖν, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
Θυμῷ, σχέτλια ἔργα, μετὰ φρεσὶ δ' ὅστις ἀθηνής
Ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος.
Αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τῖσαι κακά, μηδ' ἔτ' ὀπίσω
Πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιντο κακόν.
Παῖδες δ' οἵ τ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
Ποιοῦσι, Κρονίδη, σὸν χόλον ἁζόμενοι,
Ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
Μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
Ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
Ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

ἄφαρ

Filij no(n) debent luere scelera parentu(m)

ἀζόμενοι

Pagan iustos por pecadores

Καὶ τοῦτ' ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστι δίκαιον,
Ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
Μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων, μηθ' ὅρκον ἀλιτρός,
Ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ·
Τίς δὴ καὶ βροτὸς ἄλλος ὁρῶν πρὸς τοῦτον ἔπειτα
Ἅζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
Ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτι τευ ἀνδρὸς
Οὔτε τι ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
Ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος· οἱ δὲ δίκαιοι
Τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
Ταῦτα μαθὼν φίλ' ἑταῖρε δικαίως χρήματα ποιοῦ·
Σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλιῆς.
Αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος, ἐς δὲ τελευτὴν
Αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος.
Ζεὺς μὲν τῆσδε πόληος ὑπερέχοι αἰθέρι ναίων
Αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ.
Ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀρθρώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον·
Φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός.
Ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
Πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες·
Μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
Ὧδ' εἶναι καὶ ἄμεινον, ἐΰφρονα θυμὸν ἔχοντας
Νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν,
Τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι
Γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.
Χρὴ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν
Εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
Τί σφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος.

ἀρθρῶσαι

ἀρεσάμενοι

Medici. Barbari. nota contra eos qui siculum censent fuisse theognidem

componere

μῶσθαι. hesy. μῶται ζητεῖ τεχνάζεται

χρῆσηται

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
Αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
Τῆσδε πόλευς, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
Ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας
Τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἐρατῇ θαλίῃ,
Παιάνων τε χοροῖς ἰαχαῖσί τε σὸν περὶ βωμόν.
Ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
Καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον, ἀλλὰ σὺ Φοῖβε
Ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.
Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελήν ποτε γαῖαν,
Ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον,
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ.
Καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
Ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
Οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.
Μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
Ἀντ' ἀρετῆς σοφίης, ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
Τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ.
Καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.
Μή τινα ξεῖνον δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
Μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών.
Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
Ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.
Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ.
Τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.
Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείς.
Ἀλλ' ὡς λώϊον, ὃς μὴ πλεόνεσσι μέλει.
Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν
Ὅστις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδου.

Phoebus megarensium muros condidit in gratia Alcathoi pelopis filij Vnde & ouidius megara urbe alcathoi uocat. Lege pausaniam & alios. hinc colligitur & ex his que sequuntur non fuisse siculum theognidem sed megaride atthice

Sicelia
Euboea
Lacedemo

Nihil patria carius

Oblecta te contemptis hominum opinionibus

Nemo est qui careat reprehensione

Nemo est aut fuit qui carus omnibus decedat

ἀπο... καὶ ὀρακλεί
legatus mittitur

θεωρὸς ἄγγελ...

Οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει
Ζεὺς Κρονίδης θνητοῖς πᾶσιν ἁδεῖν δύναται.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν
εὐθύτερον χρὴ ἔμεν, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ᾧτινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὀμφὴν σημήνῃ πίονος ἐξ ἀδύτου.
οὔτε τι γὰρ προσθεὶς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὕροις,
οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Oportet hominem qui consulit ... rectissimum omni ... linea ... [illegible] ... deo ... [illegible]

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἵ με φίλοι προὔδωκαν, ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεὶς
εἰδήσω καὶ τῶν ὅντιν' ἔχουσι νόον.

λάλισμα

παροι.
βοῦς ἐπὶ γλώσσης · suidas
ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου ἢ διὰ τὸ Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν ... ἐπὶ τῶν ... τοὺς παρρησιαζομένους

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

garrire

Κύρν', ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.
Ἐς πολυάρητον κακὸν ἥκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἵ δ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αὖξε τύραννον ἐπ' ἐλπίσι κέρδεσιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε, θεῶν ὅρκια συνθέμενος.

nemine ... ad occupandam tyrannidem

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθαῖσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.

Οὖρος

coronas ... στεφάνους

Ἀλλ' ἄγε δὴ Σκύθα κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.

Scythe comati

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίγνεται ἀμφοτέρων.

ἡμῖν. codex. m. scr.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθορᾷ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσι,
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.
Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἓν δ' ἀχάριστος,
εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.
Ἀλλ' ὁπόταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπένερθε γένηται,
τουτάκις οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

Ἓν μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβαινε δήμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξέι, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὑρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

ἐπίβα

inveniet ... no. fr. ... ἔτι ... temere ... mes

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἤιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώονα νῦν,
τούνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἐστὶ χάρις.

Πολλάκις ἡ πόλις ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμε.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἢν δέ τί μοι ποθὲν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίγνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσι τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη

dicitur meretricis nomine cui nihil ab amatoribus dabat ... ita domos suas adrepsit ... ab ullo ... [illegible]

ex domo mea. s.

Ἑσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.
Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν
οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.
Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα παλαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσι,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.
Οἶνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
Ἐσθλὸς καὶ κακός ἐσσι. τίς ἄν σέ γε μωμήσαιτο,
τίς δ' ἂν ἐπαινήσῃ μέτρον ἔχων σοφίης;
Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὕπο Τηϋγέτοιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρων
οὔρεος ἐν βήσσῃσι θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας,
θωρυχθεὶς δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος.
Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.
Μὴ δὲ λίην κήρυκος ἀν' οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρῴας γῆς πέρι μαρνάμεθα.
Ἀλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
ἵππων, μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν.
Οἴμοι ἀναλκίης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλε,
Ληλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον·
οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
ὡς Κυψελίζου Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὑτῷ,
οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ἀνιηρότερον.
Κύρνε, μὴ πάντ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν
γινώσκων ὡς νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.
Ἔστι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δ' ἄμεινον ἔργον ἑκάστου·
οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.
Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει.
Εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν ὁπόσον τις
ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἀΐδαο περᾶν,
εἰκὸς ἂν ἦν, ὃς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἔμιμνε,
φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον.
Νῦν δ' οὐκ ἔστιν· ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρε,
καὶ δάκνομαι ψυχὴν καὶ δίχα θυμὸν ἔχω.
Ἐν τριόδῳ ἕστηκα· δύ' εἰσὶ τὸ πρόσθεν ὁδοί μοι·
φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
Εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ' ὃς ἐφείδετο, κοὔποτε γαστρὶ
σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου.
Ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὑπιτυχὼν ἔλαβεν,
ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλοι τις.
Εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ᾗ γαστρὶ χαριζόμενος
χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' ὑπάγω φρένα τέρψας·
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
Οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἁπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἔχεμεν.

Marginalia: domum mea — gratitudinis — γνώμη gratitudo — generose nobilium — Taygetus mons — βήσσῃσι — Theotimus — Πλατανιστοῦντος ... torem est platanistus per laconice pausaniae in laconicis. char. 82 — Cerynthus — Lelanthi flu. Camp. — Euboeae — Κυψελίζου. i. corinthiorum ... Cypselus ... tyrannide occupavit ... — χαλεπαίνειν — ἀνάλωσις — si ignis praeferret ad ... — ἐν τριόδῳ ἕστηκα al. ἐν τριόδῳ εἰμί — τρύχω — noni quenda ... erat — ἀντὶ τοῦ ὁ ἐπιτυχών — x qui si legens ... dissipavit — ὑπάγω ... πίνω — Et nunc si prem[...] ... mendicus petit ab illo stipe

f. amico aq mendicat

Οὔτι γὰρ ἂν προκαμὼν αἶψα κάματον μεταδοίης,
Οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις. — comparabis tibi
Οὐδ' εἰ γῆρας ἵκοιτο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη·
Ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
Εἰ μὲν γὰρ πλουτεῖς, πολλοὶ φίλοι· ἢν δὲ πένηαι,
Παῦροι, κοὐκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.
Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
Οὐδεὶς, ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.
Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
Ὄλβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
Πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτὸν
Εἴκουσι χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών·
Καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι, ἀλλά μ' ἑταῖρος
Ἐκλείπει σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.
Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε καταστὰς
Δεξιὸς, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδὸν οὐδετέρωσε
Κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.
Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
Τρέψας, οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.
Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλκὶ πεποιθὼς
Ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
Τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
Ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐπέβην·
Πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
Δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.
Δειλοὺς εὖ ἕρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
Χηρώσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Tempore felici &c.

φείδεσθαι

La beldad y hermosura la vera fy las mete en compañia de cordura.

i. omnes q sunt etatis [illegible]

& si no potui [illegible]

προφασίζομαι

Versus in medio superabu[ndans] nota —

[illegible]

ἀλκὶ πεποιθὼς λε[ων]

Agens no egi · & pficiens no pfeci

χηρώσει

δειλοὺς malos

Malis ne benefacias

Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
Χρῄζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους. — ultima venias [illegible] ab [illegible]
Ἔστι μὲν αὐτὸς ἔπιον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
Ἡδύ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ.
Νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ὕδει·
Ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.
Μήποτ' ἐπαινήσῃς πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς,
Ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
Πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
Κρύπτουσ' ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον·
Τούτων ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.
Καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην.
Ἔφθην αἰνήσας πρὶν σοῦ κατὰ πάντα δαῆναι
Ἤθεα· νῦν δ' ἤδη ναῦς ἅθ' ἑκὰς διέχω.
Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι;
Πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.
Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν ἐπεί ποτε γαῖα καλύψῃ,
Εἴς τ' ἔρεβος καταβῇ, δώματα Περσεφόνης,
Τέρπεται οὔτε λύρης, οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
Οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαειράμενος.
Ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
Γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρέμας προφέρω.
Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ·
Χερσίν τε σπεύδοι χρήμασί τ' ἀμφότερα. — hypallage · i. χρήματα ἀμφοτέροις
Μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
Ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ' εἴ τι δύναιτ' ἀγαθόν.
Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
Ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ·
Αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη,
Οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη.

Melanydrus fons

No laudes anteq̄ probes

ἤγαγε δὲ [illegible] λοιποὶ μάρτυρες σοφώτατοι. pindarus

Amicus ope no uerbis

[illegible] ἀπὸ κοινοῦ

Voluptati in iuuenta uacandum

Αἵ τέ περ ἄνδρα φέρουσι δρομικὸν ἐς πόνον ἀνδρῶν
Λάβρως πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.
Πίνωμεν ὅταν πίνωσιν, ὅταν τοι θυμὸν ἀσηθῆς
Μηδεὶς ἀνθρώπων γνώσεται βαρυνόμενον.
Ἄλλοτε τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
Χαιρήσειν δύνασαι· ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ.
Εὖ θείης Ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν
Ἆθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
Σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν
Γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.
Ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
Ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων·
Δείπνου τε λήγοιμεν ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι
Παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
Χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
Εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.
Ἥδ' ἀρετή, τὸ δ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
Κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
Ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένει.
Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἥβης
Ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ
Τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πάσχεμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
Δὶς πέλεται πρὸς θεῶν, οὐδὲ λύσις θανάτου
Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
Οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἅπτεται ἀκροτάτης.
Ὡς μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
Ἄθλων εἰς Ἀΐδου δῶμα μέλαν κατέβη
Πρίν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναί περ ἀνάγκῃ
Ἐξετάσαι τε φίλους ὅν τιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα

ἀσηθῆς. λυπηθῆς hesychius

Academus · nota pma a secundam breues

πτῆξαι. δειλιάσαι hesych.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς
Πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
Τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν, ἐπὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
Ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.
Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
Δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ.
Δειλοὶ τοὶ κακότητι ματαιότεροι νόοι εἰσί
Τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι.
Ῥηΐδιόν τι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
Τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπὴ, Κύρνε, πέλει παλάμη.
Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὁμῶς ἄτλητα πεπονθώς
Δειλῶν τοι κραδίη γίγνεται ὀξυτέρη.
Μὴ δὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
Ἔχθει, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία.
Μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε· θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα
Οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι
Οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης
Οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.
Ἄνδρα τοι ἐσθλὸν χαλεπώτατόν ἐστιν ἐξαπατῆσαι
Ὡς ἐν ἐμῇ γνώμῃ, Κύρνε, πάλαι κέκριται.
Ἤδη μὲν καὶ πρόσθεν ἀτὰρ πολὺ λώϊον ἤδη·
Οὕνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδὲ μιῇ 'στι χάρις
Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι οἵτινες οἶνον
Μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.
Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι παρὰ κλαίοντι γελῶντες
Πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.
Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεως φυλάκεσσι μελήσει
Ἀστυφέλης ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

ΓΓ.γγ ii

Tmolos mõs

maris

πόλευς

ἀστυφέλης

στυφελίζειν . . . hesychius

Ναὶ μὰ Δί' εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὕδει
Ἡμέτερον μῶμον δέξεται ἀργαλέως. γρ. ἀρπαλέως
Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα καλὰ λέγοντες
Ἅσσα δ' ἔπειτ' ἔσται ταῦτα θεοῖσι μέλει.
Σοὶ δ' οἷά τε παιδὶ φίλῳ ὑποθήσομαι αὐτὸς
Ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλε.
Μήποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς κακὸν, ἀλλὰ βαθείῃ
Σῇ φρενὶ βούλευσαι σῷ ἀγαθῷ τε νόῳ.
Τῶν γὰρ μαρναμένων μάχεται θυμός τε νόος τε,
Βουλὴ δ' ἐς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.
Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
Αὔλει· καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφότεροι.
Αὗται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μὴν, καὶ ἀμφιπερικτύοσιν.
Τιμᾶ γὰρ ἀπόλλων ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
Γινώσκειν χαλεπὸν καίπερ ἐόντι σοφῷ.
Οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσι
Πλούτῳ· τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.
Ἐν δ' ἥβῃ πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι κάλλιον εὕδειν
Ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον.
Ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν
Τούτων οὐδέν τοι ἄλλ' ἐπιτερπνότερον — nihil his iucundius
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
Τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.
Ἄφρονες ἄνοι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
Κλαίουσιν, οὐδ' ἥβης ἄνθος ἀπολλύμενον.
Τέρπεό μοι φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινες ἄλλοι ἔσονται
Ἄνδρες· ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.
Κύρνε φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
Συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.

Νῦν

Νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου· τοτὲ δ' ἀλλοῖος πέλευ ὀργήν
Κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτὴν
Γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.
Ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι — ante id quod futurum est
Οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης. — non sunt intelligibiles fines humanae difficultatis
Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα
Οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.
Οὕτω χρὴ τὸν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.
Δῆμον δ' ἄξιοι πολλὰ φέρειν βαρὺς, οὐ γὰρ ἐπίστῃ
Τοὔθ' ἔρδειν ὅ,τι σοὶ μὴ καταθύμιον ᾖ.
Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δίῃ
Ναίετ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόῳ ποταμῷ·
Εἴποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακὸν, αὐτὸς ἔχοιμι·
Εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοὶ, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.
Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος.
Οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
Γιγνώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται
Ἐχθαίρειν· χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.
Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον· ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
Τοῦθ' ἔρδειν, τῶν μοι πρόσθεν χάριν τίθεσο. — hanc mihi habeto gratiam pro rebus praeteritis
Ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαείρομαι ὥστε πετεινὸν
Ἐκ λίμνης μεγάλης ἄνδρα κακὸν προφυγών.
Βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτὼν
Ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην — σωφροσύνην, ἐπιλογισμόν. Hesychius
Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καί σ' ἐκέλευσεν
Οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην,
Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα. — Magnetum mala / Colopho
Καὶ Σμύρνην πάντως Κύρνε καὶ ὔμμας ὀλεῖ. — Smyrna

ἄπεφθος χρυσός

Εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
Χρυσὸς ἄπεφθος ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ.

Οἴμοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατὰ χάρμα μὲν ἐχθροῖς
Τοῖς δὲ φίλοις πόνος δειλὰ παθὼν γενόμην.

Κύρν' οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ, νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
Νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν
Τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
Τιμῆς· μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.

μνηστεύει

Ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν
Οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες, οὔτε κακῶν.

Χρήματ' ἔχων πενίην μ' ὠνείδισας, ἀλλὰ τὰ μέν μοι
Ἐστὶ, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων
Σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίγνομαι ἐσθλὸς ἀνήρ.

Ἥβης μέτρον ἔχοιμι· φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοΐδης, καὶ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς.
Ὄφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Ἥβῃ καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.

Vlyxes ad inferos descendit

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυσσεύς.
Ὅς τ' Ἀΐδου μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύς.
Ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλέι χαλκῷ
Πηνελόπης ἔμφρων κουριδίης ἀλόχου.

Occisio procoru[m]

Penelope

Ἥ μὲν δήθ' ὑπέμεινε φίλῳ πρὸς παιδὶ μένουσα
Ὄφρα τι γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχούς.

Ἐμπίομαι πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνω.
Οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν οἵ με λέγουσι κακῶς.
Ἀλλ' ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει
Κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Iuuentam amissam deflet

Κύρνε, παρ' οὖσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
Ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.

Ἐλπὶς

Spes sola apud homines mansit. ceteri dij coelos petierunt

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν.
Ἄλλοι δ' Οὔλυμπον ἐκπρολιπόντες ἔβαν.
Ὤχετο μὲν Πίστις μεγάλη θεός· ᾤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη, Χάριτές τ' ὦ φίλε γῆν ἔλιπον.
Ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι
Οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἅζεται ἀθανάτους.
Εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
Οὐκέτι γιγνώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
Ἀλλ' ὄφρα τις ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο
Εὐσεβέων περὶ θεοὺς ἐλπίδα προσμενέτω.
Εὐχέσθω δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
Φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ
Οἳ θεῶν ἀθανάτων μηδὲν ὀπιζόμενοι
Αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα
Αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

i. consideret
i. caueat

σύμβολα

Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα
Δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνῶν
Ζώειν ἀβλαβέως μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν, οὐδ' εὔχομαι, ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Citantur hi uersus a basileo

Ὣς δ' αὕτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει
Ἀλλ' ἔραται θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

satiare

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον.
Αἰτοῦσι δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρνε δίδου.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
Τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν οὐκ ἐπίδηλον ὅμως.
Δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι
Θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων τε δόσεις

i. accomodare animum donis deorum siue malis siue bonis

Iunge cum sequentibus

iunge cum precedentibus

Παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
Χρὴ δῶρ' ἀθανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν.
Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
Ἐν μέσσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.
Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε· κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει
Εὖτ' ἂν ὁδοῦ τελέης τέρματα τῆς ἐμπορίης.
Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
Τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.
Ἐκ κακεταιρείης κακὰ γίγνεται· οἶδε καὶ αὐτὸς
Γνώσῃ ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους.
Γνώμην Κύρνε θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἀρίστην
Ἀνθρώπου γνώμη, πείρατα παντὸς ἔχει.
Ὦ μάκαρ ὅς τις δή μιν ἔχει φρεσίν· ἦ πολὺ κρείσσων
Ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου.
Ἔστι κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
Πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων Κύρνε πέλει κακότης.
Εἴ θείης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός
Κύρνε· μεγίστην κεν πεῖραν ἔχοις ἀρετῆς.
Κύρνε· θεοὺς αἰδοῦ, καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
Εἴργει μήθ' ἔρδειν, μήτε λέγειν ἀσεβῆ.
Δημοφάγον δὲ τύραννον ὅπως ἐθέλεις κατακλῖναι
Οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίγνεται οὐδεμία.
Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα ταῦτ' ἐν παύροισι πέφυκεν
Ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.
Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρεῖαν
Δυστυχίαν εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
Οὐδ' ἂν δυσφροσύνας ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπει
Θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προφυγεῖν.
Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληίῳ ἐγκατακεῖσθαι
Τεθνεώς· ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.

Mens uidet & mens audit. cetera omnia ceca

i. prauis societatibus

κόρος auaritia

Ἀσπάλαθοι τάπησιν ὅμοιον στρῶμα θανόντι
Τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακόν.
Μή τι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτὸν
Ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.
Ὄρνιθος φωνὴν Πολυπαΐδη ὀξὺ βοώσης
Ἤκουσ' ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
Ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν
Ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς.
Οὐδέ μοι ἡμίονοι κυφὸν ἕλκουσιν ἄροτρον
Τῆς ἄλλης μνηστῆς ἕνεκα ναυτιλίης.
Οὐκ εἶμ' οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κικλήσεται οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
Οἰμωχθεὶς ἐπὶ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
Οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηκότος οὔτ' ἀνιῷτο
Οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ κάλοι δάκρυα.
Οὔτι σε κωμάζειν ἀπερύκομαι οὔτε καλοῦμαι·
Ἀργαλέος γὰρ ἰὼν καὶ φίλος, ὤντ' ἀπῆς.
Αἴθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
Οἰκῶ, πατρῴας γῆς ἀπερυκόμενος.
Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα, φίλους δ' ὕμαζε τοκῆας
Ἀργυρεῖ· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι.
Ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστι γύναι κακὰ πολλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
Φεύγομεν· ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη.
Οὔθ' ἡμᾶς περνᾶσι· πόλις δὲ μὲν ἐστι καὶ ἡμῖν
Καλὴ Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.
Μήποτε παρ κλαίουσι καθεζόμενοι γελάσωμεν
Τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς Κύρν' ἐπιτερπόμενοι.
Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενῆ ἐξαπατῆσαι
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν:~

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ ΤΟΥ
ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ:~

Auis uox declarat & denunciat tempus arandi; hec autem auis est grus; ex hesiodo in ἔργα καὶ ἡμέραι

i. neque ego ibo neque alius a me uocatus ibit ad exequias tyranni

Thebe

αἴθων patria

Letheus campus

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΤᾺ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ.
ἘΚ ΔΙΑΦΌΡΩΝ ΠΟΙΗΤΩ͂Ν

Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας.

ΑΝΗΡ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται.
Ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ διδοῖ θεός.
Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.
Ἤθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.

Εἰς ἀλήθειαν.

Ἡ γλῶττα μαρτυροῦσα τἀληθῆ λέγει.

Εἰς ἁμαρτίας.

Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πράττε, μηδὲ μάνθανε.
Δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
Ἔργων πονηρῶν χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχε.
Ὁ μηδὲν εἰδὼς, οὐδὲν ἐξαμαρτάνει.

Εἰς ἀνάγκην.

Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ ποιοῦμεν κακά.

Εἰς ἀρετήν.

Ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία.
Ἃ μὴ προσήκει, μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα.
Βέλτιόν ἐστι σῶμα ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
Εὔτακτον εἶναι τἀλλότρια δειπνοῦντα δεῖ.

Ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τἀληθῆ λέγειν.
Ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαυτοῦ τρόπον.
Καλὸν φέρουσι καρπὸν, οἱ σεμνοὶ τρόποι.
Καρπὸς δ' ἀγαθός ἐστιν εὔτακτος βίος.
Λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
Μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.
Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ βροτοῖς.
Σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.
Ταμεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη μόνη.
Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ καθὰ δύνῃ.

Εἰς ἀχαριστίαν.

Ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ.
Ἀεὶ δ' ὁ σωθεὶς ἐστὶν ἀχάριστος φύσει.
Ἅμ' ἡ λέγεται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.
Ἐπιλανθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ.
Καλὸν δὲ θησαύρισμα κειμένη χάρις.
Μετὰ τὴν δόσιν, τάχιστα γηράσκει χάρις.
Χάριν λαβὼν εὔκαιρον, ἐν καιρῷ δίδου.
Χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύεις ὅμως.
Χάριτας δικαίας καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
Χάριν λαβὼν, μέμνησο· καὶ δοὺς, ἐπιλάθου.

Εἰς βασιλέα.

Ἀρχῆς τετυχὼς ἴσθι ταύτης ἄξιος.
Εἰκὼν δὲ βασιλεύς ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ.

Εἰς βίον.

Ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν, οὐχ ἕνεστ' εὐσχημονεῖν.
Βιοῖ μὲν οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον.
Βίος ἐστὶν, ἄν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν.
Βίος καλεῖται δ', ὃς βίᾳ πορίζεται.
Υἱὸς βίου δεόμενος οὐκ ἔστιν βίος.

Vera loqui
πρόνοια
ὑπηρετέω. Servio
ὅπλον. scutum
ταμεῖον. promptuarium
εὖ παθών. bene habens
ἰσχύω possum
Sententia pulcherrima
Sententia pulchra
ταὐτὸν. κατὰ τὸ αὐτό
Auerte oculos meos ne videant vanitatem
ἀπραξία ἡ ἀρετή
melius corpus quam animam egrotare

Γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται.
Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
Οὐκ ἔστι βίον εὑρεῖν ἄλυπον οὐδενί.
Τυφλὸν δὲ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις βίος.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
Ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ.

Εἰς βοήθειαν.

Ἀνὴρ γὰρ ἄνδρα καὶ πόλις σώζει πόλιν.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, καὶ δάκτυλος δάκτυλον.

Εἰς βουλήν.

Ἀνὴρ ἄβουλος, εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων.
Ἀβουλίᾳ γὰρ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.
Ἀνὴρ ἄβουλος ἡδοναῖς θηρεύεται.
Βουλῆς γὰρ ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον.
Βουλὴν δὲ παντὸς πράγματος προλάμβανε.
Ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται.
Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία.
Σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίνου φίλοις.
Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς προσδέχου συμβουλίαν.
Σοφή, σοφῶν γὰρ γίνεται συμβουλία.
Σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν μὴ τῶν κακῶν.

Εἰς γάμον.

Ἄλυπον ἕξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
Γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.
Γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν.
Γαμεῖν ὁ μέλλων, βλέψον εἰς τοὺς γείτονας.
Δαίμων σεαυτῷ πλουσίαν γήμας ἔσῃ.
Ἦθος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα δεῖ.
Νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ.
Ὁ μὴ γαμῶν ἄνθρωπος οὐκ ἔχει κακά.

Ῥᾷον βίον ζῇς ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς.
Ὡς τρισκακοδαίμων ὅστις ὢν πένης γαμεῖ.

Εἰς γέλωτα.

Γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.
Γελᾷ δ' ὁ μωρὸς κἄν τι μὴ γελοῖον ᾖ.

Εἰς γῆρας.

Ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας ἰσχὺν σώματος.
Γήρως δὲ φαύλου τίς γένοιτ' ἀναστροφή.
Γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.
Ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας αἰεὶ κατατίθου.
Ἥξει τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρων.
Καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
Ὁμιλίας οὖν τὰς γεραιτέρας φίλει.
Ὁ κληρὸς ἀνήρ ἐστιν ἐν νέοις γέρων.
Πολιά, χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως.
Φοβοῦ τὸ γῆρας· οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.

Εἰς γονεῖς.

Βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν.
Γονεῖς δὲ τίμα καὶ φίλους εὐεργέτει.
Ἔλπιζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πράξειν καλῶς.
Θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.
Ἱκανῶς βιώσει γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
Νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεούς.
Πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.

Εἰς γυναῖκα.

Βίου σπάνις πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή.
Γυναικὶ πάσῃ κόσμος ἡ σιγὴ φέρει.
Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστὶ σώζειν οἰκίαν.
Γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος κοὐ χρυσία.

ἐπιτυγχάνω · reperio

Γυνὴ δικαία τοῦ βίου σωτηρία.
Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥᾴδιον. *reperire*
Γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.
Γυνὴ τὸ σύνολόν ἐστι δαπανηρὸν φύσει.
Γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν σαυτοῦ βίον.
Γυνὴ γὰρ οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται.
Γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας.
Γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἡ φύσις.
Γυνὴ γὰρ οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία.
Γυνὴ γυναικὸς πώποτ' οὐδὲν διαφέρει.
Ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν.
Ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας.
Ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.
Ζήτει γυναῖκα σύμμαχον τῶν πραγμάτων.
Ζῆν οὐκ ἔδει γυναῖκα κατὰ πολλοὺς τρόπους.
Θησαυρός ἐστι τῶν κακῶν κακὴ γυνή.
Θηρῶν ἁπάντων ἀγριωτέρα κακὴ γυνή.
Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ κακὰ τρία.
Ἰστοὶ γυναικῶν ἔργα κοὐκ ἐκκλησίαι.
Ἰὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακὴ γυνή.
Ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης.
Καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους.
Καλὸν φυτὸν πέφυκεν ἐν βίῳ γυνή.
Λύπη παροῦσα πάντοτ' ἐστὶν ἡ γυνή.
Λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν
Μεστὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή.
Νύμφη δ' ἄπροικος οὐκ ἔχει παρρησίαν.
Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς.
Πολλοὶ γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἵνεκεν.
Ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος.

non esse committendam mulieri vitam .

Mulierem multis de causis non oportebat vivere

Τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή.
Ὑπερήφανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὡραία γυνή.
Ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον.
Χειμὼν κατ' οἴκους ἐστὶν ἀνδράσιν γυνή.
Ὡς ἔστ' ἄπιστον ἡ γυναικία φύσις.

Εἰς δῆμον.

Ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστὶν, οὐκ ἔχει δὲ νοῦν.

Εἰς δικαίους.

Ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται.
Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν.
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος οὐ βούλεται.
Βάδιζε τὴν εὐθεῖαν ἵν' δίκαιος ἧς.
Βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλόν.
Δίκαιος ἴσθ' ἵνα καὶ δικαίων δὴ τύχῃς.
Δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε.
Δίκαια δράσας, συμμάχου τεύξῃ θεοῦ.
Κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
Πρὸς οὐ λέγοντας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

Εἰς δόξαν.

Ζήτει σεαυτῷ δόξαν ἐγκαταλιπεῖν.
Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.
Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

Εἰς δούλους.

Δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν.
Ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν.

Εἰς δυστυχίαν.

Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.

ἔστω

τὴν εὐθεῖαν · subaudi ὁδὸν

ἴσθι · esto

ἐντυγχάνομαι · invenio

Melius est nomen bonum quam divitiae multae .

Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς· τοὺς δ᾽ εὐτυχεῖς.
Ἐπ᾽ ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσῃς κακόν.
Ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.
Μὴ ᾽μβαινε δυστυχοῦντι· κοινὴ γὰρ τύχη.
Μηδέποτε σαυτὸν δυστυχῶν ἀπελπίσῃς.
Νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.
Οἴμοι· τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ.
Τῶν δυστυχούντων εὐτυχὴς οὐδεὶς φίλος.

Εἰς ἐγκράτειαν.

Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.
Ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κώλιτα.

Εἰς ἐλπίδας.

Ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ, σώζεται ταῖς ἐλπίσιν.
Αἱ δ᾽ ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.
Ἔλπιζε πάντα μέχρι γήρως θνητὸς ὤν.

Εἰς ἔπαινον.

Ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμια.
Φίλων ἔπαινον μᾶλλον, ἢ σαυτοῦ λέγε.

Εἰς εὐγενῆ.

Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.

Εἰς εὐτυχίαν.

Δίκαιον εὖ πράττοντα μεμνῆσθαι θεοῦ.
Κατ᾽ ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ.
Κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ᾽ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν· οὐ φρονοῦσι δέ.
Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
Τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
Ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.

Εἰς εὐσέβειαν.

Θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῆς ὑπέρθεα.
Θεὸν σέβου· καὶ πάντα πράξεις ἐνθέως.
Ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ λάλει, καὶ μάνθανε.

Εἰς εὐχήν.

Ψυχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός.

Εἰς ἐρῶντα.

Γέρων ἐραστὴς, ἐσχάτη κακὴ τύχη.

Εἰς ἔχθραν.

Ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.
Ἐχθροὺς ἀμύνου μὴ ἐπὶ τῇ σῇ βλάβῃ.
Ἐχθροῖς ἀπιστῶν, οὔποτ᾽ ἂν πάθοις βλάβην.
Λόγον παρ᾽ ἐχθροῦ, μήποθ᾽ ἡγήσῃ φίλον.

Εἰς ζωήν.

Ζῆν βουλόμενος μὴ πρᾶττε θανάτου ἄξια.
Ζῆν αἰσχρὸν οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη.
Πάντες καλῶς ζῆν ἐθέλομεν· ἀλλ᾽ οὐ δυνάμεθα.
Ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονοῦσης τῆς τύχης.

Εἰς ἡδονήν.

Ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην.
Ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα.

Εἰς θάνατον.

Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος.
Ἢ ζῆν ἀλύπως, ἢ θανεῖν εὐδαιμόνως.
Θνητὸς πεφυκὼς, μὴ γέλα τεθνηκότα.
Καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.
Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.
Ὃν γὰρ φιλεῖ θεὸς ἀποθνήσκει νέος.
Οὐπώποτ᾽ ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν.

Τὸ γὰρ θανεῖν, οὐκ αἰσχρόν· ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν.

Εἰς θεόν.

Θεὸς συνεργῶν, πάντα ποιεῖ ῥᾳδίως.
Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός.
Πάντῃ γάρ ἐστι πάντα τε βλέπει θεός.
Τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.

Εἰς ἰατρούς.

Ἰατρὸς ἀδόλεσχος, νοσοῦντι πάλιν νόσος.
Πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδός μ' ἀπώλεσεν.

Εἰς καιρόν.

Ἅπαντα καιρῷ χάριν ἔχει ζητούμενα.
Καλὸν τὸ καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον.
Καιρὸς γάρ ἐστι τῶν νόμων κρεῖττον πολύ.
Καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
Καιροῦ τυχὼν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα.
Πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται παραίτιος.
Πολλοὺς ὁ καιρὸς ἄνδρας οὐκ ὄντας ποιεῖ.
Τάχισθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
Τὸν καιρὸν ἴσχου πάντοθι λέων ἔχειν
Ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν.
Ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.

Εἰς κάλλος.

Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Ὡς ἡδὺ κάλλος ὅταν ἔχῃ νοῦν σώφρονα.

Εἰς κέρδος.

Βίον πορίζου πάντοθεν, πλὴν ἐκ κακῶν.
Βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες, ἀλλ' οὐ δυνάμεθα.
Βέλτιστε μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.
Ζήτει συνάγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον.

Ἦθος

Ἦθος πονηρὸν φεῦγε καὶ κέρδος κακόν.
Κέρδος πονηρὸν, μὴ λαβεῖν βούλου ποτέ.
Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.
Τὰ μικρὰ κέρδη μείζονας βλάβας φέρει.
Τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος, ἂν δίκαιον ᾖ.
Τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.

Εἰς κρίσιν καὶ εἰς τὴν θείαν δίκην.

Κατηγορεῖν οὐκ ἔστι καὶ κρίνειν ὁμοῦ.
Ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε μηδένα.
Ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.
Ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.
Θεοῦ δὲ πληγὴν, οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.
Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν.
Ὀξὺς θεοῦ δ' ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾶν

Εἰς κρύφια.

Ἀφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τἀφανῆ.
Ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτὸν, ἢ μόνος ποίει.
Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.

Εἰς λιμόν.

Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.
Λιμῷ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος.

Εἰς λόγον.

Ὑσχυρότερον δ' οὐδέν ἐστι τοῦ λόγου.
Λόγος γάρ ἐστι λύπης φάρμακον μόνος.
Λόγῳ μὲν πείσας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
Λόγοις ἀμείβου τοὺς λόγοις πείθοντάς σε.
Λύπην γὰρ ὄντως οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος.
Λόγῳ διοικεῖται βροτῶν βίος μόνῳ.
Μέγιστόν ἐστιν ὀργῆς φάρμακον λόγος.
Ὁ λόγος ἰατρός ἐστι τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.

θ

Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ἐκφὲν ἀνατρέπει βίον.
Ῥίψας λόγον τις, οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ψυχῆς νοσούσης, ἐστὶ φάρμακον λόγος.
Ἀεὶ τὸ λοιποῦν ἐκδίδωκε τοῦ βίου.
Ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος.
Βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ' οὐ ῥᾴδιον.
Λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσι νόσους.
Πλοίου λιμὴν μὲν ἀλυπία δ' ἔρημος βίου.
Οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.

Εἰς μέθην.

Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν.
Ὁ πολὺς ἄκρατος, μίκρ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

Εἰς τὸ μέλλον.

Θνητὸς πεφυκώς, τοὔπισω πειρῶ βλέπειν.
Μένει δ' ἑκάστῳ τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Μὴ μοι γένοιθ' ἃ βούλομ' · ἀλλὰ συμφέρει.
Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλεύεται.

Εἰς μετάνοιαν.

Ἡ δὲ μετάνοια γίγνετ' ἀνθρώποις κρίσις.

Εἰς μετριότητα.

Ἄνθρωπον ὄντα σαυτὸν ἀναμίμνησκ' ἀεί.
Βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσι μὴ σαυτῷ μόνον.
Εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.
Ἓν δ' εὖ προσηγόροισιν ἐστί τις χάρις.
Ἴσος μὲν ἴσθι πᾶσι κἂν προὔχῃς βίῳ.
Σωτηρίας σημεῖον, ἤμερος τρόπος.
Τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ἐστι χρήσιμον.

Εἰς μητρυιάν.

Δεινότερον οὐδὲν ἄλλο μητρυιᾶς κακόν.

Εἰς

6

Εἰς νεότητα.

Ἀκμὴ τὸ σύνολον οὐδὲν ἄνθους διαφέρει.
Μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ.
Νέος πεφυκὼς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε.
Νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον, ἢ λαλεῖν πρέπει.
Νέος ὢν ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.

Εἰς νόμους.

Ἰσχυρὸν ὁ νόμος ἐστίν, ἢν ἄρχοντ' ἔχῃ.
Νόμῳ τὰ πάντα γίγνεται, καὶ κρίνεται.
Νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν.
Βίας παρούσης οὐδὲν ἰσχύει νόμος.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.

Εἰς ξένους.

Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Ξένοις ἐπαρκῶν τῶν ἴσων τεύξῃ ποτέ.
Ξενίας ἀεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστέρει.
Ξένοισι πιστοῖς, πιστὸς ὢν στέργου φίλος.
Ξένον ἀδικήσεις μηδέποτε καιρὸν λαβών.
Ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.
Ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι καὶ πράξεις καλῶς. ἴσθι
Ζένον προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔθος.
Ξένον δὲ, σιγᾶν κρεῖττον, ἢ κεκραγέναι.
Ξένος πεφυκώς, τοὺς ξενοδόχους σέβου.
Ξένους ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος ἔσῃ.
Γλαυκίον τίθησι σωφρονέστερον.

Εἰς ὅρκον.

Ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὅρκον, εἰς ὕδωρ γράφε.
Θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λεληθέναι.
Ὅρκον δὲ φεῦγε κἂν δικαίως ὀμνύῃς.

ΔΔ. δδ iii

Εἰς ὀργήν.

Ἄνθρωπος ὤν, γίγνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
γίνου δὲ ἐς ὀργὴν μὴ ταχύς, ἀλλὰ βραδύς.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Ζήσεις βίον κράτιστον ἂν θυμοῦ κρατῇς.
Θυμοῦ κρατῆσαι κἀπιθυμίας, καλόν
Νίκησον ὀργὴν, τῷ λογίζεσθαι καλῶς
Ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Οὐδεὶς μετ᾽ ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται.
Ὀργὴ φιλούντων μικρὸν ἰσχύει χρόνον.
Ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν.
Φεύγειν ἀεὶ δεῖ διαπάντας θυμουμένους.

Εἰς παῖδας.

Αὐθαίρετος λύπη 'στὶν ἡ τέκνων σπορά.
Μακάριόν ἐστιν υἱὸν εὔτακτον τρέφειν.
Μακάριος ὅστις εὐτύχησεν εἰς τέκνα.
Στύλος γὰρ οἴκου, παῖδές εἰσιν ἄρρενες.
Φιλίας μέγιστος δεσμός, αἱ τέκνων γοναί.

Εἰς παιδείαν.

Ἀναφαίρετον κτῆμ᾽ ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.
Ἅπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους ποιεῖ.
Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστιν εὐπαιδευσία.
Βλέπων πεπαίδευμ᾽ εἰς τὰ τῶν ἄλλων κακά.
Γράμματα μαθεῖν δεῖ, καὶ μαθόντα, νοῦν ἔχειν.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βακτηρία γάρ ἐστι παιδεία βίου.
Κάλλιστόν ἐστι κτῆμα παιδεία βροτοῖς.
Καὶ τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος.
Καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σφόδρα.
Τιμὴ πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.

Ὁ γράμμα

Ὁ γράμματ᾽ εἰδὼς καὶ πλεῖον νοῦν ἔχει.
Ὁ σοφὸς ἐν αὑτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος, οὐ παιδεύεται.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
Οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφοῖς ὁμιλῶν, καὐτὸς ἐκβήσῃ σοφός.
Σοφία γάρ ἐστι καὶ μαθεῖν ὃ μὴ νοεῖς.
Σοφῷ παρ᾽ ἀνδρὶ πρῶτον εὑρέθη λόγος.
Σοφὸς γὰρ οὐδεὶς ὅστις πάντα προσκόπτει.
Σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφοῦ παρ᾽ ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκίας βλάβας.
Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ.

Εἰς παραίνεσιν.

Ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
Αὐτοὶ δ᾽ ἁμαρτάνοντες, οὐ γιγνώσκομεν.

Εἰς πενίαν.

Πενία δ᾽ ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ.
Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς.
Λεπτῶς σιτίζειν κρεῖσσον, ἢ λαμπρῶς κακῶς
Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον.
Πενίαν φέρειν, οὐ παντὸς ἀλλ᾽ ἀνδρὸς σοφοῦ.
Πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥᾳθυμία.
Πενία δ᾽ ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ.
Πενίαν φέρειν, καὶ γῆρας ἐστὶ δύσκολον.
Οὐδὲν πενίας βαρύτερόν ἐστι φορτίον.
Τῶν γὰρ πενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι κενοί.

Εἰς πίστιν.

Μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεί.

Εἰς πλεονεξίαν.

Ἰσότητα δ' αἱροῦ· πλεονεξίαν φύγε·
Κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία·

Εἰς πλοῦτον·

Δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν·
Δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα·
Ἐὰν δ' ἔχωμεν χρήμαθ' ἕξομεν φίλους
Ἥδιστόν ἐστι τῶν ὑπαρχόντων κρατεῖν·
Μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν·
Μὴ σπεῦδε πλουτεῖν μὴ ταχὺ πένης γένῃ·
Γλούτῳ πεποιθὼς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν·
Ῥᾴθυμος ὢν σὺ πλούσιος, πένης ἔσῃ·
Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα καὶ ἅδου πύλας·

Εἰς πολυπραγμοσύνην·

Γολυπραγμονεῖν ἀλλότρια μὴ θέλου κακά·
Πολλοὶ σχολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα·
Τὸ πολλὰ πράττειν· ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν·
Τὸ πολλὰ πράττειν, καὶ λύπας πολλὰς ἔχει·

Εἰς πονηρούς·

Ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ κἂν εὐτυχῇ·
Ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεί·
Ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία·
Ἀνουθέτητόν ἐστιν ἡ πονηρία·
Ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται·
Δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός
Τὸν δόλιον ἄνδρα φεῦγε παρόλον τὸν βίον·
Ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὤν·
Ἤθη πονηρὰ τὴν φύσιν διαστρέφει·
Θεοῦ δ' ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν·
Κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός·
Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει·

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται·
Κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ὁδοιπόρει·
Πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον·
Φθείρουσιν ἤθη χρησθ' ὁμιλίαι κακαί·
Φασὶν κακίζουσ' οἱ πονηροὶ τοὺς καλούς·
Χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις·
Ὡς ἔργον οὐ ζῆν ἐν πονηροῖς ἤθεσιν·
Ὡς πάντα τιμῆς ἢ πλὴν κακοῦ τρόπον·

Εἰς προσοχήν·

Εἰ μὴ φυλάσσεις μικρά, ἀπολεῖς τὰ μείζονα·
Τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίνεται·

Εἰς σιωπήν·

Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν·
Γλώσσης ματαίας ζημία προσέρχεται·
Διὰ δὲ σιωπῆς πικρότερον κατηγορεῖ·
Ἐνίοις τὸ σιγᾶν, ἐστὶ κρεῖττον τοῦ λέγειν·
Εὐκαταφρόνητόν ἐστι σιγηρὸς τρόπος·
Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν·
Ἢ λέγε, τί σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε·
Γολλοῖς ἀπόκρισις ἡ σιωπὴ τυγχάνει·
Ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστιν αἰτία κακῶν·
Ἢ δεῖ σιωπᾶν ἢ λέγειν ἀμείνονα,
Κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει·
Οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον·
Σιγὴ ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου·
Οὐ δεῖ σιωπᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου χρεών·

Εἰς συνείδησιν·

Βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις θεός·

Εἰς τέχνην·

Αἱ μὲν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη·

Τύχη τέχνην εὕρηκας, οὐ τέχνη τύχην.

Εἰς τιμήν.

Τιμώμενοι γὰρ πάντες ἥδονται βροτοί.

Εἰς τόλμαν.

Εὔτολμος εἶναι κρῖνε, τολμηρὸς δὲ μή.
Ἔστι τὸ τολμᾶν ὦ φίλ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
Προπέτεια πολλοῖς ἐστὶν αἰτία κακῶν.
Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Εἰς τύχην.

Ἄνθρωπος ὤν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ τέλειν.
Δοὺς τῇ τύχῃ τὸ μικρόν, ἐκλήψῃ μέγα.
Δυσπαρακολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἐσθ' ἡ τύχη.
Θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ.
Οἷς μὲν δίδωσιν· οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη.
Πολλοὺς κακῶς πράσσοντας, ὤρθωσεν τύχη.
Πᾶσιν γὰρ εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.
Ῥέγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα.
Στρέφει δὲ πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη.
Τύχης τὰ θνητὰ πράγματ' οὐκ εὐβουλίας.
Ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται.
Τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.
Χειμὼν μεταβάλλει ῥᾳδίως εἰς εὐδίαν.
Ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

Εἰς ὕβριν.

Δύσμοιρος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακήγορος.
Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῇ.

Εἰς ὑγείαν.

Οὐκ ἔσθ' ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ.
Ὑγίεια καὶ νοῦς, ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

Εἰς ὑπερηφανίαν.

Ἀλαζονείας οὔτις ἐκφεύγει δίκην.
Ὅτ' εὐτυχεῖς μάλιστα μὴ μέγα φρόνει.

Εἰς ὕπνον.

Ὕπνος θανάτου προμελέτησις πέλει.
Ὕπνος δὲ πᾶσίν ἐστιν ὑγεία βίου.
Ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.
Ὕπνος πέφυκε σώματος σωτηρία.
Ὕπνος δὲ πεῖναν τὴν κακέσχατον δαμᾷ.

Εἰς ὑπομονήν

Ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν.
Ἔνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐῤῥωμένως.
Κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας.
Νίκα λογισμῷ τὴν παροῦσαν συμφοράν.
Γειρῶ τύχης ἄνοιαν εὐχερῶς φέρειν.
Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Στεῤῥῶς φέρειν χρὴ συμφορὰν τὸν εὐγενῆ.
Τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρειν ἐξουσίαν.
Φρονοῦντός ἐστι ζημίαν ῥᾷον φέρειν.
Φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην.

Εἰς φθόνον.

Αὐτὸς πενηθεὶς τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

Εἰς φίλους.

Ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως.
Ἅπασιν εὖ πράττουσιν ἥδομαι φίλοις.
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
Βέβαιος ἴσθι καὶ βεβαίως χρῶ φίλοις.
Δεῖ τοὺς φιλοῦντας, πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν.
Ἐν τοῖς δὲ δεινοῖς, χρημάτων κρείττων φίλος.

Εὔχου δ' ἔχειν τι κἂν ἔχῃς, ἕξεις φίλους.
Ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοὺς φίλους εὐεργέτει.
Ἴσον θεῷ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε.
Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν.
Καλὸν θέαμα δ' ἐστὶν εὖ πράττων φίλος.
Κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι.
Μισοῦντα μίσει καὶ φιλοῦνθ' ὑπερφίλει. ·Γ·φίλει
Λίαν φιλῶν ἑαυτὸν, οὐχ ἕξεις φίλον.
Μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Μακάριος ὅστις ἔτυχε γενναίου φίλου.
Μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής.
Νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις οὐχ αὑτὸν φιλεῖ.
Ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ 'κφάνῃς φίλου.
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου.
Πειρῶ φίλοισι μὴ κακὸς εἶναι φίλος.
Πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι.
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.
Φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖς μὴ παρίδῃς.
Φίλος φίλῳ γὰρ συμπονῶν αὑτῷ πονεῖ.
Φίλου τρόπους γίνωσκε, μισήσεις δὲ μή.
Φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει.
Φίλους ἔχων, νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.
Φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
Φιλίας δικαίας, κτῆσις ἀσφαλεστάτη.
Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ.

Εἰς φιλοπονίαν.

Ἔργοις φιλόπονος ἴσθι, μὴ λόγοις μόνον.

Ἐν μυρίοις τὰ καλὰ γίνεται πόνοις.
Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.
Φιλόπονος ἴσθι καὶ βίον κτήσῃ καλόν.
Ὡς ἡδὺ τοῖς σοφοῖσι μεμνῆσθαι πόνων.
Ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ χολὴ ποιεῖ κακά.
Αὐτά σε διδάσκει τοῦ βίου τὰ πράγματα.

Εἰς φρόνησιν.

Ἀγαθὸν μέγιστον ἡ φρόνησις ἐς ἀεί.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἄριστόν ἐστι πάντ' ἐπίστασθαι καλά.
Ἂν εὖ φρονῇς τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔσῃ.
Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον.
Ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι πράσσοντες καλῶς.
Ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
Ἡδύ γε πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.
Ἥδιστόν ἐστιν εὐτυχοῦντα, νοῦν ἔχειν.
Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.
Νοεῖν γάρ ἐστι κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχειν.
Συνετὸς πεφυκὼς φεῦγε τὴν κακουργίαν.
Ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς, μῖσος ἐξεργάζεται.
Οὐδεὶς ὁ νοεῖς οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει.
Οὐ πανταχῆ δ' ὁ φρόνιμος ἁρμόττειν δοκεῖ.
Τὸ μηδὲν εἰκῇ, πανταχοῦ ἐστι χρήσιμον.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἢν μὴ νοῦς παρῇ.

Εἰς φύσιν.

Ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.
Ἡ φύσις ἑκάστου γὰρ γένους ἐστὶν πατρίς.
Ἡ φύσις ἁπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ.
Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον.

Εἰς χρόνον.

Ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.
Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
Πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς φέρει.
Σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου.
Χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται.
Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δεικνύει μόνος.
Χρόνος δ' ἀναιρεῖ πάντα καὶ λήθην ἄγει.

Εἰς χρέος.

Λαβὼν ἀπόδος ἄνθρωπε καὶ λήψῃ πάλιν.
Τὰ δάνεια, δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.

Εἰς ψεῦδος.

Ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
Ψεῦδος διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος.

Εἰς φθόνον.

Ἤθους δικαίου, φαῦλος οὐ ψαύει λόγος.
Νικᾷ δ' ἀεὶ διαβολὴ τὰ κρείττονα.
Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ.

Εἰς τύχην.

Τύχην ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΓΝΩΜΩΝ ΜΟΝΟ
ΣΤΙΧΩΝ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑ
ΛΑΙΑ ΣΥΝΤΕ
ΤΑΓΜΕ
ΝΩΝ

·

(margin: περὶ χρόνου · χρόνος ἀναιρεῖ πάντα · Λαβὼν ἀπόδος · περὶ ψεύδους)

ΧΡΥΣᾹ ἘΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ
ὡς διάκειται
Τίμα. καὶ σέβου ὅρκον. ἔπειθ' ἥρω-
ας ἀγαυούς.
Τούς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας
ἔννομα ῥέζων.
Τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας.
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιοῦ φίλον ὅστις ἄριστος.
Πραέσι δ' εἶκε λόγοις ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν, ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς
Ὄφρα δύνῃ. δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε.
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε.
Καὶ θυμοῦ. πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου
Μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
Εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε.
Μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.
Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν.
Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
Ὅσσα τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.
Ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθ' ὅσον δύνῃ. ὧδε δὲ φράζευ.
Οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Προσπίπτουσ'. ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς.
Εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἤν πέρ τι λέγηται.

(margin: Pietas · Iuramentu · Parentes · Amicus · Gula · Somnus · Libido · Ira · Turpitudo · Se reuereri · Iustitia · Nihil incōsiderate · Mors comunis · Pecunias nūc [illegible] possidere nūc [illegible] · El huesso q te cabe &c.)

Πράως ἴσχ᾽· ὃ δέ τοι ἐρέω ἐπὶ παντὶ τελέσθω.
Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ
Πρῆξαι μηδ᾽ εἰπεῖν ὅ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
Δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ᾽ ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
Ἀλλὰ τάδ᾽ ἐκτελέειν, ἅ σε μὴ μετέπειτ᾽ ἀνιήσῃ.
Πρῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκευ
Ὅσσα χρεὼν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
Οὐδ᾽ ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ᾽ ἀμέλειαν ἔχειν χρή.
Ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε
Ποιεῖσθαι· μέτρον δὲ λέγω τόδ᾽ ὃ μή σ᾽ ἀνιήσῃ.
Εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν, καθάρειον, ἄθρυπτον.
Καὶ πεφύλαξο τοιαῦτα ποιεῖν, ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων
Μηδ᾽ ἀνελεύθερος ἴσθι, μέτρον δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
Πρῆσσε δὲ ταῦθ᾽ ἅ σε μὴ βλάψῃ· λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.
Μηδ᾽ ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ᾽ ὄμμασι προσδέξασθαι,
Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
Πῇ παρέβην; τί δ᾽ ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
Ἀρξάμενος δ᾽ ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα,
Δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο· χρηστὰ δὲ, τέρπου.
Ταῦτα πόνει· ταῦτ᾽ ἐκμελέτα· τούτων χρὴ ἐρᾶν σε.
Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.
Ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
Παγὰν ἀενάου φύσεως· ἀλλ᾽ ἔρχευ ἐπ᾽ ἔργον.
Θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι· τούτων δὲ κρατήσας
Γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων
Σύστασιν, ᾗ τε ἕκαστα διέρχεται, ᾗ τε κρατεῖται.
Γνώσῃ δ᾽ ᾗ θέμις ἐστὶ φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην
Ὥστε σε μήτε ἄελπτ᾽ ἐλπίζειν, μήτε τι λήθειν.

Consiliũ ante linguã
Nihil agẽdũ ꝙ nescias
Valetudo curanda
Diæta
Inuidia uitanda
Insumptus habẽda rõ
Nihil nimis
~~Somnus~~
Quadratũ pythagoræ

Γνώσῃ δ᾽ ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ᾽ ἔχοντας.
Τλήμονες, οἵ τ᾽ ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὔτ᾽ ἐσορῶσιν.
Οὔτε κλύουσι· λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασιν.
Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· οἱ δὲ κυλίνδροις
Ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ᾽ ἔχοντες.
Λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε
Σύμφυτος· ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν.
Ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν λύσειας ἅπαντας,
Ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
Ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.
Οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
Ὧν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω.
Ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
Ἀλλ᾽ εἴργου βρωτῶν, ὧν εἴπομεν ἔν τε καθαρμοῖς,
Ἔν τε λύσει ψυχῆς, κρίνων καὶ φράζευ ἕκαστα.
Ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
Ἢν δ᾽ ἀπολείψας σῶμ᾽ ἐς αἰθέρ᾽ ἐλεύθερον ἔλθῃς,
Ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ ΕΠΩΝ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Ὁ Φωκυλίδης εὖ πρέπει ζῆσαι βίον.
Ὡς χριστομύστης ὡς ἀπόστολος μέγας.
Ὡς ἀκροατὴς τῶν θεοῦ θεσπισμάτων
Καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων
Εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει.
Εὐχῆς τὰ τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ἕτεροι

ΤΑΥΤΑ δίκῃς ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ.

Adulterium

Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν.
Μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
Ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
Ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
Μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως, μὴ κρῖνε πρόσωπον.
Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
Μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαια ἀγορεύειν.
Παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
Μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι.
Σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
Μήτ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνὼς, μήτε ἑκοντί.
Ψεύδορκον στυγέει θεὸς, ἄμβροτος, ὅστις ὀμόσσῃ.
Σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖται.
Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλῖβε πένητα.
Γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
Πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
Πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.
Ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
Ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.

Χεῖρα

βάζειν ἐτήτυμα

ἀγνώς

α οἱ. ἀέκων

Χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
Κοινὰ πάθη πάντων, ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.
Πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.
Ὧν σοι ἔδωκε θεὸς, τούτων χρῄζουσι παράσχου.
Ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.
Εἴθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔννομα μήτε ἀδίκως.
Ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
Ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
Μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
Ἔστωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις.
Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου.
Χώρης δ' οὔ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
Χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισι.
Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
Σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,
Ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμοις.
Μὴ δ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων.
Μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶραν ἀμείβου.
Ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλὴν δ' ἰθύνει ἑκάστου.
Μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
Εἷς θεός ἐστι σοφὸς, δυνατὸς, ἅμα καὶ πολύολβος.
Μὴ δὲ παροιχομένοισι κακοῖς ξύχου τεὸν ἦτορ.
Οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα· χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν.
Πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας.

ἀπερίστατον

Da manū cadenti

παντὶ μέτρον ἄριστον

λεηλασίαι

Polypi natura

Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
Ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπερεργός.
Τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονοῦντας.
Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
Ἡδὺς ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
Cibus modicus
Μέτρῳ μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν.
Πάντων μέτρον ἄριστον· ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
Ἄφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
Οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς.
Οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα.
Οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν, ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
Εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
Σωφροσύνην ἀσκεῖν· αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
Μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἀμύνην.
Πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
Μὴ πίστευε τάχιστα πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
Νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις.
Ἢ πλείσταις δολίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
Pullis captis mater relinquenda
Μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω.
Μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοττούς.
Tractent fabrilia fabri
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.

Οὐ χωρεῖ με

Οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.
Οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἳ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
Adulatio
Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
Καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
Ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, ἀλλὰ πολλοῖς πάρτις ἄπληστοι.
Popellu despice
Λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
Λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
Μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.
Μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθέατα
Δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
Οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.
Καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.
Λείψαν' ἀποιχομένων, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
Ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήρατοι ἐν φθιμένοισι.
Πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντα πρὸς αὐτήν.
Λυόμενοι κόνις ἐσμέν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλούτου μὴ φείδου, μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
Οὐκ ἔνι ἐς ᾅδην ὄλβον ἔχειν, ἀλλὰ χρήματα ἄγεσθαι.
Πάντες ἴσοι νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Mors communis
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πατρὶς ᾅδης.
Ξυνὸς χῶρος ἅπασι πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
Οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπίκαιρον.
Ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
Πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον.
Tempori serviendu
Καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.

Garrulitas

Πῆμα καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
Μὴ μέγα λυσσοίης τρυφῶν, φρένα λυσσώδη θείης.
Εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
Ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεὸς, φύσιν ἠεροφοίτοις.
Ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτα ἀλκήν τε λέουσι.
Ταύροις δ' αὖ τὸ χύτοις κεράεσσι κέντρα μελίσσαις.
Ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε. λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
Τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.

Sepe acri potior prudentia dextra

Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
Ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιμον
Ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
Πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.

Hauientes y cōsintiētes

Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.
Ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃς.
Μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέζον ἐλᾶσαι.
Κτήνους δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδὸν, συνέγειρον.

Erranté ne contemne

Πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλήτορα μήδ' ὑπαλύξῃς
Βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλον εὐμενέοντος.

Principiis obsta

Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
Μὴ δέ τι θηλυβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν δέ.
Λείψανα λεῖπε κυσί, θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδοντα.

A magicis libris abstine

Φάρμακα μὴ τεύχειν, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
Νηπιάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως.
Φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντος.

Malo ne benefacias

Μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἐστὶ πόντῳ.
Ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.

Labora ut ex tuis comedas

Tua comede no aliena

Πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
Μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης.
Ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βίοτον φάγοις ἀνύβριστος.
Εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
Ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
Ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλοις, εὐρεῖα θάλασσα.
Εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.

Nil sine labore hoīes

Οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
Οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι, πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.

formicae

Μύρμηκες γαίης μυχάτους προλιπόντες οἴκους.
Ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι ὁππότ' ἄρουραι.
Λήια κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
Οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβέος ἄχθος ἔχουσιν
Ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει.
Ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορᾶς σφετέρης ἐπάγοντες.
Ἄτρυτον φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.

Apes

Κάμνει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα.
Ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν.
Ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων.
Σμήνεσι μυριότρητα κατ' ἄνθεα κηροδομοῦσα.

Ducenda uxor.

Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μήπως νώνυμος ὄληαι.
Δὸς τι φύσει καὐτὸς, τέκε δ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης.
Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων.
Οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
Μητρυιῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
Μὴ δὲ κασιγνήτης ἐς ἀπόστροφον ἐλθέμεν εὐνῆς.
Μηδ' ἐπὶ παλλακίσιν πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
Μηδὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός.
Μηδὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ καὶ γυψὶν ἕλωρα.

Μὴ δέ τις ἢ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλληται.
Οὐδ' αὖ τις θήρεσσ' ἄρσην συνέβαλεν ἐς εὐνήν.
Μὴ δ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον.
Μὴ δ' ἀλόγοισι ζώοις βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν.
Μὴ δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσσι.
Μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον.
Μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
Μὴ δ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ἐκχύσῃς ἀκάθεκτος.
Οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι· πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.
Μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπιδέμνια βαίνειν.
Στέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἥδυτερον καὶ ἄρειον.
Ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι.
Καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μὴ δ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος.
Μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃ μιγείη.
Μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
Λατρεύεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
Ἵππους δ' εὐγενέας διζήμεσθα κατὰ οἶκον
Ταύρους δ' ὑψιτένοντας· ἀτὰρ σκυλάκων παναρίστους.
Γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες.
Οὐ δὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρα ἀπαναίνεται ἀφνειὸν ὄντα.
Μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς ἐπὶ πήματι πῆμα.
Παισὶ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.
Ἢ δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κωλυέτω ἡγέα μήτηρ.
Ἢ καὶ πρεσβύτεροι γενεῆς ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμῖδας χαίτης.
Μὴ κορυφὴν πλέξῃς, μὴ δ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
Ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη, χλιδαῖς δὲ γυναιξί.
Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
Πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος.
Παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.

Μὴ δέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
Κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων γονέεσσι.
Συγγενέσι φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν. *Cognati amandi*
Αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν
Ἕδρης καὶ γεράων πάντων, γενεῇ δ' ἀτάλαντον
Πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι. *Merces soluēda seruis*
Δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
Στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
Δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κατηγορέων πρὸς ἄνακτα.
Λάμβανε καὶ βουλὴν παρ' οἰκέτου εὖ φρονέοντος.
Ἁγνείας ψυχῆς, οὐ σώματός εἰσι καθαρμοί.
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, οἷα βιεῦντες.
Ζωὴν ἐκτελέοιτε ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ͂ ΤΩ͂Ν ΦΩ
ΚΥΛΙ͂ΔΟΥ ΕΡΓΩΝ.

ΣΤΊΧΟΙ ΣΙΒΎΛΛΑΣ ΤῆΣ ἘΡΥΘΡΑΊΑΣ ΠΕΡῚ ΤΟΥ͂ ΚΥΡΊΟΥ ἩΜῶΝ, ἘΧΟΝΤΕΣ ἈΚΡΟΣΤΙΧΊΔΑ ΤΉΝΔΕ· ἸΗΣΟΥ͂Σ· ΧΡΙΣΤῸΣ· ΘΕΟΥ͂ ΥἹΌΣ· ΣΩΤΉΡ· ΣΤΑΥΡΌΣ :~

Ἱδρώσει γὰρ χθών, κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται.
Ἥξει δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶσιν ὁ μέλλων,
Σάρκα παρὼν κρῖναι πᾶσαν καὶ κόσμον ἅπαντα.
Ὄψονται δὲ θεὸν μέροπες πιστοὶ καὶ ἄπιστοι,
Ὕψιστον μετὰ τῶν ἁγίων ἐπὶ τέρμα χρόνοιο.
Σαρκοφόρον, ψυχὰς δ' ἀνθρώπων ἐπὶ βήματι κρινεῖ.
Χέρσος ὅτ' ἂν ποτὲ κόσμος ὅλος καὶ ἄκανθαι γένηται.
Ῥίψωσι τ' εἴδωλα βροτοὶ, καὶ πλοῦτον ἅπαντα.
Ἰχνεύων ῥήξει τε πύλας εἱρκτῆς ἀΐδαο.
Σὰρξ πᾶσα τότε νεκρῶν ἐς ἐλευθέριον φάος ἥξει.
Τοὺς ἁγίους, ἀνόμους τε τὸ πῦρ αἰῶσιν ἐλέγξει.
Ὁππόσα τις πράξας ἔλαθεν, τότε πάντα λαλήσει.
Στήθεα γὰρ ζοφόεντα θεὸς φωστῆρσιν ἀνοίξει.
Θρῆνος δ' ἐκ πάντων ἔσται καὶ βρυγμὸς ὀδόντων.
Ἐκλείψει σέλας ἡλίου, ἄστρων τε χορεῖαι
Οὐρανὸν εἱλίξει, μήνης δέ τε φέγγος ὀλεῖται.
Ὑψώσει δὲ φάραγγας, ὀλεῖ δ' ὑψώματα βουνῶν.
Ὕψος δ' οὐκέτι λυγρὸν ἐν ἀνθρώποισι φανεῖται.
Ἶσα τ' ὄρη πεδίοις ἔσται, καὶ πᾶσα θάλασσα
Οὐκ εἰς πλοῦν ἥξει, γῆ γὰρ φρυχθεῖσα κεραυνῷ.

Σὺν πηγαῖς ποταμοὶ καχλάζοντες λείψουσιν.
Σάλπιγξ δ' οὐρανόθεν φωνὴν πολύθρηνον ἀφήσει.
Ὠρύουσα μύσος μέλλον, καὶ πήματα κόσμου.
Ταρταρόεν χάος δείξει ποτὲ γαῖα χανοῦσα.
Ἥξουσι δ' ἐπὶ βῆμα θεοῦ βασιλῆες ἅπαντες.
Ῥεύσει δ' οὐρανόθεν ποταμὸς πυρός ἠδὲ θείου.
Σῆμα δέ τοι τότε πᾶσι βροτοῖς ἀριδήκετον, οἷον
Τὸ ξύλον ἐν πιστοῖς τὸ κέρας τὸ ποθούμενον ἔσται.
Ἀνδρῶν εὐσεβέων ζωὴ, πρόσκομμά τε κόσμου
Ὕδασι φωτίζον κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς.
Ῥάβδος ποιμαίνουσα σιδηρείη γε κρατήσει.
Οὗτος ὁ νῦν προγραφεὶς ἐν ἀκροστιχίοις θεός,
σωτὴρ ἡμῶν ἀθάνατος βασιλεὺς ὁ παθὼν ἕνεχ' ἡμῶν :~

ΤΈΛΟΣ

Ἰ	Χ	Θ	Ὁ	Σ
Η	Ρ	Ε	Σ	Τ
Σ	Ι	Ο	Σ	Α
Ο	Σ	Υ͂	Ω	Υ
Υ͂	Τ	·	Τ	Ρ
Σ	Ὸ	Υἱ	Ὴ	Ό
	Σ	ι	Ρ	Σ
·	·		·	:~

ΤΑΥ͂ΤΑ ἹΣΤΟΡΕΙ͂ Ὁ ΚΑΙΣΑΡΕΊΑΣ ΕΥ̓ΣΈΒΕΙΟΣ Ὁ ΠΑΜΦΊΛΟΥ ἘΝ ΤΩ͂͂ ΛΌΓῼ· ὋΣ ἘΚΛΉΘΗ ΒΑΣΙΛΙΚΌΣ :~

ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΩΝΗΣ.

Ἐπὶ κύκνου ᾄδειν. Ἐπὶ ἀηδόνος τερετίζειν. Ἐπὶ τέττιγος ἠχεῖν. Ἐπὶ κίχλης κιχλίζειν. Ἐπὶ κορώνης καὶ κοράκων κρώζειν. Ἐπὶ σφηκὸς καὶ μελισσῶν βομβεῖν. Ἐπὶ πυρὸς, βρόμος. ἀνέμων, πάταγος. κάλων, συριγμός. τράγων, φρυμαγμὸς καὶ φρυγμός. Ἐπὶ ἀνθρώπων, κεκραγέναι. ἐπὶ κυνῶν, ὑλακτεῖν. ἐπὶ λύκων, ὠρύεσθαι. κυρίως δὲ καὶ ἡ τῶν κυνῶν φωνὴ, ὠρυγή. ἐπὶ προβάτων, βληχᾶσθαι. Ἐπὶ βοῶν μυκᾶσθαι. Ἐπὶ ἵππων, χρεμετίζειν. ἐπὶ ὄνων, βρωμᾶσθαι. λέγουσι δὲ καὶ ὀγκᾶσθαι. ἐπὶ λεόντων, βρυχᾶσθαι. ἐπὶ ἄρκτων καὶ παρδάλεων, ὁμάζειν. ἐπὶ ὄφεων καὶ δρακόντων συρίζειν. Ἐπὶ ἀετῶν, κλαγγάζειν. ἐπὶ ἀλεκτρυόνων, κοκκύζειν καὶ ἠχεῖν. ἐπὶ χοίρων, γρυλίζειν καὶ γρύζειν. ἐπὶ περδίκων, κοκκυβάζειν. ἐπὶ γλαυκῶν, κακκιβάζειν καὶ κλώζειν. Ἐπὶ ὀρνίθων, κακκάζειν. ἐπὶ ἁμαξῶν, τετριγέναι.

El Colofon (con el Tenicito y Hesiodo)
Venetiis 1495 Aldus Manutius Ro.

✶ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ✶

Incipiā a musis heliconis carmē alumnis

Μ ΟΥΣΑΩΝ ἙΛΙΚΩΝΙΑΔΩΝ ἀρχώμεθ' ἀείδειν, — Heliconiades
αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε, ζάθεόν τε, — Helicō
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος.
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Τερμησσοῖο — Termessus
ἢ Ἵππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο — Holmeus, Hippocrene
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοὺς ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν. — ἀνερρώσαντο
ἔνθεν ἀπορνύμεναι κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῷ
ἐννύχιαι στεῖχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην — Juppiter
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν, — Juno aureorum calceorum
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην, — Minerua
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, — Phoebus, Diana
ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον ἐννοσίγαιον, — Neptunus
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην, — Themis pudibunda, Venus
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην, — Hebe, Dione
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην, — Aurora, Sol, Luna
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην, — Latona, Saturnus
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν. — Terra, Oceanus

α a

ὁ ὄλμειος ποταμός hesych.

∴ nigre pupille ... χαριβλέφαρος interpretatur

Hesiodi mentio in suo opere

Hesiodus pastor

Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν.
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον.
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον.
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου διὸς ἀρτιέπειαι.
Καί μοι σκῆπτρον ἔδων, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν.
Θείην, ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων.
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην.
Τύνη μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ διὶ πατρὶ
Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς ὀλύμπου
Εἴρουσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Φωνῇ ὁμηρεῦσαι, τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ.
Σκιδναμένῃ. ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος ὀλύμπου
Δώματά τ' ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν.
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Ἀρχόμεναι θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσί τ' ἀοιδῆς
Ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κάρτει τε μέγιστος.
Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων

Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι διὸς νόον ἐντὸς ὀλύμπου
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
Τὰς ἐν πιερίῃ κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν ἐλευθῆρος μεδέουσα.
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα ζεὺς
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
Μέμβλεται ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις.
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος ὀλύμπου.
Ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῇς χάριτές τε καὶ ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν.
Ἐν θαλίῃς, ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι.
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνά.
Ἀθανάτων κλείουσιν ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.
Αἳ τότ' ἴσαν πρὸς ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ.
Ἀμβροσίῃ μολπῇ, περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα.
Ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δ' ὑπὸ ποσσὶν δοῦπος ὀρώρει,
Νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν, ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει.
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν.
Κάρτει νικήσας πατέρα κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτ' ἄρα μοῦσαι ἄειδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου διὸς ἐκγεγαυῖαι.
Κλειώ τ' εὐτέρπη τε θάλειά τε μελπομένη τε.
Τερψιχόρη τ' ἐρατώ τε, πολύμνιά τ' οὐρανίη τε.
Καλλιόπη θ', ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ

Musarum nomina

Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδήν·
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
Αἶψά τι καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελοῦσι
Ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀν' ἄστυ θεὸν ὣς ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
Οἵα τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γάρ τοι Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φιλῶνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
Ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
Οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὕς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.
Εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοί, καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν.

Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο.
Ἠδέ, καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ', ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
Ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἠδ' ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ χάεος δ' ἔρεβός τε, μέλαινά τε νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἐξεγένοντο.
Οὓς τέκε κυσαμένη ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
Γείνατο δ' οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφάων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
Ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μεθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.

a iii

ἀκαχήμενος

Χάος πρώτιστα
Γῆ
Τάρταρα
ἔρος
Erebus & nox ex chao
Ether & dies ex erebo & nocte
Terra Cælum genuit
Montes
Pelagus
Oceanus ex terra & celo genitus
Coeus. Creus. hyperion
Iapetus. Thea. rhea
Themis. Mnemosyne
phoebe. Tetys.
Saturnus. Cyclops
Brontes asteropes.
Arges

ἐάων
δάσσαντο
δάμναται
κυσαμένη
βησσήεντα
ἀτρύγετον
θῦον
ἐναύλους

Οἳ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τεῦξάν τε κεραυνόν.
Οἱ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔην ἐνέκειτο μετώπῳ.
Ἰσχὺς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης θ' ὑπερήφανα τέκνα,
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο,
Ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα,
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆϊ,
Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀποκρύπτασκε κ' ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός, ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη· δολίην δὲ κακήν τ' ἐπεφράσατο τέχνην.
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα φίλον τετιημένη ἦτορ·
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴκ' ἐθέλητε,
Πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λώβην
Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Αἶψ' αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·
Μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι

Ex Celo & terra
Cottus
Briareus
Gyges

ἀδάμας
δρέπανον

στεινομένη – arctata
τετιημένη – cruciata a τιέω
μήσατο – Curauit. opatus. uoluit
ἀεικέα – indecentia. illicita
κεδνήν – Gloriosā. inclytā. pru[illegible]

: cod. scrip. ὁ δ' ἐκ λοχοιο
ν. scrip.

Ἔργον· ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο, γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη·
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χερσὶ
Ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
Ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας οὐρανός, ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο, καί ῥ' ἐτανύσθη
Πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἅρπην
Μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντος
Κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ὣς φέρετ' ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἔνι κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο, ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὕπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην
Ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· αὐτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογένειαν δ' ὅτι γένετο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ· Κύπρῳ
Ἠδὲ φιλομμειδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

α. 2 IIII

Hesychius ὠρέξατο· ἐσχάζετο. ἔλαβεν. ἐπεθύμησεν. ὡρμήσεν
μήδεα testiculi
Erynnes
Gigantes
Nymphae meliae [illegible]
Cytherea
φιλομμειδής venus inde dicta q e testiculis nata. sic n. uersū hunc exponit Moschopulus canone decimo
φιλομμειδέα. [illegible] m. defendit [illegible] uersus ratione
ὑπεγένετο p[illegible] m. co. scri.

p̄ in ultiones matris abscondissent sibi testes ... etiam in ultionem suam ipse illos absconderet in visceribus terrae. Nam supra mater dicit illis ... ultiones πατρὸς γε κακὴν τισαίμεθα λώβην. & quam

nisi unus fuit patrator sceleris saturnus super fuere in omnes transfert quia conspiratores non detexerint

Τὴν δ' ἔρος ὡμάρτησε καὶ ἵμερος ἕσπετο καλὸς
Γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε·
Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε μειλιχίην τε·
Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν
Παῖδας νεικείων μέγας οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον· τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι·
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε μόρον, καὶ κῆρα μέλαιναν·
Καὶ θάνατον, τέκε δ' ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον ὀνείρων·
Οὔ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε νὺξ ἐρεβεννή·
Δεύτερον αὖ μῶμον καὶ ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν·
Ἑσπερίδας θ' αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο
Χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν·
Καὶ μοίρας καὶ κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους·
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἳ βροτοῖσι·
Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε·
Αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι,
Οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅστις ἁμάρτῃ·
Τίκτε δὲ καὶ νέμεσιν πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' ἀπάτην τέκε, καὶ φιλότητα·
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ ἔριν τέκε καρτερόθυμον·
Αὐτὰρ ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν πόνον ἀλγινόεντα·
Λήθην τε, λιμόν τε, καὶ ἄλγεα δακρυόεντα·
Ὑσμίνας τε, φόνους τε μάχας, ἀνδροκτασίας τε·
Νείκεά τε, ψεύδεά τε λόγους, ἀμφιλογίας τε·
Δυσνομίην, ἄτην τε συνήθεας ἀλλήλοισιν.

Titanes unde dicti ἀπὸ τοῦ τιταίνειν ἢ τίσιν λαβεῖν hesych.

μόρος· κήρ.
θάνατος· ὕπνος
ὄνειροι
μῶμος
ὀϊζύς
ἑσπερίδες
μοῖραι
κῆρες
Κλωθώ· Λάχεσις· Ἄτροπος
νέμεσις
ἀπάτη
φιλότης
γῆρας
ἔρις
πόνος
λήθη
λιμός
ἄλγος
ὑσμίνη
φόνος
μάχη
ἀνδροκτασίαι
νεῖκος
ψευδῆ λόγοι
ἀμφιλογία
δυσνομία
ἄτη
δυσβασίαι
ὄπιν

abscissuros sibi patris testes in ultionem matris & suam forte quod illos occultaret in visceribus terrae. Sed postea saturnus & ceteros cf. [illegible] titanas saturnos poenas [illegible] debellator [illegible]

ὄπιν hesy. πρᾶξιν φήμην

Nemesis filia noctis

hunc locum invenies optime expositum in pindaro f. 215

Ὅρκον θ' ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων, αὐτὰρ καλέουσι γέροντα
Οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
Αὖτις δ' αὖ θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ κητὼ καλλιπάρηον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν·
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ δωρίδος ἠϋκόμοιο·
Κούρης ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Πρωτώ τ' εὐκράτη τε σαώ τ' ἀμφιτρίτη τε·
Εὐδώρη τε θέτις τε γαλήνη τε γλαύκη τε·
Κυμοθόη σπειώ τε θόη θαλίη τ' ἐρόεσσα·
Καὶ μελίτη χαρίεσσα καὶ εὐλιμένη καὶ ἀγαυή·
Πασιθέη τ' ἐρατώ τε καὶ εὐνίκη ῥοδόπηχυς·
Δωτώ τε πρωτώ τε φέρουσά τε δυναμένη τε
Νησαίη τε καὶ ἀκταίη, καὶ πρωτομέδεια,
Δωρὶς καὶ πανόπη καὶ εὐειδὴς γαλάτεια·
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ ἱππονόη ῥοδόπηχυς·
Κυμοδόκη θ' ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
Πνοιάς τε ζαέων ἀνέμων σὺν κυματολήγῃ
Ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐϋσφύρῳ ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ' ἠϊόνη τε ἐϋστέφανός θ' ἁλιμήδη·
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ εὐαγόρη καὶ λαομέδεια,
Πουλυνόη τε καὶ αὐτονόη, καὶ λυσιάνασσα
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
Καὶ ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε μενίππη.

ὅρκος
νηρεύς ἀψευδής
θαύμας
φόρκυς
κητώ
εὐρυβίη

ex Nereo & doride filiae oceani
πρωτώ· εὐκράτη
σαώ· ἀμφιτρίτη·
εὐδώρη· θέτις· γαλήνη
γλαύκη, κυμοθόη·
σπειώ· θαλίη· μελίτη
εὐλιμένη· ἀγαυή
πασιθέη· ἐρατώ·
εὐνίκη· δωτώ· πρωτώ· φέρουσα· δυναμένη

Idē versus ad verbum in homero 18 Iliados

Galatea

εὐστέφαν

epitheton non nomen proprium accipere debeo quod patet ex dinumeratione

ψάμαθη

Hinc apud Virgilium in primo non cymothoe sed [illegible] legeret quia illic sedatur tempestas [illegible] cymothoe nomen sit nereidis ut supra [illegible] est. Carmina Virgiliana sunt. Sic ait [illegible] Cymothoe simul & triton annixus [illegible] tridenti [illegible]

χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρω[ποι]

nymphis nota nomē p̄prium fore
desinens in ns.

Nereides. 50.

Thaumas ex oceani filia electra genuit
Iris
ἅρπυιαι
ἀελλώ
ὠκυπέτη

Graeae
pephredo
enyo
Gorgones
σθενώ
εὐρυάλη
μέδουσα

Hesperides

χρυσάορ
πήγασος

γηρυονεὺς

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστώ τε Προνόη τε
Νημερτής θ' ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο,
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠυκόμους θ' Ἁρπυίας Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
* ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυι δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδώ τ' εὔπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα·
ἡ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρως,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
~~Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο~~
τῆς ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
χὠ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι·
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα,
\# τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
βουσὶ πάρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ

au temporalis
i. in temp.
& res p̄fsebat
extendebant
Thaumas ex electra
phorcys ex ceto
concubuit ab homero in odyssea frequenter interpretatur & ab aliis poetis
desiderat

\# hic debet inseri versus supra per errorē positus μιχθεὶς καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ ὠκεανοῖο. Omnes .n. asserunt geryonē esse filium chrysaoris & callirrhoes nymphe oceani filie. Inter quos est etiā Tzetzes lycophronis interpres & ipsemet hesiodus in fine huius operis.

\# i. est in n. scri. ingemine autem fateor me ignorare … verba significent … sic vertit … tempore … vertentes praestant …

Ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκεν ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον οὐδὲν ἐοικὸς
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σπῆι ἔνι γλαφυρῷ θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν,
ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα καλλιπάρῃον,
ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
ποικίλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι
δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον ἑλικώπιδι κούρῃ.
ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι.
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὔτι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηστὴν Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον
πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερήν τε.

ὄρθος
εὐρυτίων
ἔχιδνα
ἔρυτο
ἀρίμοισι ὄρεσι
τυφάων ἄνεμος
ὄρθος κύων
κέρβερος
ὕδρα
ἰόλαος
χίμαιρα

ἡ δέ ex refe… reto. de s… p̄ntomne vel sinis … medusa

Agelea minerva

ἄπλητον. ἀπέραστον. ἀχώρις. μέγα. hesy.
ἀμαιμάκετον. ἀχαμάχητον. hesy.
μεγάλα. χαλεπόν.

dativo. declinatur enim Φόρκυς Φόρκυ. aliās non staret versus lege Lascarin qui citat [illegible] versu [illegible] terminatione υν

χαροποῖο ξανθοῦ ἢ φοβεροῦ

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
Ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Τὴν μὲν πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς βελλεροφόντης.
Ἡ δ' ἄρα φῖκ' ὀλοὴν τέκε καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα, νεμειαῖόν τε λέοντα.
Τὸν ῥ' ἥρη θρέψασα διὸς κυδρὴ παράκοιτις
Γουνοῖσιν κατένασσε νεμείης πῆμ' ἀνθρώποις.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων
Κοιρανέων τρητοῖο νεμείης ἠδ' ἀπέσαντος.
Ἀλλά ἑ ἲς ἐδάμασσε βίης ἡρακληείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
Τοῦτο μὲν ἐκ κητοῦς καὶ φόρκυνος γένος ἐστί.
Τηθὺς δ' ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας
Νεῖλόν τ' ἀλφειόν τε καὶ ἠριδανὸν βαθυδίνην
Στρυμόνα, μαίανδρόν τε καὶ ἴστρον καλλιρέεθρον
Φᾶσίν τε ῥῆσόν τ' ἀχελώϊόν ἀργυροδίνην
Νέσσόν τε ῥοδίον θ' ἁλιάκμονά θ' ἑπτάπορόν τε
Γρήνικόν τε καὶ αἴσηπον θεῖόν τε σιμοῦντα
Πηνειόν τε καὶ ἕρμον ἐϋρρείτην τε κάϊκον
Σαγγάριόν τε μέγαν λάδωνά τε παρθένιόν τε
Εὔηνόν τε καὶ ἄρδησκον θεῖόν τε σκάμανδρον
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσι σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.
Πειθώ τ' ἀδμήτη τε ἰάνθη τ' ἠλέκτρη τε
Δωρίς τε, πρυμνώ τε καὶ οὐρανίη θεοειδής.

φῖξ ænigma & orthi

γουνοῖσι νεμέης

νεμεαῖος λέων

Treton, Apesas — Montes

Ὄφις ἑσπερίδων

Tethys ex oceano flumios gemuit

Granicus flu. penultima longa

facit mentionē huius fluvij interpres innominatus hermogenis 360 est aute fl. thraciæ ptolemæo & aristoteli libro sexto de animalib. 31. de leonib.

Filie Tethydos & oceani

κουρίζουσι

κατένασσε καθώκισε hesy. ἀπέσας στέφανος [illegible] τῆς νεμέας [illegible] de treto [illegible] dorus

Macedonie fl. Plinio 4. 10

νέσος πόλις [illegible] ποταμός [illegible] Stephanus

fl. galatie pl. 5. 32

arcadie plin. 4. cap. 6

Aetolie fl. pli. 4. ca. 4

γουνοῖσιν — νεμέης

κατένασσε . καθώκισε hesy. [illegible]

ἐλεφαίρετο ἔβλαπτε . ἠδίκει hesy.

Ἱππώ τε κλυμένη τε ῥοδειά τε καλλιρόη τε
Ζευξώ τε κλυτίη τε ἰδυῖά τε πασιθόη τε
Πληξαύρη τε γαλαξαύρη τ' ἐρατή τε διώνη
Μηλόβοσίς τε θόη τε καὶ εὐειδὴς πολυδώρη
Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατὴ πλουτώ τε βοῶπις
Περσηΐς τ' ἰάνειρά τ' ἀκάστη τε ξάνθη τε
Πετραίη τ' ἐρόεσσα μενεσθώ τ' εὐρώπη τε
Μῆτίς τ' εὐρυνόμη τε τελεστώ τε κροκόπεπλος
Κρισηΐς τ' ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα καλυψώ
Εὐδώρη τε τύχη τε ἀμφιρώ ὠκυρόη τε
Καὶ στὺξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αὗται δ' ὠκεανοῦ καὶ τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι· πολλαί γε μὲν εἰσὶ καὶ ἄλλαι.
Τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι ὠκεανῖναι
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες
Υἱέες ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια τηθύς.
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν·
Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην
Ἠῶ θ' ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
Ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' εὐρυβίη τίκτεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους
Ἀργέστην ζέφυρον βορέην λαιψηροκέλευθον
Καὶ νότον ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.

[illegible] interpres f. 137.

στύξ

Tria millia filiarum oceani & thetydis

ἠχητικῶς hesychius

Tria millia fluviorum

Thea ex hyperione solē lunā & auroram genuit

Eurybia ex crio genuit Astreum Pallante Persen

Aurora ex astreo ventos

λέκεν ἐν. co. scr.

ὑποδμηθεῖσα co. scr.

Aurora Pallas

Creus & hyperio fuerūt fratres filij cæli & terre. Porro Creus pallante. hyperio aurorā genuit. ergo aurora & pallas patrueles fuerunt

Phosphorus	Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν ἑωσφόρον ἠριγένεια,
	ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Styx ex pallante	Στὺξ δ' ἔτεκ' ὠκεανοῦ θυγάτηρ πάλλαντι μιγεῖσα,
Zelus, Contentio, Victoria	Ζῆλον καὶ νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι.
Cratos, Bia — Stygis ex pallante	Καὶ κράτος ἠδὲ βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
	Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
	Οὐδ' ὁδὸς ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
	Ἀλλ' αἰεὶ πὰρ ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
	Ὣς γὰρ ἐβούλευσε στὺξ ἄφθιτος ὠκεανίνη,
	Ἤματι τῷ, ὅτε πάντας ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς (fulgurator)
	Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
	Εἶπε δ' ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν τιτῆσι μάχοιτο,
	Μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
	Ἑξέμεν, ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
	Τὸν δ' ἔφαθ' ὅστις ἄτιμος ὑπὸ κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
	Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστί.
	Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη στὺξ ἄφθιτος οὔλυμπόνδε,
	Σὺν σφοῖσι παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Styx iusiurandum deorum	Τὴν δὲ ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
	Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
	Παῖδας δ' ἤματα πάντα, ἑοὺς μεταναιέτας εἶναι.
	Ὣς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερὲς ὥσπερ ὑπέστη, (ὑπέστη. i. omnibus diis impleuit promissa, donauit quosdam alios ut pollicitus est promerentibus)
	Ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδ' ἀνάσσει.
phoebe ex Coeo	Φοίβη δ' αὖ κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
	Κυσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,
Latona	Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεί,
	Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
	Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπου.
Asteria persei uxor	Γείνατο δ' ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε πέρσης,
	Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων	Asteria ex perse genuit hecaten deam
Ζεὺς κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,	
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.	
Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,	
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.	
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,	De hecates potestate
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,	
Κικλήσκει ἑκάτην, πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ	
Ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς.	
Καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.	
Ὅσσοι γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο, (i. apud omnis titanas ualet auctoritate & ab omnibus munera accepit)	
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.	
Οὐδέ τί μιν κρονίδης ἐβιήσατο οὐδ' ἀπηύρα,	
Ὅσσ' ἔλαχε τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,	
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.	
Οὐδ' ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς	μουνογενὴς ἐν θεοῖς
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ,	
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ ζεὺς τίεται αὐτήν.	
Ὧ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.	
Ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλῃσιν.	
Ἠδ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται	
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,	
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.	
Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.	
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν.	
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖσι παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησι.	
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει καλὸν ἄεθλον,	
Ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.	
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι.	
Καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται.	

ἐργάζονται. i. exercent. nota pro rhetoribus

Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηιδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν.
Βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.
Ποίμνας τ' εἰροπόκων ὀίων θυμῷ γ' ἐθέλουσα.
Ἐξ ὀλίγων βριάει καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἳ δέ τε τιμαί.
Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ, τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
Ἴφθιμόν τ' Ἀίδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας ὅστις ἕκαστος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο
Τὰ φρονέων ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Τῷ ὅ γ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε, Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα

μουνογενὴς ἐοῦσα

Rhea ex Saturno
Vestam
Cererem
Iunonem
plutonem
Neptunum
Iouem
Saturnus filios devorabat

Oraculum Saturno datum

παιδοβόρος

hesy. ἱστία ἡ ὑφαίνουσα ... ἡ οἰκία ἡ ἑστία. Mom... Vestam interpretantur ... aliqui hesy. ἑστία ...

ἀγκυλομήτης

τυφλώσσειν hesy. i. non conniuebat Saturnus
Sed ~~[illegible]~~ oculis lynceis insidiabatur
nascentibus filiis

l. supple ἕνεκα

ἀρθῆιας

Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
Παίδων θ' οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἳ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον Κρήτης ἐς πίονα δῆμον
Ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι
Ζῆνα μέγαν, τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
Ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
Πρῶτον ἐς αὐτὴν Λύκτον· κρύψε δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι
Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι θεῶν προτέρων βασιλῆι.
Τόν, τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
Λείπεθ' ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
Τιμῆς ἐξελάαν, ὅδ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Ηὔξετο τοῖο ἄνακτος ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
Ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον πύματον καταπίνων·
Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι

Urbs Cretae

Αἰγαῖον ὄρος Κρήτης

Lapis pro loco Iovis
a Saturno devoratus

hesy. ἀκηδής
ἀφρόντιδες. ἄλυποι. ἄταφοι.
ergo hic accipietur ...
i. ... Cretenses ... Iovis

ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν

ὃν γόνον: suam sobolem i. suos
filios evomuit & primum
idem i. ante omnia evomuit lapidem

Saturnus lapidem
evomuit

γόνος . filius

6.b

Αἰγαίῳ ἐν ὄρει interpres Arati negat Αἰγαῖον
montem esse Cretae reprehendit que Hesiodum in
loco

in ubgtir bronte . arge . & asterope

in q. s. epimetheus ut visum est in ... i. fratres patris saturni quos celi absconderat intra viscera matris terre

Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·
Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.
Δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ᾽ αἰθαλόεντα κεραυνὸν
Καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη γαῖα κεκεύθει·
Τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ᾽ Ἰαπετὸς καλλίσφυρον ὠκεανίνην
Ἠγάγετο κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἡ δέ οἱ ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
Τίκτε δ᾽ ὑπερκύδαντα μενοίτιον, ἠδὲ προμηθέα
Ποικίλον αἰολόμητιν ἁμαρτίνοόν τ᾽ ἐπιμηθέα,
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ᾽ ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι.
Πρῶτος γὰρ ῥα διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα,
Παρθένον ὑβριστὴν δὲ μενοίτιον εὐρύοπα ζεύς.
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
Εἵνεκ᾽ ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης
Πείρασιν ἐν γαίης πρόπαρ ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.
Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα ζεύς.
Δῆσε δ᾽ ἀλυκτοπέδῃσι προμηθέα ποικιλόβουλον
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον᾽ ἐλάσσας.
Καί οἱ ἐπ᾽ αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον, αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἧπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ᾽ ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ,
Νυκτὸς ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ᾽ ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ᾽ ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
Οὐκ ἀέκητι ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ᾽ ἡρακλῆος θηβαγενέος κλέος εἴη

i. φ. s. fulmine tonitrue & c.

x. s. ipse iuppiter

Iapetus ex clymene Oceani
Atlas
Menoetius
prometheus
Epimetheus

indagatoribus . inventoribus

ψόλος καπνὸς αἰθάλη φλὸξ. ἀσβόλη. hesy

Atlas coelum sustinet

Promethei poena

:. διὰ ἀετόν

ἀεσιφροσύνη . stultitia . amentia
πίσυνος . obediens fidens . credulus
ἠνορέα ἀνδρεία
ἀλαλκέω Adiuvo do expello

:. ἀνδρείαν ἄδος ἀρετῆς

i. ἐ. βουλάς

i. ἐ. πεδίοις

Πλεῖον ἔτ᾽ ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ᾽ ἄρα ἁζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν
Καί περ χωόμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ᾽ ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέι κρονίωνι
Καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ᾽ ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ.
Δασσάμενος προύθηκε, διὸς νόον ἐξαπαφίσκων
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ.
Τῷ δ᾽ αὖτ᾽ ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Εὐθετίσας, κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἰαπετιονίδη πάντων ἀριδείκετ᾽ ἀνάκτων
Ὦ πέπον ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὣς φάτο κερτομέων ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης
Ἦκ᾽ ἐπιμειδήσας, δολίης δ᾽ οὐ λήθετο τέχνης.
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων.
Τῶν δ᾽ ἕλευ ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. ζεὺς δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Γνῶ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἠγνοίησε δόλον, κακὰ δ᾽ ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
Ἐκ τοῦ δ᾽ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
Καίουσ᾽ ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς.
Ἰαπετιονίδη πάντων πέρι μήδεα εἰδώς.
Ὦ πέπον οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπελήθεο τέχνης.

6. b ii

Mecone

pingue dine

Deceptus Jupiter a prometheo in bonis divisione

:. περιφιλέσατε περισπεύσατε . ἐκλύτε μαλακέ . hesy

a ἐ. ἠκαπιμειδήσας

ἄζομαι veneror
ἀριδείκετος . Clarus . inclytus
δημός pinguedo
ῥινός pellis bovina / scutum

hesychius ... ἀνθρώπων γένος ... ἐξαπατῆσαι. Iouem fefellit. tertiam statem hominum ex fraxinis ... [illegible] vehementer ... scriptum.

Ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
Ἐκ τούτου δἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεί,
Οὐκ ἐδίδου μελίῃσι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐῢς πάϊς Ἰαπετοῖο
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ᾽ ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν᾽ ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ.
Ὡς ἴδ᾽ ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ᾽ ἀντὶ πυρὸς τεῦξε κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι, κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
Ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε.
Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Ἀσκήσας παλάμῃσι χαριζόμενος Διὶ πατρί.
Τῇ δ᾽ ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο θαῦμα ἰδέσθαι
Κνώδαλα ὅσ᾽ ἤπειρος τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅ γε πόλλ᾽ ἐνέθηκε, χάρις δ᾽ ἐπελάμπετο πολλή,
Θαυμάσια ζῴοισιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο,
Ἐξάγαγ᾽ ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ᾽ ἄνθρωποι
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ᾽ ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων

Margin notes (left page): fraxinis ligni ne possent ... quaere ... — Prometheus ignem furto surripuit — denuo ex integro — ἐπὶ πυρός — Prima mulier ex terra ficta a vulcano, animata & ornata a pallade — ex capite — a legendum ... ἀργυφέῃ ex ... hesy. ἀργύφεον, λαμπρὸν λευκὸν καθαρόν — igne furto — in m. ν. scr. ἀγαλλόμενοι

μελίῃ — fraxinis
ἄργυφεος — Alb. splendid.
ἀργυφὴς
κρῆθεν — ex capite

... dividunt inter se ... Si habet honestam uxorem ... bonum malo ... dum potest felix neque infelix. Si vero gignit ex illa malos filios infelicissimus est.

Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ᾽ ἀνδράσι ναιετάουσιν
Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι ἀλλὰ κόροιο
Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκωσι κακῶν ξυνήονας ἔργων
Αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠμάτιαι σπεύδουσι τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
Οἱ δ᾽ ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους
Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ᾽ ἀμῶνται.
Ὣς δ᾽ αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο.
Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ᾽ ἐπὶ γῆρας ἵκηται
Χήτει γηροκόμοιο, ὅ δ᾽ οὐ βιότου ἐπιδευὴς
Ζώει· ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
Χηρωσταί· ᾧ δ᾽ αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
Κεδνὴν δ᾽ ἔσχ᾽ ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι
Τῷ δ᾽ ἀπ᾽ αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
Ἐμμεναι· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
Ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖό γ᾽ ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
Καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεῳ δ᾽ ὡς τὰ πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττῳ τ᾽ ἠδὲ Γύγῃ δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ
Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ᾽ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.

Margin notes (right page): immites — in m. ν. scr. τὸ σύμφοροι. ἀλλὰ κόροιο — ἀκοινωνοὺς hesy. — Adversus mulieres — hesy. ἐπιρρεπῆ ... ἐπιχαρῆ ... ἐπικρέμασαι — χήτει egestate — dividunt — qui succedunt in hereditate viro viduo & filijs carenti — adaequat impetu — τέτμῃ in m. ν. scr. ... procreat filios malos semper est sollicitus ... & vita nefaria — ἀκάκητα ὁ μηδένος κακοῦ ἄξιος hesychius — in m. ν. scr. γύῃ — κατένασσε κατῴκησε

6.b III

ξυνήονες κοινωνοί ~~δατέονται~~ — Δατέονται — ἀκάκητα
~~κηρία~~ — χηρωσταί — ὠδύσσατο
ἐπιρεφὰς — ἀραρυῖα — ἀγώμενος
μέρμερα χαλεπὰ δεινὰ φροντίδος ἄξια hesy. — ἀντιφερίζω Adaequo
χῆτος — ἀλίαστος

ἄατο ἐκάθεζον

Ἔνθ' οἵ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες.
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ μεγάλης ἐν πείρασι γαίης
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες
Ἀλλά σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
Σὺν κείνοισι, νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι. — i. illorum auxilio victoriam habituros
Δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες.
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο.
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἱ μὲν, ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἑάων
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις· οὐδὲ τελευτὴ
Οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα. — [illegible] & [illegible] &c.
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν.
Δὴ τότε τοῖς, μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Κέκλυτέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι.
Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα.
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα
Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ.

Pugna inter Titanes & deos

ἄατο
διηνεκές
ὑσμίνας
ἑάων
ἄρμενα

ἀάπτους
καί

Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος ὅσσα παθόντες.
Ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ.
Ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων.
Δαιμόνι' οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοί.
Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα.
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο — Scimus .n. quod sis deum tutela pater quod stygios solvere sive inferos regna
Σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν.
Ἠλύθομεν Κρόνου υἱὲ ἄναξ ἀνάελπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φάτ', ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων
Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ.
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο.
Οὕς τε Ζεὺς ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε. — sed hic nescio quo agnoscit a mombritio in tralatione sed habet [illegible] non est [illegible]
Δεινοί τε κρατεροί τε βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ.
Πέτρας ἠλιβάτους στιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος· πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος

δυσάλγους χαλεποῦ ἢ δυσλεχέος ἤγουν κακοχοιμήτου

ἀρῆς βλάβης · ἀπὸ δεσμοῦ

Pugna atrox inter Titanes & Cottu & briareu &c.

pro possit legi οὕς τε & ἧκε in tellure misit sive eduxit

6·b

ἐνηέος
δυσηλεγής
ἠερόεντος
ἀλκτήρ

ἀτενέϊ
ῥυσόμεθα
δηϊοτής
ἐλιλαίετο

στιβαρός
ἐκαρτύναντο

PRELIVM HORRENDVM

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα,
Τάρταρον ἠερόεντα· ποδῶν δ' αἰπεῖα ἰωὴ
Ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦ γε
Εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
Ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
Ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
Ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
Καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν,
Ἄσπετος· ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι,
Αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
Πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
Τόσσος δοῦπος ἔπλετο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
Κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.

Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἆατος πολέμοιο·
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
Πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
Ἶσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοιτο.
Τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθε
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ,
Χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.

Titanes sub terra sepulti

Quantu celu distat a terra tantu & terra ab inferis

incus e coelo demissa decimo die pueniet ad terram

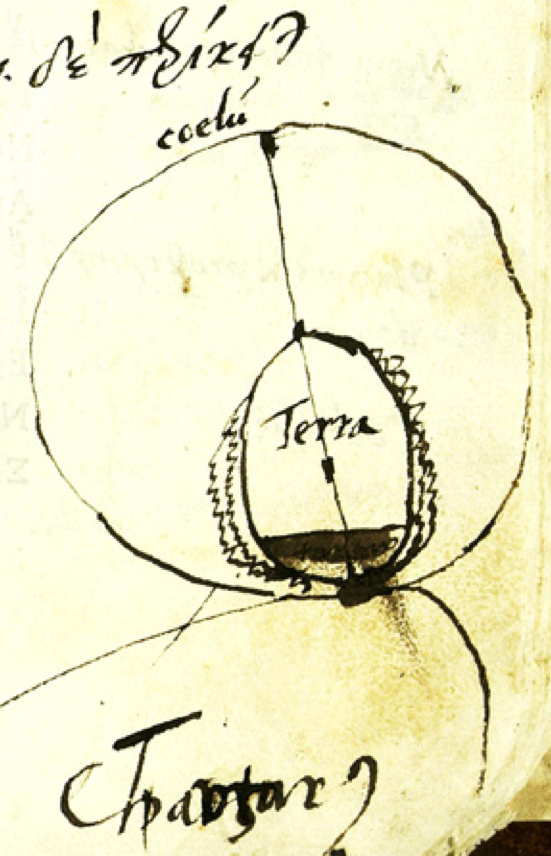

ἀπροθ' ἰαπετοῖο

Ἄμα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει προθύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
τοῦτο τέρας· νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
ἕστηκεν νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.
τῶν πρόσθ' ἰαπετοῖο πάις ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα ἆσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἵκηται·
ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ κασίγνητον θανάτοιο
νὺξ ὀλοὴ νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν
ὕπνος καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιὼν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ' ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς περσεφονείης
ἑστᾶσι, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,

Domus noctis

Dies & nox in eadem domo sed non simul

Somnus & Mors filij noctis

Mors ferreum habet cor

Plutonis & proserpine domus

Cerberus

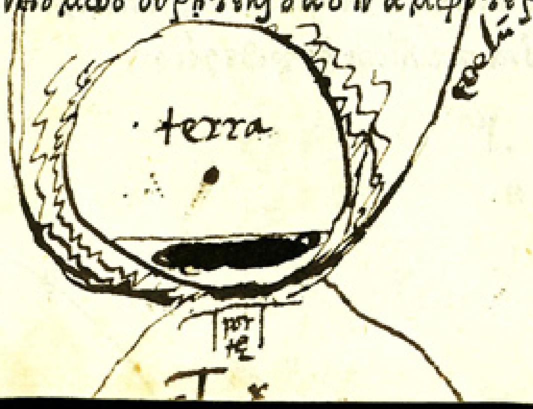

ἀψορρόου

ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
ἰφθίμου τ' ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς περσεφονείης.
ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ στὺξ θυγάτηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα ἶρις
ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καί ῥ' ὅστις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ζεὺς δέ τε ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρὸν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
ὑψηλῆς· πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
ὠκεανοῖο κέρας, δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνῃς ἀργυρέῃς εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου,
κεῖται νήπυτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν.
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος.
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων.

Prima opinio

Iris ~~Secunda opinio~~

De Styge duplex opinio

Secunda opinio

Oceani cornu

in decē ptes diuiditur quarum nouem per terrā fluētes in mare emittunt decima autē deos ledit

poena eorum qui falso per Stygen jurabant

ἆσσον

Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
Ὠγύγιον· τὸ δ' ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἠερόεντος
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀστεμφὴς ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
Αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι,
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ γύγης· βριάρεών γε μὲν ἠῢν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος ἐννοσίγαιος·
Δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὀπυίειν θυγατέρα ἥν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε ζεύς,
Ὁπλότατον τέκε παῖδα τυφωέα γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην,
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων,
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος δεινοῖο δράκοντος
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελιχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
Φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε

Ταύρου ἐριβρύχου μένος ἄσχετον ὄσσαν ἀγαύρου.
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος.
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα θαύματ' ἀκοῦσαι.
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
Καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ.
Καί κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
Πόντος τ' ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος.
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου.
Πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα.
Θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περί τ' ἀμφί τε κύματα μακρά
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέσε δ' ἀΐδης ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων.
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν.
Πλῆξεν ἀπ' ὀλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπρεε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς παιπαλοέσσης,
Πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα.

Marginal notes:

Hesychius [illegible]
ὠγύγιον· ἀρχαῖον. παλαιόν. μέγα. πολύ
suprascripti repetiti sunt hi versus
μαρμάρεαι· splendidae
Briareus gener neptuni
Cymopolia
Typhœus Tartari & terrae filius
hypallage manifesta [illegible]
De Typhoeo
ἔλαμπε
ὀπυίειν· nota [illegible] sine aspiratione. ἀπὸ τοῦ [illegible]
ἔργματα. clausurae. κωλύματα. περιφράγματα
λελιχμότες retulit autem participium genere ad dracones, non ad κεφαλαί

κονάβησε
πελεμίζετο
ῥοῖζος ἔχων f. scri.
κόρθυνεν
ἐσταλμένος
perpetratum fuisset facinus [illegible] ita ut dii homines in servitutem redacti
Praelium Jovis & aliorum deorum contra Typhoeum
Titanum tum densa cohors sub tartare nigro saturnum nigro circumdedit arta fragore
κορθύεσθαι αἴρε
ἀΐδνου μέλαν. [illegible]
ἔπρεε
ἀΐδνῆς

εὐξήτου κηλέῳ

hesych. μαψαῦραι· μάταιαι ἢ κοῦφαι πνοαί

Αὔτμῃ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπ' ἐϋτρήτου χοάνοιο
Θαλφθείς, ἠδὲ σίδηρος ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν.
Οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ τυφώεος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Νόσφι νότου βορέω τε καὶ ἀργέστεω ζεφύροιο.
Οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν.
Αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας.
Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκή.
Ἀνδράσιν, οἳ κείνοισι συναντῶνται κατὰ πόντον.
Αἱ δ' αὖ τε κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν,
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
Πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδ' ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ὀλύμπιον εὐρύοπα ζῆν
Ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας,
Αἱμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν.
Γαίης φραδμοσύνῃσι καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Sepulchrum typhoei tartarus

Hinc videtur tractum illud Lucani in primo: reliquumque suo servire tonanti non nisi saevo potuit post bella gigantum

Prima Jovis uxor fuit metis

Κολοσυρτός

δόλῳ φρένας

Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμήν.
Ἄλλος ἔχῃ διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
Πρώτην μὲν γὰρ κούρην γλαυκώπιδα τριτογένειαν,
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
Ἤμελλεν τέξεσθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
Ἀλλ' ἄρα μιν ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
Ὥς δή οἱ φράσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιν, ἣ τέκεν ὥρας.
Εὐνομίην τε δίκην τε καὶ εἰρήνην τεθαλυῖαν.
Αἵ τ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.
Μοίρας θ', ᾗς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα ζεύς.
Κλωθώ τε λάχεσίν τε καὶ ἄτροπον, αἵτε διδοῦσι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ εὐρυνόμη χάριτας τέκε καλλιπαρῄους.
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην τε καὶ εὐφροσύνην θαλίην τ' ἐρατεινήν.
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων,
Λυσιμελής, καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν.
Ἣ τέκε περσεφόνην λευκώλενον, ἣν ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο.
Ἐξ ἧς αἱ μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο,
Ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανιώνων,
Γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοισθοτάτην δ' ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

τριτογένεια

ut pote quae esset deorum et hominum sapientissima ut supra dic.

Secunda Jovis uxor Themis

ὧραι

μοῖραι: Κλωθώ, λάχεσις, ἄτροπος

χάριτες

Περσεφόνη

Muse

Apollo, Diana

Ultima Jovis uxor Juno

ἀγέστρατον ἀτρυτώνη — ἐγρεκύδοιμον — κλονέουσι ις

Hebe — Ἣ δ' ἥβην ἄρηα καὶ εἰλείθυιαν ἔτικτε,

Mars — Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.

Ilithyia — Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς, γλαυκώπιδα τριτογένειαν,

Minerua — Δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην

Πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.

Juno ~~[struck]~~ vulcanum genuit ex se no[n] ex ulli[us] concubitu — Ἥρη δ' ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα

Γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,

Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον οὐρανιώνων.

Ex amphitrite & neptuno — Ἐκ δ' ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου ἐννοσιγαίου

Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅστε θαλάσσης

Trito — Πυθμέν' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι

Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ ἄρηι

Ex marte & venere — Ῥινοτόρῳ κυθέρεια φόβον καὶ δεῖμον ἔτικτεν

Metus & Timor — Δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας,

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν ἄρηι πτολιπόρθῳ,

Ἁρμονίην θ', ἣν κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Harmonia uxor cadmi — Ζηνὶ δ' ἄρ' ἀτλαντὶς μαίη τέκε κύδιμον ἑρμῆν

Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

Mercurius — Καδμείη δ' ἄρα οἱ σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱόν,

Dionysius — Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, διόνυσον πολυγηθέα,

Ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσι.

Hercules — Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην ἡρακληείην,

Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι διὸς νεφεληγερέταο.

Aglaia uxor vulcani — Ἀγλαΐην δ' ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις

Ὁπλοτάτην χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Ariadne bacchi ux. — Χρυσοκόμης δὲ διόνυσος ξανθὴν ἀριάδνην,

Κούρην μίνωος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε κρονίων.

Hebe uxor herc. — Ἥβην δ' ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,

Ἲς ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,

ο hesy. εἰς ὅτρος. ἐνοίς διαξεγκων. τουτέστι ... ἢ φάλαγγας διακόπτων

Legendu[m] ... no[n] cu[m] ut legit Legit hesiodi interpres ... quod est notandu[m]. cui & dieze, subscribit Mombritij tralatio. Sic quoq[ue] nullius co[m]mixta libidine iuno te vulcane tulit / astipulat[ur] etia[m]

Oceanus fluuius

Παῖδα διὸς μεγάλοιο καὶ ἥρης χρυσοπεδίλου

Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν ὀλύμπῳ νιφόεντι.

Ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,

Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς ὠκεανίνη — Circe & Aeetes ex sole & perse. & homerus odyssee decimo

Πρσηὶς, κίρκην τε καὶ αἰήτην βασιλῆα.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο,

Κούρην ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο, — Aeetes ex Edyia genuit

Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, εἰδυῖαν καλλιπάρῃον. — Medea[m]

Ἣ δέ οἱ μήδειαν εὔσφυρον ἐν φιλότητι,

Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Νῆσοί τ' ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.

De Dearu[m] progenie

Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε ἡδυέπειαι

Μοῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο,

Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι,

Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν πλοῦτον ἐγείνατο δῖα θεάων, — Ceres ex iasione genuit plutu[m]

Ἰασίῳ ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,

Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,

Ἐσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Πάντῃ· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται, — Τρίπολος ...

Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.

Κάδμῳ δ' ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης, — Harmonia ex cadmo

Ἰνὼ καὶ σεμέλην καὶ ἀγαυὴν καλλιπάρῃον, — Ino, Semele

Αὐτονόην θ' ἣν γῆμεν ἀρισταῖος βαθυχαίτης, — Agaue, Autonoe

Γείνατο καὶ πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ θήβῃ. — polydorus

Κούρη δ' ὠκεανοῦ χρυσάορι καρτεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου ἀφροδίτης

Καλλιρόη, τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων

vadit

ὅς. Mombriti[us] Quem seu fors hominem propria seu fonte sequeris, Dives erit largis q[uae] feret te donte manipulis. ... οὐκ ἐκ θεοῦ ... plutonem ... uel intelligere ... etiam

Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη ἡρακλεείη,
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ εἰν ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' ἠὼς τέκε μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ ἠμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτὰρ ὑπαὶ κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱὸν,
Ἴφθιμον φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα,
Τὸν, ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
Παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη.
Ὦρτ' ἀναρεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
Νηοπόλον νύχιον ποίησαν δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος,
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
Ἦγε παρ' αἰήτου, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Τοὺς, πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ
Ὑβριστὴς πελίης καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοεργός.
Τοὺς, τελέσας ἐς ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήσας
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην.
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν, οὔρεσιν ἔτρεφε χείρων,
Φιλυρίδης. μεγάλου δὲ διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος.
Ἤτοι μὲν φῶκον ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα,
Γείνατ' ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης.
Κίρκη δ' ἠελίου θυγάτηρ ὑπεριονίδαο

Γείνατ', ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι.
Ἄγριον ἠδὲ λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων,
Πᾶσιν τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' ὀδυσῆϊ καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε ἡδυέπειαι
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ

Τάφιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς ἠλεκτρύωνος βοῦς, ἀνεῖλον τοὺς τῆς ἀλκμήνης ἀδελφούς, τῶν θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένους. τοῦ δὲ ἀμφιτρύωνος βουλομένου αὐτῇ συνελθεῖν, οὐ πρότερον αὐτῷ ὑπέσχετο, πρὶν ἢ περὶ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξηται τιμωρίαν. ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας, ἀνεῖλεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα συνῳδὸς χονται αὐτῇ ἀμφότεροι, ὅ τε ζεὺς καὶ ὁ ἀμφιτρύων. ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας. ζεὺς δὲ βουληθεὶς τοῖς θεοῖς βοηθὸν γεννῆσαι. ἠδὲ ἀνδ. ἐκ μὲν ἀμφιτρύωνος ἰφικλέα. ἐκ δὲ διὸς, ἡρακλέα. ὃς καὶ ἐπὶ κύκνον ἄρεος υἱὸν, ἡνίοχον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται. ὃς γὰρ τὰς δεκάδας ἄγοντας εἰς πυθὼ, περιεσύλα. σκεπασθεὶς οὖν ἡφαιστοτεύκτῳ ἀσπίδι, πρόσεισιν εἰς τραχῖνα πρὸς κήϋκα. συμβαλὼν δὲ τῷ κύκνῳ, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ. τὸν δὲ ἄρεα ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ, καὶ μηρὸν τιτρώσκει. οὕτως ἔρχεται πρὸς κήϋκα, ἦν δὲ ὁ κύκνος, γαμβρὸς κήϋκος, ἐπὶ θυγατρὶ θεμιστονόῃ. :~

γ. c ii

Geryones chrysaoris & callirroes oceani filii
Tithonus ex aurora
Memnonem & emathionem
Ex iasone & medea
Medeus
Calypso ex vlyxe
Nausithou
Nausinou
Vlysses penul. breui

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἢ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν,
Ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα,
Ἀλκμήνη θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
Ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων,
Εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
Τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην.
Ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
Ἦ μέν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν,
Ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
Ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάρ οἱ ἦεν
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὣς γάρ οἱ διέκειτο. θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
Τῶν ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι.
Ἕσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο
Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεῦσαι.
Ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
Ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός.
Ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας,
Ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς.
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγοι κακότητα
Νόσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
Ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκπλήσας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, κασιγνήτω γε μὲν ἤστην.
Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

Marginal annotations (manuscript):
Electryonis f. alcmena
De typhone monte prope thebas Dio de regno
Typhaonio Phicio
adverbialiter .i. libenter
Alcæi pt fili amphitryo

σημάντωρ
ἄτον

ἀμφιδεδήει . circumarrentus erat

Hercules ex alcmena et ioue

Iphicleus ex Alcmena & amphitryone

Cygnus Martis filius

ἄατος ἄνευ ἄτης ὅ ἐστιν ἀβλαβής. δύναται δ' ὁ ἦ βλαβερός ἢ χαλεπὸς ἀκούεσθαι ... ἄτος ... Ergo ab ἄατος per crasin ἆτος

Δεινόν τε κρατερόν τε βίην ἡρακληείην.
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ κρονίωνι·
Αὐτὰρ ἰφικλῆα γε δορυσσόῳ ἀμφιτρύωνι,
Κεκριμένην γενεὴν, τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
Τὸν δὲ διὶ κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ κύκνον ἔπεφνεν ἀρητιάδην μεγάθυμον·
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου ἀπόλλωνος
Αὐτὸν καὶ πατέρ' ὃν ἀρην ἆτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι.
Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
Ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ κύκνος ἀμύμων
Ἐλπόμενος διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε,
Χαλκῷ δηϊώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν·
Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων·
Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην ἡρακληείην·
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς ἀπόλλωνος παγασαίου
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ, τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνου
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι.
Πλὴν ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου ἰολάου·
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν ἰόλαον·
Ἥρως ὦ ἰόλαε βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ ὄλυμπον ἔχουσι
Ἤλιτεν ἀμφιτρύων· ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ θήβην
Ἦλθε λιπὼν τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,

ἀμφιδεδήει· κύκλω ἄνω ἐκαύθη . hesy. Itali bi σεδηει. [illegible]

hesy. παγασαῖος ἀπόλλων παρὰ ἀχαιοῖς ... παγασαῖος

Pagasae apollo

+ m. co. scr. ἤ τι μέγ magis placet impressis

ἀμφαράβιζον
δηϊώσειν
ἰόλαον
κυδαλίμου
ἤλιτεν

Asserit [illegible] adversus deos aliquod [illegible] pater amphitryo pater meus [illegible] Electryonem [illegible] intra Thebas [illegible] ab illo [illegible] pater tuus Iphicles [illegible] labores & agones [illegible] frater meus mente raptus relictis parentibus [illegible] patria contulit se ad Eurystheum [illegible]

α

χρεῖον

Amphitryo Electryonem occidit

Creo & heniocha eius uxor

∴ φ. [illegible] ἐναλίγκιοι ἀπὸ ...

Iphicles ~~Hercules~~ relicta domo paterna & parentibus contulit se ad Eurystheum regem cui serviunt

Iolaus nepos Herculis ex fratre Iphicle

ἄαται βλάπτει ἢ βλάπτει

hesy ἠθεῖε· προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον. οἱ δὲ ἀδελφέ. ἢ ὦ φίλτατε & alias ἠθεῖε. ὦ θαυμάσιε. ἢ μάλα

hesy. ταύρεια ἑορτή τις ἀγομένη ποσειδῶνος· pro ante dici ταύρεος [illegible] tauri ut illi sacrificetur. neptunus [illegible]

Κτείνας ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
Ἵκετο δ' ἐς κρέοντα καὶ ἡνιόχην τανύπεπλον·
Οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον.
Ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον·
Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ ἠλεκτρυώνῃ,
Ἧι ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Γεινόμεθ' οὔτε φρένας ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο ζεύς·
Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
Ὤιχετο τιμήσων ἀλιτήμενον εὐρυσθῆα·
Σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω
Ἣν ἄτην ὀχέων· ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
Ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα,
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος·
Ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος ἰόλαος·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος ἐννοσίγαιος,
Ὃς θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον διὸς υἱὸν
Οὐδ' ἰφικλείδην δειδίξεται, ἀλλά μιν οἴω

ἀρμενα
ἀλιτήμενον
παλινάγρετος
ἄαται
ἠθεῖε

ἦθος hesy

Ταύρεος
ἀτάρβητον
δειδίξεται

γ. c. iiii

λάφος / θρόνου / ἀβλαβῶν / ἀτεχνῶς

Φώξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἵ δή σφι σχεδὸν εἰσι λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν· τάσφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη
Θυμῷ γηθήσας, μάλα γάρ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρως ὦ Ἰόλαε διοτρεφὲς οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον, Ἀρείονα κυανοχαίτην,
Πάντη ἀναστρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
Τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον,
Δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
Κάββαλε τ' ἐξόπιθεν, πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ
Ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον.
Μέσσοι δὲ ξεστοὶ περιμήκεες· αὐτὰρ ὄπισθεν
Μόρφνοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
Ἧσαν· ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλέην ἀδάμαντος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ

Χερσί γε μὲν σάκος εἷλε πανάιολον, οὐδέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον, κυάνου δὲ διαπτυχὲς ἠλήλαντο.
Ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔτι φατειός,
Ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκαθεόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν.
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἄϊδος εἴσω
Αὐτῶν· ὀστέα δέ σφιν περὶ ῥινοῖο σαπείσης,
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
Ἐν δὲ Προΐωξίς τε Παλίωξίς τε τέτυκτο.
Ἐν δ' Ὅμαδός τε Φόβος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον.
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν.
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν
Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δ' ἐδαίετο θαυμαστὰ ἔργα.
Στίγματα δ' ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι

Κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δερκομένων, κοτιέντων θ' ἱεμένων τε.
Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ᾔισαν, οὐδέ νυ τοί περ
Οὐδέτεροι τρείτην· φρίσσόν τε μὲν αὐχένας ἄμφω.
Ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λίς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχάς· κατὰ δέ σφιν κελαινὸν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἱ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
Κέατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην κοτέοντε μάχεσθαι
Ἀμφότεροι, χλουναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγεΐδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν,
Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
Καὶ δύο Πευκίδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης,
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
Δίφρου ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
Ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.

Lapithe: Ceneus, Dryas, Pirithus, Opleus, Exadius, Phalerus, Prolochus, Mopsus, Theseus

Centauri: Petræus, Asbolus, Arctus, Hurius, Mimas, Perimedes, Dryalus

συῶν ἀγέλαι

ὡς κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα. hesy.

λαπιθῶν πόλις λαπιθῶν nota

λαπιθαι

μόψον ἀμπυκίδην

κένταυροι

ἀμφὶ μέγαν πετραῖον nota modum loquendi quo non solum oratores loquuntur sed & poetæ ut hic hesiodus & homerus & alii

πρυλέεσσι · ἐναρίζων · πεζοῖς. hesy.

Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἰκέλη ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζε Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
Ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένῃς εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο
Κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
Νηχομένοις ἴκελοι· δοιὼ δ' ἀναφυσιόωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς.
Τῶν δ' ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
Θαῦμα μέγα φράσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
Χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος

ἰχθυάοντες

ἀναφυσιόωντες

ἁγνὸν ὄλυμπον. co. scrip. ut subaudiatur κατὰ vel si legis in recto subaudi erat deprehensi

ἐξῆρχον

ἀγῶνι celebritate hesychio. ἀγὼν ἄθροισμα

ἰχθύας ἁλιεύοντες

Perseus

Meduse caput

Cybisis i. pera persei

μετάφρενον · dorsum scapula

μελάνδετον

κύβισις

θύσανοι fimbrie

κατηωρεῦντο

ἐπιταίνετο
ἐρρώοντο

Βαινουσέων
ὀρυμαγδῷ
ἀπῃωρεῦντο

ἐλάμβανον

ἄϊδος κυνέη

Κεῖτ' ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς,
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο· ταὶ δὲ μετ' αὐτόν.
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
Ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ,
Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
Δοιὼ ἀπῃωρεῦντ' ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
Ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος, σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
Μάρναντ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
Ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπτον,
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν· ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτούς
Κῆρες κυάνεαι λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
Δεινωποί, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε,
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' ἄϊδος δὲ κατῆεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'· αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσω.

λιχμάζον
λοιγόν
ἀραβεῦσαι
μεμάποιεν

Aidos galea

Κατενήνοθεν
μυδαλέη
ὑφήσσων

Ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος οὔτι πέλει μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἥγε
Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
Χλωρή, αὐσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
Γουνοπαχής, μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον· ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἡ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
Εἱστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους
Δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
Χρύσεαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
Ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
Χερσὶν ἐνὶ δμώων· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον· τῇσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων· περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ.
Τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' ἔχον· τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος

ἄπλητον
ὑπερθυρίοις
ἐϋσσώτρου
δαΐδων
εἰλύφαζε
ἄγνυτο

ἤρικον ἀπηρίχιζον οἴνας + .i. compressim succinctim
ἐπιστολάδην κάμαξι

Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον· οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν· ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
Ἔσταλτ'· αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἱ μὲν ἤμων
Αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα
Βριθόμενα σταχύων ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπίτνον ἀλωήν.
Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ σφισιν ὄρχος.
Χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι
~ redundat in codice scripto
~~Τῷ [illegible]~~
Βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησαν γε μὲν αἵδε.
Οἱ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ᾕρευν.
Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρὸς
Ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον· ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον· ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες, ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
Ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ'· ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἄυτευν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀίδιον εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκλιτον εἶχον ἄεθλον.
Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος
Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

Χρο. scr. ἔσταλατ' .i. ornati erant vesti ti erant
γρ. ἐπίτνον. hesy. πίτνυ. πίτνε. [illegible] bant
ἑλίκεσσιν
hesy. ἐτράπεον ἐπὶ τοῦτο. [illegible] λαμβάνειν βοτρύων, πατήσαντα [illegible] ἀπὸ πόνου ληνοπατεῖν
.i. εὐήρεας habenas.
ἴτυς τέρμα σάκους

ἀπὸ τοῦ ἀμάω ἀμῶ
δεσμοῖς
ἐβόων. hesy.
effugere
αἱ πλῆμναι [illegible] hesychi

ἤρικον
καρχαρόδοντε
μαπέειν
ῥυτά
χαλαίνοντες

πλῆμναι
ἄυτευν
ἐπηνύσθη
ἴτυν

ἐφίεσαν. unde lati in admittere equos

Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον, οἵ ῥ' ἄγ' ἐπὶ μοί
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο·
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλάς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱός
Πάλλεν ἐπικρατέως, ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαίρετε Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
Ἂψ δ' ἀναχωρήσασθαι· ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμόν ἐστιν
Οὔθ' ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων
Νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα.
Ἐσσυμένως· τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασείσασα· περὶ ἐστονάχησε δὲ γαῖα.
Τοὶ δ' ἅμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ.

Currus enim
[illegible] in Her cules deport tant [illegible]
lynceus ex filii [illegible]
Hercules & iolaus lyncei genus
hesych. ἐξενάριξεν ἐσκύλευσεν. ἀπέκτεινεν
m. co. scr. ἀναχάζεσθαι alias versus claudicaret
ἀπεριστονάχισε co. scr

hesy. ἅμα. ὁμοῦ

διόγνητος
ἐκέκλετο
ὁμοκλῆς

Κύκνος δ' αὖ δαμάσιππος καὶ ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν· περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερος προσέειπε βίη ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους
Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριές εἰμεν·
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω,
Ἐς κήυκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ,
Τρηχῖνος προβέβηκε· σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα θεμιστονόην κυανῶπιν.
Ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
Ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ πύλου ἠμαθόεντος
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ
Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα.
Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
Ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι, λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα,
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
Παῖς τε διὸς μεγάλου καὶ ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
Ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
Τῶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι·

[Marginalia: πέπον — Κήυκα γεν. — ὦ πέπον — Pugna inter Herculé & marté pro pylo quã nisi hic nũquã legi — Mars ab hercule vulneratus — πρηνής — χωρίς· ἐγγύς· πλησίον· hesy. — ἀπλήεθρον πολύ· hesy. — σαρκός rectissime — Κανάχιζε — ἀποθρώσκουσι]

Πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ῥίμφα κυλινδόμεναι, εἵως πεδίονδ' ἀφίκωνται.
Ὣς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
Πᾶσα δὲ μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' ἰαωλκὸς
Ἄρνη τ' ἠδ' ἑλίκη ἄνθειά τε ποιήεσσα
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
Θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα ζεύς.
Κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
Οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων, φρονέει δὲ θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθείς· ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔικτον·
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
Τῷ ἴκελος διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα σείριος ἄζει,
Τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακ' αἰόλλονται,
Οἷα διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος,
Τὴν ὥρην μάρναντο· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι·
Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων,
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι

[Marginalia: ψιάδας — βήσσῃς — χαυλιόδων — μαστιχόωντι — uerberanti ut in fine pagine sequentis — Pugna committitur inter herculem & cygnũ — ψιάδας· σταγόνας — θεόκριτος — hesy. — πέριγλῶχες — αἰόλον — hesy. χαυλιόδοντα· τοὺς ἐξέχοντας τοὺς ὀδόντας — αἰγυπιοί — ἄζει — κέγχροισι — περιγλῶχες]

αἰζήιος
ὀξαλέως

∴ ἠ ἀπαλήσεται
co. scr. alias
τὸ obstaret, τὸ
carminis ? ἀπὸ τοῦ ἀλῶμαι

Γέγωνε φ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
Αἰγὸς ὀρεσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο·
Πίονος· ἥν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνήρ
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαμήσεται ἄλλῃ
Χώρου ἄιδρις ἐών· οἱ δ' ὀξαλέως ἐνόησαν,
Ἐσσυμένως δ' οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
Ὣς οἱ κεκληγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν·
Ἔνθ' ἤτοι κύκνος μὲν ὑπερμενέος διὸς υἱὸν
Κτεινέμεναι μεμαὼς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος.
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη ἡρακληείη,
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
Ἤλασ' ἐπικρατέως, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος πληγεῖσα διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
Ὣς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε διὸς ταλακάρδιος υἱός·
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἄρηα προσιόντα δοκεύσας,
Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι λέων ὣς σώματι κύρσας.
Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους
Οὐρῇ μαστιχόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι·
Τοῖος ἄρ' ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀυτῆς
Ἀντίος ἔστη ἄρηος ἐνὶ φρεσὶ θράσος ἀέξων.
Ἐσσυμένως· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ

αἰζηός νεανίσκος hesy. co. scr. αἰζήιος
ταχέως hesy.
ὠ σάκει ἤλασε co. scrip
ἐρύετο. ἔσωσεν. ἐφύλαξεν hesy
Τένων. οὖλος
Τένοντε ἄμφω
∴ ψολόεις. καπνός. αἰθάλη. φλὸξ. ἀσβόλη
Cygni Mors
ἐνδυκέως φιλοφρόνως ἐπιμελῶς
cauda verberans
βράχε
ἐνδυκές
ἀπηύρα
ἐμμανές
μαστιχόων

ἐπιθρώσκουσα
ἐμμεμαυῖα
πρηῶνος
ὑπέδεχεν hesy
πάγος
βελσάρματος
ἐμμαπές

Pugna inter Herculem & martem

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοις ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσα.
Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχῇ
Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν,
Ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται ἔνθα μιν ἴσχει.
Τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βελσάρματος οὔλιος ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα.
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν.
Ἀλλὰ μέγ' ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη ἡρακληείη
Κακκτάμεναι μεμαὼς, ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σπερχνὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων πέρι τεθνειῶτος.
Ἐν σάκει μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις ἀθήνη
Ἔγχεος ὁρμὴν ἐξαπορεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
Δριμὺ δ' ἄρη' ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
Ἔσσυτ' ἐφ' ἡρακλῆα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀυτῆς
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
Οὔτασ' ἐπικρατέως, διὰ δὲ μέγα σάκος ἔραξε.
Δούρατι νωμήσαν, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
Τῷ δὲ φόβος καὶ δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα.

ὀρούσῃ co. scr.
πάγος. hesy. αἱ ἐξοχαὶ τ. πετρῶν ἢ τ. ὀρῶν
βελσάρματα hesy. ἰσχυρά. βαρέα
ἐμμαπέως σπουδασμένως ταχέως ἅμα τῷ εἰπεῖν. προθύμως. hesy
ὠς ὀχ [illegible] μελαίναν hesy
σπουδαῖον hesy [illegible]
∴ ἐκτεῖναι hesy
Mars ab hercule vulneratus
ὠ [illegible] κινήσαντες hesy
σπερχνόν
νωμήσαν
σαρκὸς ἄραξε co. scrip

Ἵπποις μαστίειν, ἵκοντο δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' ἀλκμήνης καὶ κύδιμος ἰόλαος,
Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλά,
Νίσσοντ', αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν τραχῖνος ἵκοντο
Ἵπποις ὠκυπόδεσσι. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἀθήνη
Ἐξίκετ' οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ κήυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναίων πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄνθην, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' ἰαωλκόν.
Ἄρνην τ', ἠδ' ἑλίκην, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός.
Τιμῶντες κήυκα φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν ἄναυρος
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅς τις ἄγοι πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΣΙΟΔΟΥ ἈΣΠΙΔΟΣ.

Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ σ'. ὑπώπτευκε δὲ Ἀριστοφάνης οὐχ ὁ κωμικός, ἀλλά τις ἕτερος γραμματικός, ὡς οὐκ οὖσαν αὐτὴν ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένου. Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ ἡσιόδῳ, ἄλογον γάρ φησι ποιεῖν ἥφαιστον τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα κατασκευάζοντα. ἀπολλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτοῦ εἶναι, ἔκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ τὸν ἰόλαον ἐν τῷ καταλόγῳ εὑρίσκειν ἡνιοχοῦντα τῷ ἡρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ καὶ Στησίχορός φησιν ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

ΤΕΛΟΣ

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΙΟΥ ἘΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι,
Δεῦτε δι' ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς, ἄφατοί τε φατοί τε
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε διὸς
Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει,
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει.
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τύνη. ἐγὼ δέ κε πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος. ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω. τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας.
Ἡ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη. οὔ τις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννή.
Θῆκε δέ μιν κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
Ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἔγειρε.
Εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων

Dixit autem interpres sub audienda esse praepositione[m]

illo / Sic interpres ὅς vertit ἔτος

Vicinus vicinum aemulatur & figulus figulo invidet & f

γνοῖς, ὅς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
ᾧτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκαις, αἵτ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ', ἀλλὰ τὰ πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι·
ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
ὥστε σε κεἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
ἐν κοίλῳ

+ sufficeres ad totum annum

Δ Moschopulus in dictione ὄζ[illegible] aut declinari [illegible] ... ἀκτῆς

Dimidium plus toto

.i. in arduo posita fuerant

Δ supple: alias si non occuluissent [illegible] dij

Cur Iuppiter victum abscondit hominibus

Prometheus

+ absconderat & sibi reservaverat prometheus & ~~Iuppiter~~ autem illud surripuit communicavit hominibus

ἐν κοίλῳ νάρθηκι λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ σθένος, ἀθανάτῃς δὲ θεῇς εἰς ὦπα ἐίσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδώνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε, διάκτορον Ἀργεϊφόντην.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

d ii

γυιοκόρους .i. ornantes membra

Mulier pessimum donum mortalibus a dijs datum

Interpres sic ὁμοιοῦν [illegible] τὸ πλάσμα ταῖς ἀθανάταις θεαῖς ταῖς παρθένοις. τουτέστι ὡς τύπον παρθένου [illegible]

Caninus animus & subdolus mos foeminarum

διάκτορε ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰς ἀγγελίας

ἐξόλισε interp.

+ ἢ τραχήλῳ

Pandora unde dicta prima mulier

ii. ipsam .s. pandoram

† que non debuerunt [illegible]

Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην (Epimetheus)
Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
Δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
Ἐσκέδασ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, αἳ δ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι που ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοί, θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.

Ὥστε

Prometheus vates & venturi praescius . hinc percipe

Miseris festina senectus valerius flaccus ait

Pandora dolium aperuit in quo omnia mala inclusa antea coercebantur.

prius quam egrederetur spes, [illegible] mulier

Aurea aetas

pro intelligendi que nunc sunt & labores tunc non erant .

Ὥστε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι,
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων.
Θνῆσκον δ' ὥσθ' ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ (ipsi homines)
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεί κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
Ἐσθλοὶ ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

d.d iii

Daemones .i. animae hominum aureorum

Argentea aetas

Aerea aetas

Meliae nymphae. Dryades interpretatur Mombritius harum mentionem & in theogonia fecit non longe a principio. Joannes ante grammaticus ex arboribus interpretatur. i. duce & inflecte

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον, οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν·
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι·
Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος. //μέλας f.
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες,
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο.
Νώνυμνοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρη γενεὴ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Εἰς Τροίην ἀγαγὼν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
Ἔνθ' ἤτοι μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσι μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Μηκέτ'

Aetas ~~ferrea~~ Heroum

κατένασσε ἀντὶ τοῦ κατῴκισε

Quinta aetas ferrea

Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφελλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀιζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι. *x cf. βάζοντε ut sit dualis pro plurali aut dualis ... (illegible)*
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδέ μὲν οἵ γε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασι,
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει στυγερώπης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

d iiii

ἀντὶ statim de ... (illegible) ... ἐν χερσὶ ἡ αἰδώς

ὁ φθόνος κακὰς φήμας ... (illegible)

Iuvenalis

Paulatim deinde ad superos Astraea recessit hac comite atque duae pariter fugere sorores

Nemesis uestis alba. non ... (illegible) politiano

Archilaic. interpres

γινώσκουσι. i. ut exponit Melanthon forte frustra moneo qui ipsi sciunt quid facere debeant & non faciunt

... (illegible) & ... tra iudices qui eum damnaverant & pronunciaverant pro fratre in divisione hereditatis

interpres

heſychius ἔλεος

Ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
Ἡ δ' ἐλεὸν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι
Μύρετο· τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
Τῇ δ' εἶς ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν.
Δεῖπνον δ' αἴ κ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
Νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ τανυσίπτερος ὄρνις.
Ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς
Ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δὲ δίκης ῥόθος ἑλκομένης, ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
Ἡ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν,
Ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τε μιν ἐξελάουσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσι
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη· θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας.

Εἰροπόκοι

Εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθασι.
Τίκτουσι δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν.
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅστις ἀλιταίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσι δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅ γε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν.
Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους

Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων,
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
Καί νυ τάδ' αἴκ' ἐθέλῃσ' ἐπιδέρκεται· οὐδέ ἑ λήθει
Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
Ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν
Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς
Ἔσθειν ἀλλήλους· ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.
Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀάσθη.
Τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται.
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
Ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν.
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει

(Marginal notes: ∴ Sensus secundum melanchthonem nolim eius iustus esse neque filius si noceret esse iustum ne[illegible] essent iniustis proposita praemia — ἀάσθη· ἔβλαψε — ἰλαδὸν ἀθρόως — Via ad virtutem difficilis & sudore plena. — Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει & c. Versus citati ab aristotele in primo ethicorum & a magno basilio & a multis aliis authoribus)

Φρασσάμενος, τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὁ δ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς,
Ἐργάζευ Πέρση δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐυστέφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πιμπλῇσι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
Ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
Ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι, ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.
Αἰδὼς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτὰ, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅ γ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ

(Marginal notes: κοθούροις· ἀργοῖς ἀκέντροις — [illegible] exponit Ioannes grammaticus — [illegible] σώζει· θρέψαι ἀναλαβεῖν [illegible] ἀξιῶσαι — Pudor hic multos [illegible] egentes [illegible] — [illegible] hoc modo. φησὶ μὲ αἰδὼς ἡ αἰδοῦμαι idest [illegible] ὁ [illegible] ἀνὴρ ὀφείλει ἔχειν αἰδῶ [illegible] — Expositio precedentis versus δηλονότι [illegible] βίον ἑαυτῷ ποιῆσαι — Legendum videtur ἡ. sed nihil mutetur [illegible])

τὰ μὲ ἀλγεινοῦ ... ἔρξω ... nes grammatici

ἠ κατόπιν ἑαυτῆς ... ἀποχωρεῖ ... καταβάλλη

κατοπάζη · ἀκολουθεῖ ἀπὸ τοῦ κατόπιν

Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζει,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δ' οἶκον
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
νεικείῃ, χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν,
τῷ δ' ἤτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν.
Κὰδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,
ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν,
ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὡς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.

μαυροῦσι · hes. μαυρὸν τὸ ἀμαυρὸν ἀσθενὲς ἢ μωρόν

ἀλιταίνει · ἀλιτρὸν · ἁμαρτωλόν, ἄδικον

ἀγαίει · ἀγαιόμενον · φθονῶν · θαυμάσιον

ἀεσίφρονα · ἀνόητον · ματαιόφρονα

ἔχιον

οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη · hunc locum exponit elegantes loquens de polita amicorum ... ἔθος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ κλοπιμαῖα συμβάλλεσθαι τοὺς γείτονας ... ὁμοίως ἑτέρους ... heraclides

O interpres · ἀλλὰ μὴ ἀγανακτήσῃς ... οὐ λάβῃς μικρόν, εἶτα πάλιν σμικρόν &c.

Καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.
Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.
Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε κἂν μέγα δώῃ,
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας,
καί τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξει αἴθοπα λιμόν.
Οὐδὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φιλήτῃσι.
Μουνογενὴς δὲ πάις σῴζοι πατρώιον οἶκον
φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ σῇσιν,
ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Dare danti · Nō dare non danti

... nome est foem. indeclinabile. auctore Lascari in magna constructio. in foemininis terminatis in ως

ἐπάχνωσεν · ἐλύπησεν · ἠνίασεν

... sensus est nec vos exiguum domi servatum fatigat hominem ...

Quicquid pollicearis homini praestet in amico. Si quid cum fratre tibi est testem adhibe ...

πυγοστόλος

διφῶσα · ζητοῦσα · καλιὰν

φιλήτῃσι · latronibus

εἰ πλεόνων μὲν ... τοῦ πλέονος πλούτου ... φροντίς

αἱ ... ἑταιρὶς ἑαυτὴν ... πορνεία ... σολίζουσα

ἐξχέτλη — stiua — esteua

Item

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.
Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπὸ προφι πίονα χῶρον
ναίουσι· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάασθαι, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ νήπιε Πέρση
ἔργα τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις,
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός· ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.

νομός hesych. νομός· νομή
& paulo ante. νομή διαίρεσις
μερισμὸς. νέμησις

ἱστοβοεὺς — Temo
γύης. Buris
ἔλυμα

L. n. ὄργανα τὰ πρὸς γεωργίαν

Οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα
κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο.
Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔνηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς
πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
Ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν, δεκαδώρῳ ἁμάξῃ.
Πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς
εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω·
εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.

intellige. καμπύλα
γναμπτόμενα

ἄρμενα ἁρμόδια

ἰδαλίμου. hesychi
ἰνδάλιμον· καῦμα
ἱδρωτοποιόν.

Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες
Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην· εἰ δ' ἐννεατήρω
Ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
Ἥβης μέτρον ἔχοντε, τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
Οὐκ ἂν τώγ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι κάμμεν ἄροτρον
Ἄξειαν, τὸ δ' ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο
Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον ὀκτάβλωμον,
Ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,
Ἥτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρηρῆ, κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας.
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν.
Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήϊα θέσθαι.
Εὖτ' ἂν δὴ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτός,
Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
Πρωῒ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.
Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

Εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
Χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμωὸς ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
Σπέρμα κατακρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
Ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
Γηθήσειν βιότοιο ἐραιρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
Εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
Αὐγάσεαι, σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
Ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλήν, μήτ' ἀπολείπων.
Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.
Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιόν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων

Ἴσχανε ... ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι.
Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
Πολλὰ δ᾽ ἀεργὸς ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δὲ δμώεσσι θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος·
οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ᾽ ἤματα, βουδόρα πάντα,
τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ᾽ ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν,
ὅστε διὰ Θρῄκης ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύσας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
Θῆρες δὲ φρίσσουσ᾽, οὐρὰς δ᾽ ὑπὸ μέζε᾽ ἔθεντο·
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι᾽ αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ᾽ οὔ τι,
οὕνεκ᾽ ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἲς ἀνέμου Βορέαο· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
οὔπω ἔργ᾽ εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ᾽ ἐλαίῳ
χρισαμένη, μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ᾽ ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,

permuta ordine versus ut prior sit θῆρες ... τῶν καὶ λάχνη

Spes non bona pascit indigentem hominem

Polypus esuriens pedem suum comedit

ἔν τ᾽ ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν.
Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
ἀλλ᾽ ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
οὗ τ᾽ ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ᾽ εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ᾽ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ᾽ ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.
Πρωτογόνων δ᾽ ἐρίφων, ὁπότ᾽ ἂν κρύος ὥριον ἔλθοι,
δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ᾽ ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ᾽ ὕπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν᾽ οὔατα μὴ καταδεύῃ·
ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
ἠῷος δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
ὅστε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ αἰεναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
ἄλλοτε μέν θ᾽ ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ᾽ ἄησι,
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
Τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἶκόνδε νέεσθαι.

... σκέπασμα, posita est autem pro σκέπασμα ... ut notat Lascaris in magna constructione in terminatione α neutra

Μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ·
Χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἵματα δεύσῃ.
Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι, μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος θὤμισυ βουσὶν ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη.
Ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον ὠκεανοῖο
Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
Τὸν δὲ μετ' ὀρθογόη πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
Ἐς φάος ἀνθρώποις ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
Τὴν φθάμενος, οἴνας περιταμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους, καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
Ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν.
Ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
Ἠὼς γὰρ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.
Ἠώς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ
Δενδρέῳ ἐφεζόμενος, λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ.

Τῆμος

Τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος.
Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τοι ἄνδρες
Εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα σείριος ἄζει.
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος.
Μᾶζά τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων.
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας, μή πω τετοκυίης.
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς
Ἀντίον ἀκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον.
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος
Τρὶς ὕδατος προχέειν· τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος ὠρίωνος.
Χώρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
Θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, μὴ φείδεο σίτου.
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' ὠρίων καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανόν, ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀποδρέπειν οἴκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα ἤματα καὶ δέκα νύκτας.
Πέντε δὲ συσκιάσαι· ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
Δῶρα διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

ε · c iii

Melanchtho. Absolutum

Mombritius. Hec servandum ... nox aequa diebus ... terre

Pandionia avis hirundo. politi

Tertia pars operis in aurora conficitur.

De Cicada nota pro politiano

Biblinum vinum

Zephyrus ventus temperatus & salubris

Tribus aquae partibus una vini admiscenda

quando sol est in libra ... tempore virgo mane oritur ... ante ipsum solem ... virgine est arcturus & oritur ... est in medio coelo ... orion ... in libra ... signa a sole est in medio coeli

Πληϊάδες θ' ὑάδες τε, τό, τε σθένος ὠρίωνος
δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ' ἂν πληϊάδες σθένος ὄβριμον ὠρίωνος
φεύγουσαι, πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται.
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι,
πάντοθεν ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐνὶ κάτθεο οἴκῳ.
Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.
Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον εἰς ὅ κεν ἔλθῃ.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι.
Ὥσπερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε πέρση,
πλωΐζεσκ' ἐν νηυσὶ βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
Οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
Νάσσατο δ' ἄγχ' ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ' ὦ πέρση ἔργων μεμνημένος εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος.

ἔσσεται

Cur gubernaculu͂ ad fumu͂ suspendatur. ioannes grammaticus docet. i. ut exiccat[ur]

Helico

Ascra

Nauis parua respuenda

Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν,
βούλῃ δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
Οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
Εἰ μὴ ἐς εὔβοιαν ἐξ αὐλίδος, ᾗ ποτ' ἀχαιοὶ
Μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς, τροίην ἐς καλλιγύναικα.
Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα, τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἄεθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορος. ἔνθα μέ φημι
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ μούσῃς ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
Ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, οὔτε κε νῆα
Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθείσειε θάλασσα.
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἢ ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
Εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας,
Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον

ε e iiii

Euboea

Aulis

Amphidamas

Chalcis

Tripus auritus

Temp[us] comodu͂ nauigatio[n]is

Καὶ χειμῶνʼ ἐπιόντα νότοιό τε δεινὰς ἀήτας
Ὅς τʼ ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολλῷ ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δʼ εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τʼ ἐπιβᾶσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλʼ ἀνδρὶ φανείη
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δʼ ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
Εἰαρινὸς δʼ οὗτος πέλεται πλόος· οὔ μιν ἔγωγε
Αἴνημʼ· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
Ἁρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀιδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δʼ ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλά σʼ ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὡς ἀγορεύω.
Μηδʼ ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι·
Δεινὸν δʼ εἴ κʼ ἐπʼ ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτίʼ ἀμαυρωθείη.
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δʼ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλʼ ἀπολείπων,
Μήτʼ ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορʼ ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κʼ ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
Πάντα μάλʼ ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετʼ ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δʼ αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο
Δειπνολόχης, ἥ τʼ ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα

Tempestiuitas in omnibus optima

καυάξαις

Precepta generalia ad omnes ptinentia

De matrimonio nota

Εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δʼ ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς,
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
Ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξας,
Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡγῆτʼ ἐς φιλότητα, δίκην δʼ ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
Δέξασθαι· δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
Μηδὲ πολύξεινον μηδʼ ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδʼ ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδέ ποτʼ οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθʼ ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κʼ αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τʼ ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτʼ ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδʼ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τʼ ἀράς.
Μηδʼ ἄντʼ ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος ἔς τʼ ἀνιόντα
Μήτʼ ἐν ὁδῷ μήτʼ ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
Μηδʼ ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
Ἑζόμενος δʼ ὅ γε θεῖος ἀνήρ, πεπνυμένα εἰδώς,
Ἢ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
Μηδʼ αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἑστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλʼ ἀλέασθαι.

i. simplex prior te lacessiset dupla poena ab illo exige. Interpres

Neq: nimis hospitale neq: inhospitale

i. τῆς ζωῆς φθαρτικήν

χερσὶν ἀνίπτοις

Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Ὃς ποταμὸν διαβῇ κακότητ' ἰδὲ χεῖρας ἄνιπτος,
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
Μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔπι ποινή.
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθιζέμεν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
Ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας
Μωμεύειν ἀΐδηλα· θεός τοι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι.
Μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐστιν.
Ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι, θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν
Πεφραδέμεν δμώεσσι, τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
Πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ.
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
Ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
Ἑνδεκάτη δὲ δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
Ἠμὲν ὄϊς πείκειν, ἠδ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
Ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
Ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ γε γενέσθαι
Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων

Σηκοὺς ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἤπιον ἦμαρ.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
Ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέῳ ἤματι ἵστορα φῶτα
Γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρῃ δέ τε τετράς
Μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
Πρηΰνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς· πεφύλαξο δὲ θυμῷ
Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
Ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
Οἰωνοὺς κρίνας οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
Μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα
Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δείελα λώϊον ἦμαρ.
Πρωτίστη δ' εἰνὰς πανοπήμων ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἥ γε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικὶ, καὶ οὔποτε πάγκακον ἦμαρ.
Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἄρξασθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,

Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
Εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσιν.
Τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσσῃ· παῦροι δ' αὖτε μετεικάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἠοῦς γινομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.
Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ.

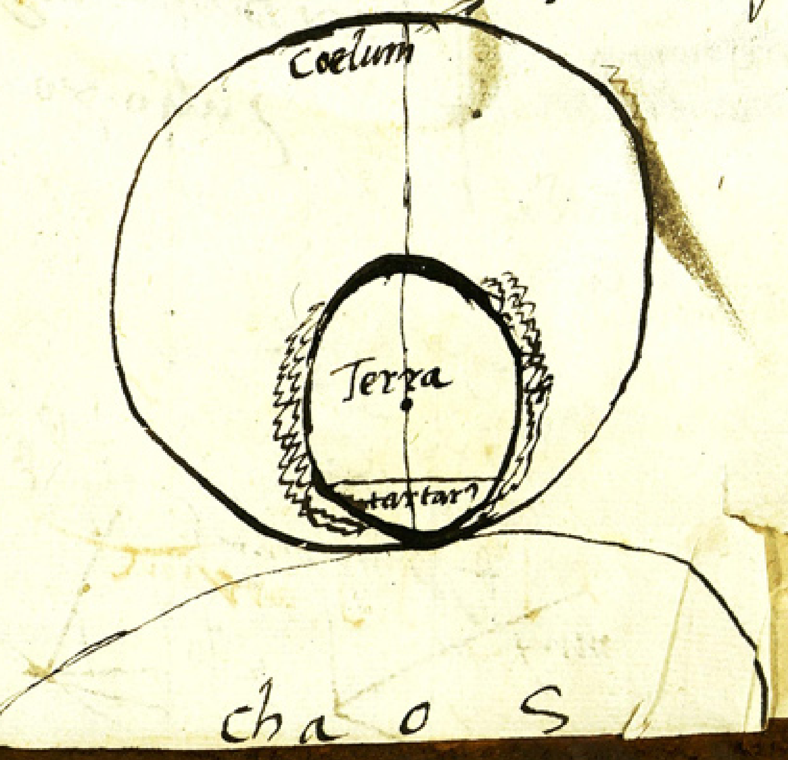

ΗΣΙΟΔΟΥ

Ὕμνοῦσαι

Οἱ τίκτων

Ἔργον

Μῆτιν

Πλέον

Τής,γὰρ

Μνησάμενοι

Παῖδα

Γείνατ

Ἐκτελέσαι

Κτείνας

Ἀρχὴ

ΗΣΙΟΔΟΥ

Ἐν κοίλῳ

Ὥςτε θεοὶ

Μηκέτ·

Εὔχεσθαι

Ἐντ᾽ ἂν πύρῳ

Τῆμος

Ἔασι τεα

phocylides grecus poeta qui cum apostolis et doctoribus ecclesie copararii posset

Impressum Venetiis characteribus ac studio Aldi Manucii Romani cum gratia &c. .M.CCCC.XCV. Mense februario

In hoc uolumine continentur hæc

Hesiodi Ascræi poetæ Theogonia, hoc ẽ de generatione deorũ opusculum.

Eiusdé Aspis, hoc est de scuto Herculis opusculum.

Eiusdé Georgicorum libri duo dicti Erga & Himeræ, idest opera & dies.

La Theogonia de Hesiodo
que contenía además este vol
se ha encuad.o con el [illegible]
segun la descrip.n de Brunet y Hain

En el principio hay p.te de la colec.n de
Astronomia, y p.te de la de Caton [illegible]
colec.n [illegible] citada de [illegible].

—

Restituido de nuevo a su primitivo lugar, que es éste,
en 1982.

—

o genea g
gen